

El setmanari
de més
difusió de
Catalunya

Membre
de la UCIP

Director:
Joan E. Jarque i Jutglar

Catalunya Cristiana

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

Exultin de joia tots els
àngels del cel.
Que la terra s'ompli
d'alegria.
Perquè avui és la festa
de Pasqua.
Crist trencant els lligams
de la mort,
ha ressuscitat victoriós.
¿Què n'hauríem tret
d'haver nascut,
si no hi hagués
redempció?
(Litúrgia de Pasqua)

Any IV N.º 185

Setmana del 10 al 16 d'abril del 1983

40 Ptes.

afinant

"Baixat del cel..."

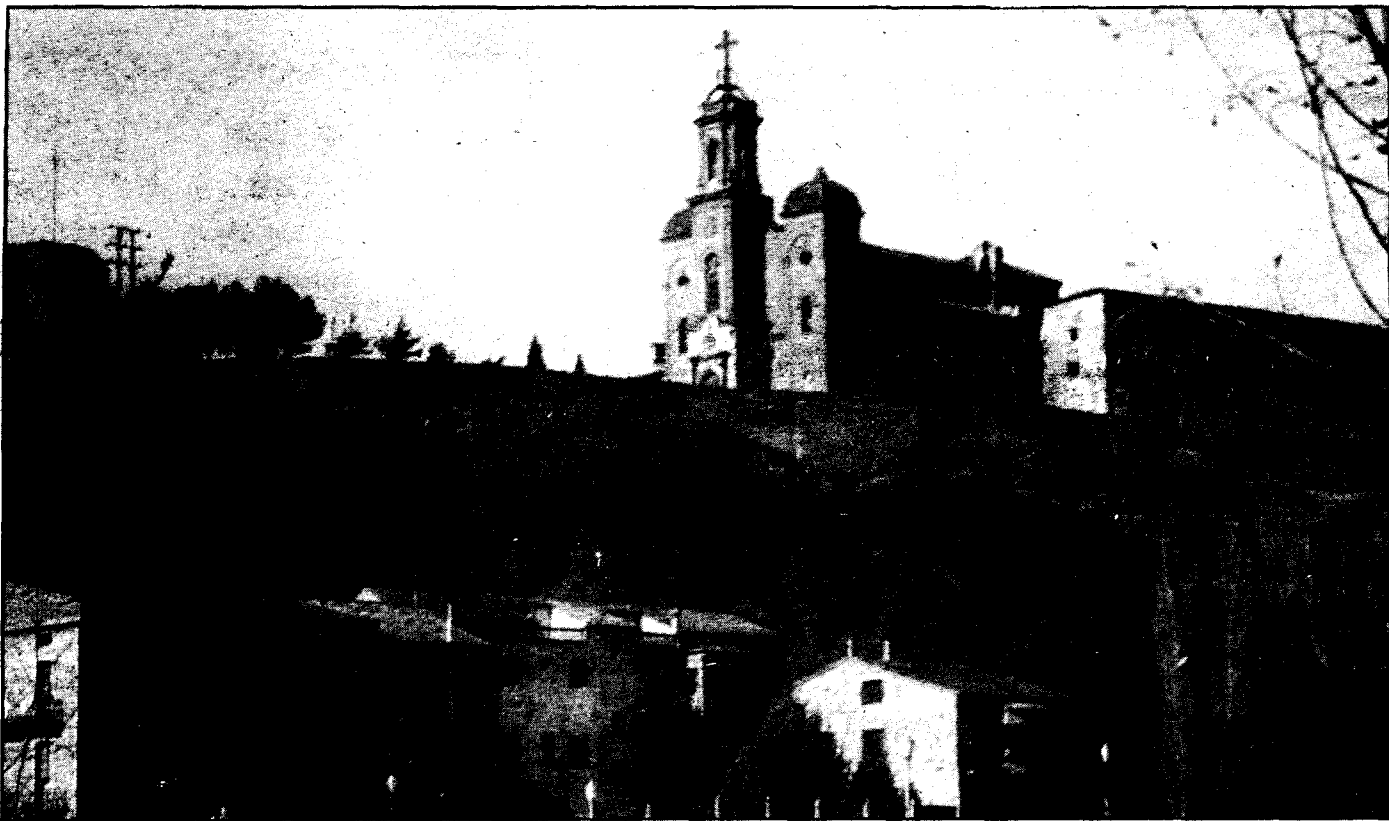
Avui dia no sols es fan troballes sensacionals en matèria de moral natural o d'ètica, sinó també en el terreny de la moral religiosa i més concretament catòlica. Així hem pogut llegir en un diari "...que fem mal fet (ah! una afirmació ètica, dic jo) de considerar la moral com un paquet baixat del cel, ben lligat, llastrat i precintat amb destinació exclusiva del Vaticà...". La caricatura és tot una perla i espero que farà fortuna ja que malgrat el seu to "naïf" descriu una veritat preuada per les religions revelades. Des d'Abraham, els creients creiem que "la moral" ha baixat del cel. En l'Antic Testament, en forma d'unes taules de pedra, etc. En el Nou Testament, per la "baixada" del Fill de Déu, Jesucrist, que digué... (bé, ara no es tracta de citar tot el Nou Testament i els escrits dels pares apostòlics!)

Caricatura a part. Es pot ser creient, o no. És qüestió de "sort-gràcia". Ara, pels que creiem en una religió revelada, aquesta ens ha baixat del cel i està dipositada d'una manera certa i indefectible en "algun lloc". Per nosaltres en la santa mare Església, l'esposa de Jesucrist animada per l'Esperit de Déu.

Joan E. Jarque i Jutglar

Facilitar a tothom el Jubileu de l'Any Sant

Temples i Santuaris on podrà guanyar-se

Santuari del Sant Crist de Balaguer, on es pot guanyar el Jubileu de l'Any Sant.

Seguint les directrius de la Santa Seu, de facilitar a tots els cristians del món el poder guanyar les gràcies espirituals del Jubileu de l'Any Sant, els bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense han designat com a "jubilar" els temples següents:

DIÒCESI DE BARCELONA

- Santa Església Catedral • Santuari-Basilica de Montserrat • Basílica de la Mercè • Temple Expiatori del Tibidabo • Basílica del Sant Esperit, de Terrassa • Parròquia de Sant Fèlix, de Sabadell, • Parròquia de Sant Esteve de Granollers • Basílica de Santa Maria, de Mataró • Parròquia de Santa Maria, de Vilafranca del Penedès • Parròquia de Sant Antoni Abat, de Vilanova i La Geltrú.

DIÒCESI DE TARRAGONA

- Santa Església Catedral • Santuari de la Misericòrdia, de Reus • Santuari de Ciurana • Santuari de la Selva del Camp

- Santuari de Puigserver, d'Alforja • Santuari de la Riera, de les Borges del Camp • Santuari de la Roca, de Mont-roig • Santuari del Camí, de Cambrils • Santuari de la Pineda, de Vila-Seca • Santuari de la Consolació, de Gratallops • Santuari del Remei, a Alcover • Santuari de Loreto, a Bràfim • Monestir de Poblet • Santuari del Tallat, de Rocallaura • Santuari de la Bovera, de Guimerà • Sant Magí de Brufaganya • Santuari de Roda de Berà • Santuari del Remei, de Santa Oliva.

DIÒCESI DE GIRONA

- La Catedral i l'Església de St. Feliu, a Girona • Santuari del

- Collell • Santuari de la Mare de Déu dels Àngels • Santuari de la Salut, a Terrades • Sant Feliu de Pallarols • Mare de Déu del Tura, a Olot • Santa Afra, prop de Girona • Santuari de la Misericòrdia, a Canet de Mar • Santuari de la Mare de Déu de Rocacorba, prop de Banyoles.

DIÒCESI DE LLEIDA

- Santa Església Catedral • Oratori de la Pontifícia Acadèmia Mariana • Ermita de Butsenit • Ermita de la Grenyana • Santuari de Carrasumada • Ermita de Riupedrós • Església parroquial de les Borges Blanques • Santuari de Cèrvols • Santuari de la Mare de Déu de Loreto.

DIÒCESI DE SOLSONA

- Santa Església Catedral • Santuari de Queralt • Santuari de Lourdes de la Nou • San-

- tuari de Sant Ramon, prop de Cervera • Santuari del Miracle

DIÒCESI DE TORTOSA

- Santa Església Catedral (Capella de la Mare de Déu de la Cinta) • Santuari de la Mare de Déu de Vallivana, a Morella • Santuari de la Mare de Déu del Perpetu Socors, a Càlig • Santuari de la Mare de Déu de la Fontcalda, a Gandesa.

DIÒCESI D'URGELL

- Santa Església Catedral • Santuari de la Mare de Déu de Núria • Santuari del Sant Crist, de Balaguer • Santuari de la Mare de Déu de Meritxell, d'Andorra.

DIÒCESI DE VIC

- Santa Església Catedral • Basílica de la Seu, de Manresa • Parròquia de Santa Maria, d'Igualada • Basílica de Santa Maria, de Ripoll.

sumari

8 i 9

CATALUNYA

Girona: Cant gregorià al monestir de Solius.

Barcelona: la Universitat ignora l'ensenyament religiós.

22

D'ESPANYA

Monsenyor Yanes: "Permetre l'avortament en nom dels votants és menysprear la Democràcia".

25

JOVENTUT

Barbie, el cap d'un colossal iceberg.

CENTRALS

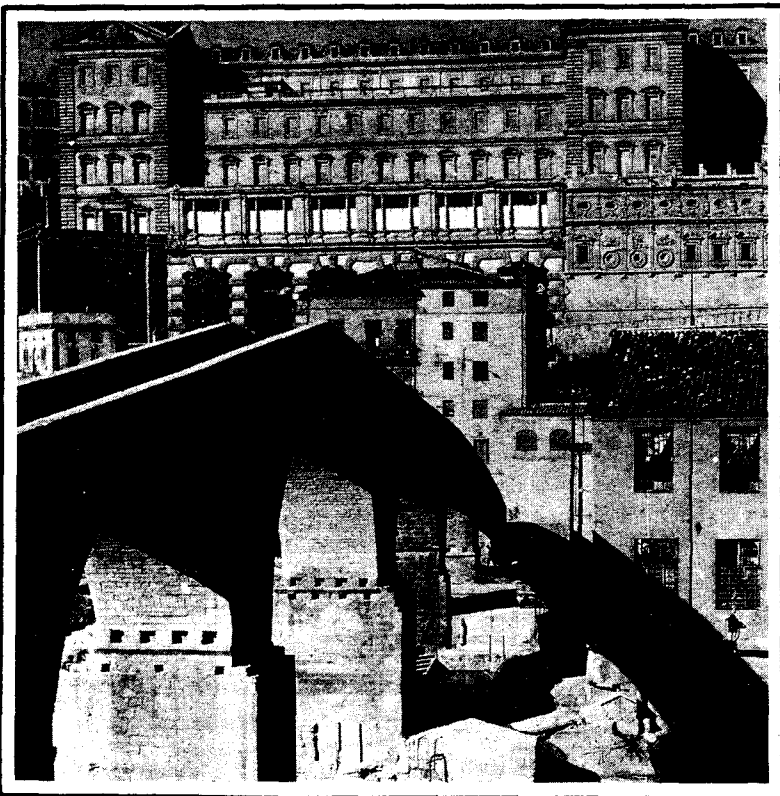
Entrevista amb Albert Taulé, capdavanter del cant litúrgic.

Vista panoràmica de Manresa.

XIII VIATGE CULTURAL - MANRESA

Diumenge 17 d'abril

Sobre el riu i el pont, la mola d'estil barroc del Col·legi-Residència dels PP. Jesuïtes, construïda sobre la Santa Cova on Sant Ignasi de Loiola escriví els seus "Exercicis Espirituals".

Aquest VIATGE CULTURAL és el que s'havia programat pel dia 13 de febrer i que, degut a la nevada, s'ha gué de suspendre.

Per a informació: "CATALUNYA CRISTIANA". c/. València, 244, 2.º. Barcelona-7.
Tels. 215 37 50 - 27 39 - 27 84 - 28 05 (Sr. Castelló).

Aquesta ciutat mereix el títol d'ignasiana pels records que conserva de l'estada que hi féu sant Ignasi de Loiola des del mes de març de l'any 1522 fins al febrer del 1523.

Aquests records de sant Ignasi, que podrem veure, ja justificarien, tots sols, una anada a Manresa, però la ciutat té altres coses interessants que també justifiquen el viatge.

Visitarem la SANTA COVA, la CAPELLA DEL "RAPTE DE SANT IGNASI", el MUSEU COMARCAL i la SEU. Aquestes visites les distribuïrem entre el matí i la tarda.

La sortida de Barcelona serà a dos quarts de nou.

Preu: 1.500 pessetes, que comprèn el viatge, el dinar, les visites i la participació en el sorteig de llibres.

La plaça major de Manresa, amb la Casa de la Ciutat.

editorial

La informació religiosa

S'ha publicat recentment a França un llibre amb el títol "Dieu et les journalistes" (Déu i els periodistes) en el qual, a través d'unes entrevistes amb 16 periodistes i diversos estudis d'especialistes, es parla de la informació religiosa, la seva evolució, les seves característiques, la seva situació actual, etc. El tema és suggestiu i es presta a algunes consideracions des d'un setmanari com el nostre que es dedica a aquesta informació especialitzada.

La informació religiosa ha existit sempre, sota formes diverses ben cert i amb continguts canviants segons els temps, i a mesura que han anat apareixent els distints mitjans d'informació (els "media"), premsa, ràdio, TV, la notícia o el comentari religiós hi ha estat present de bon començament. Tot amb tot, arran de Concili Vaticà II, es produí per tot el món com una època d'or de la informació religiosa. Molts diaris hi dedicaren una pàgina especial, que alguns han mantingut des d'aleshores, nombrosos periodistes s'especialitzaren en aquesta branca de llur professió i hi excel·liren adquirint-hi una anomenada ben merescuda.

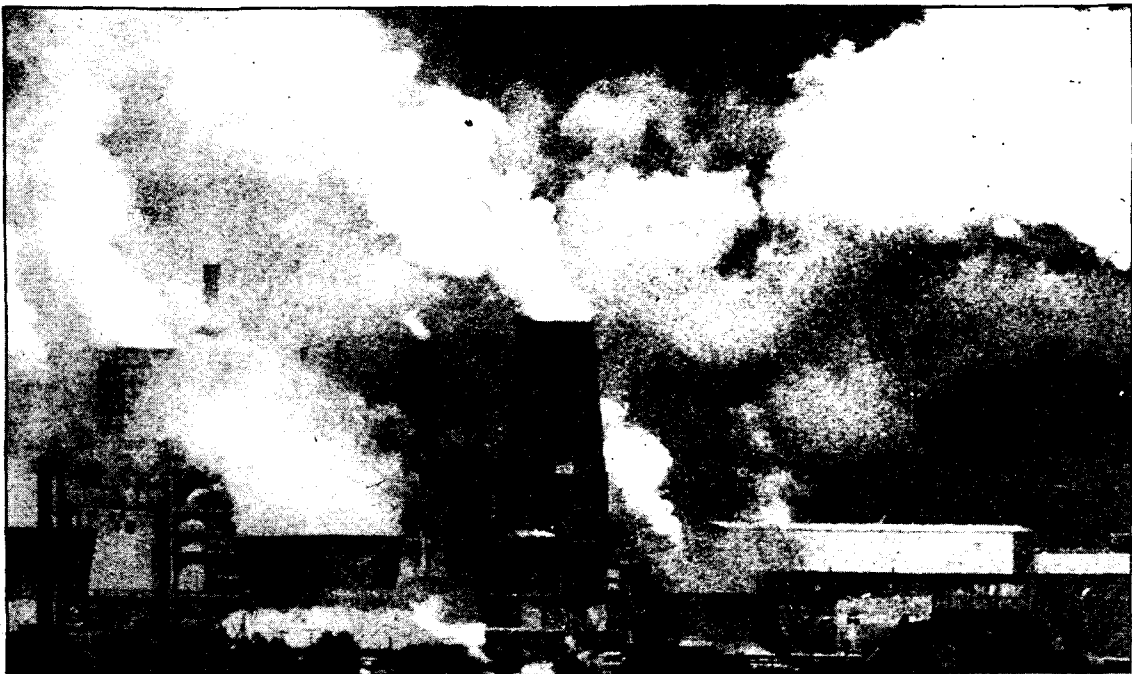
Avui hom estaria temptat de dir que la informació religiosa ha sofert una davallada. Alguns diaris han suprimit i d'altres han reduït notablement la "secció religiosa". Però una observació atenta de la realitat ens farà adonar que no és pas minsa "la informació religiosa" que sovint surt a les pàgines generals dels diaris. No cal dir en ocasió dels grans esdeveniments de l'Església com, per exemple, els viatges del Papa, però també quan es tracta d'altres notícies que posen en evidència com la "religió" no és un afer limitat a l'interior de les consciències o als recintes sagrats. Declaracions i preses de posició de bisbes o de simples seglars, individualment o col·lectivament sobre temes polítics, socials o que afecten a la moral pública —l'atur, les eleccions, l'avortament, el desarmament, etc.—, apareixen amb freqüència en els mitjans de comunicació i encertadament no pas com a notícia específicament religiosa.

Es fa difícil, doncs, de calibrar fins a quin punt el fet i la opinió religiosa és present en l'àmbit, avui tan vast i intensiu dels mitjans d'informació —pensem en les "ràdios" que no paren en tot el dia— i encara és un altre afer la valoració de la qualitat d'aquesta informació, sense parlar de les vegades en què la notícia, el comentari o l'opinió religiosos són clarament parcials o sectaris, esdevenint en aquests casos més aviat una desinformació.

Ultra aquest fet, que creiem positiu, de la presència del fet religiós en la informació general cal tenir present que és normal que la notícia religiosa en els diaris o el comentari, si més no, per l'extensió i la importància que se li atorga, estigui supeditada a l'orientació de l'òrgan periodístic en què es publica i es prefereixin aquelles notícies o articles que més poden interessar als lectors "d'informacions generals". En altres paraules, no es pot demanar que la "pàgina religiosa" dels diaris forni la totalitat de la informació que produeix el fet religiós i que és bo que els fidels i també l'opinió pública coneguin. Queda, doncs, obert el camp a les publicacions especialitzades en la informació religiosa, camp que, com tantes altres arreu del món i algunes a casa nostra, mira de cobrir amb honestetat i competència CATALUNYA CRISTIANA.

col.laboració

L'altra contaminació

Una notícia que va preocupar moltes persones, sobretot a les que habiten la zona metropolitana de Barcelona, deia textualment "L'aire irrespirable de Barcelona provoca el col·lapse dels serveis hospitalaris" i es detallava que s'havia arribat a l'alt nivell de 328 micrograms de fums per metre cúbic d'aire, la qual cosa entra de ple en un estat que se'n diu de "vigilància" molt a prop del de "perill" per a la salut dels ciutadans.

Per altra banda el Fabra aclareix: "contaminar", impurificar, corrompre. O sigui que tot allò que ajudi a fer irrespirable ha de ser objecte d'atenció a fi que sigui protegida la salut de tots els que respiren aquell aire. Per contra, hi ha d'haver una actitud decidida per part de les autoritats a fi de tornar a purificar l'ambient i de netejar tot allò que ho provoca.

Donant per bona tota aquesta preocupació que afecta la nostra part física, important i urgent a la vegada, bé podem aturar-nos una mica a comentar la impuresa que incideix en la salut moral i espiritual dels mateixos ciutadans que deporen l'estat de l'aire que respirem. I entenem que és necessari també que per part de qui toqui i en l'aspecte que sigui convenient, es treballi per aconseguir un aclariment en les relacions de la nostra convivència social. D'altra manera es caurà en un ambient totalment irrespirable que afectarà la salut mental dels espanyols, la qual cosa pot ser motiu de greu degeneració de tot el cos social.

Creiem que és intolerable que pels mitjans de comunicació es propagui la pornografia i la degradació dels costums. La TV per exemple entra a totes les llars i, encara que quedi el recurs de prémer el botó i anul·lar la visió, no per això, on sigui, deixarà rastre aquesta nefasta exhibició en una audició pública i universal com són les ones televisives. Tota manifestació, escrita i notòria que es faci prop de les autoritats, fins i tot arribar al mateix Govern de la nació, ha de ser estimulada i propagada. El qui vulgui visionar escenes indecents que es tanqui en llocs privadíssims i, com si es drogués, s'aparti amb vergonya de la convivència normal amb els altres. El que no es pot tolerar és que la minoria que s'esforça per a degradar la família i la puresa de la joventut, tingui a mà poder atemptar contra la majoria que pretenen edificar la societat sobre bases de moralitat, respecte, elevació espiritual i dignitat humanes.

No tot, però, ho hem de confiar a la part negativa i prohibitiva de la qüestió. Cal fer un gran esforç per part de tothom que milita en organitzacions cristianes per a promoure amb actitud decidida una gran campanya de purificació, de clarificació del nostre ambient, d'aconseguir esbandir la contaminació que afecta l'espiritualitat col·lectiva. Tot el que farem en aquest sentit ajudarà eficaçment a la purificació de la nostra pàtria i amb aquest treball incansable farem feina transcendental per l'esdevenidor dels nostres fills i néts. Fent el que calgui per a foragitar la contaminació que ens ofega en les qüestions d'ordre moral i espiritual guanyarem el gran combat dels nostres dies, en el qual l'Enemic hi ha concentrat tota la seva energia. L'oració, l'exemple, l'intervenir en la premsa, ràdio, TV, cinema, vídeos, i allà on sigui, és un deure que no podem deixar de complir: ens hi va la supervivència de tota una civilització cristiana que, com digué el Papa Joan Pau II, ha fet l'Europa i va donar un nou dinamisme cultural i sociològic a tot el món.

Recordem l'exemple —que ara pot tenir unes característiques adaptades a aquest final de segle— de la Federació de Joves Cristians de Catalunya que per allà els anys 30 representà un moviment inaudit, transcendent, per aconseguir la purificació de la contaminació que llavors imperava en el si de la societat d'aquells dies. Cada moment històric té el seu punt crític, davant del qual es necessari reaccionar amb vivesa, paciència, esforç i constància. D'allò que mai no ens hem d'aburrir és de la permanent vigilància que cal mantenir en la defensa dels nostres principis cristians. I no sols defensa, sinó acció dinàmica de propagació i exaltació sostinguda dels valors immarcescibles de la nostra creença.

Hi ha, en potència, un moviment espectacular —enorme diria jo—, que està impacient per a iniciar una lluita en tots els fronts per a contrarestar aquesta contaminació espiritual que amenaça greument la nostra convivència. Ha arribat l'hora inaplaçable de posar les mans en aquestes accions que faran irresistible la victòria moral que tots anhelem. Hi ha una joventut que espera l'ordre adequada. Hi ha dones i homes madurs i grans que freturen prendre-hi part. "No tinguem por" (non abbiate paura) ens diu el Papa. Com més densa hagi estat la contaminació que patim més radiant serà la claredat espiritual que aconseguirem.

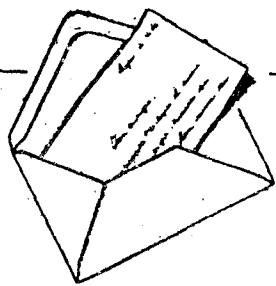
Josep Maria Riu

**Catalunya
Cristiana**

Edita: EDICIONS TERRA NOSTRA, S.A.
Redacció i administració: C/. València, 244, 2on. Barcelona-7. Tels. 215/2739 - 2784 - 2805
Publicitat: EDICIONS TERRA NOSTRA, S.A.
Subscripció: Anual, 2.000 ptes. Semestral, 1.000 ptes.

Impressió: Promotora de Publicacions Periòdiques i d'Arts Gràfiques, S.A.L. Dipòsit Legal: B-14387-1979

el lector escriu

BISBES CATALANS

Si molts de vosaltres encara no esteu assabentats de la notícia, el primer que fareu serà preguntar-vos el perquè d'aquesta demanda de bisbes catalans per a Catalunya.

Resulta que ja fa bastant de temps, més en concret abans de la vinguda del Sant Pare a Espanya, que els doctors Pont i Masnou, bisbes de Tarragona i Vic respectivament, presentaren la seva dimissió per haver arribat a l'edat de setanta-cinc anys. Per això s'ha produït tot un seguit de notícies de tota índole sobre els noms dels possibles successors.

Amb l'estada del Sant Pare aquestes notícies es van anar apaivagant, ja que es va dir que els nomenaments es produirien un cop acabat el viatge. Ara, però, han tornat a sortir de bell nou amb molta més força.

El fet que aquestes dues persones siguin elegides per a representar les nostres diòcesis no presenta cap mena de dificultat, si no volem analitzar el comportament que podran arribar a tenir un cop ocupin el seu càrrec. Penso, de veritat, que per a nosaltres, els cristians, això no hauria de representar cap problema.

Però cal tenir present, deixant de banda qualsevol mena d'ideologia política, que l'Església a Catalunya és molt progressista i amb una gran vitalitat i, per tant, ens cal lluitar per tal que continuï per aquest camí i no hem de permetre que es perdi tot el que s'ha guanyat fins ara. Siguem capaços de pensar en tot allò que representaria per a nosaltres el nomenament d'un bisbe que no tinguessin un tarannà adient per estar al front de les nostres diòcesis. / Maite Bofill.

EL RÉS DE L'ANGELUS

Des de molt antic, ja s'invocava la Verge Maria, al matí, per demanar-li el seu ajut, per a la nova jornada. L'any 1456 Calixte III, ordenà que també a migdia, les campanes recordessin als cristians, que invoquessin Maria, amb la triple recitació de l'Ave. La fórmula actual de l'Angelus la trobem per primera vegada, en un catecisme Venecià del 1560. Realment aquesta devoció és d'una vàlua incomparable. Les paraules de l'Angel a la Verge Maria, inspirades pel mateix Déu; la resposta de la Verge, que ens mostra la seva gran humilitat i obediència. El Papa actual, ja sabem que és un gran devot del Rosari i de l'Angelus, que podríem dir que és un mini Rosari; en la visita que féu a Barcelona no

es descuidà de resar-lo, davant el temple de la Sagrada Família. El gran arquitecte i bon catòlic Antoni Gaudí, quan sentia la campana de l'Angelus, encara que tingués conversa amb altres persones, el resava sempre amb valentia i devoció.

Avui la crisi d'oració, afecta a tots submergits en l'ambient de dissipació i de frivolitat que ens envolta; aquesta triple hora d'oració: matí, migdia i vespre; pot ésser una medicina espiritual, per afrontar el materialisme regnant. Seria un lloable costum, si no sentim la campana (perquè no es toca, o a causa dels sorolls o la distància) resar aquesta devoció en família, abans dels tres àpats de dia, a l'entorn de la taula. No es tracta d'un rés rutinari i superficial,

és una invitació a l'interioritat, a la meditació, al diàleg, amb Déu i amb la Mare. / A. Rossell.

REIVINDICACIÓ D'UN CREIENT

Per una fe que parteixi d'una profunda i convençuda adhesió i seguiment a Jesucrist, i es visqui d'una manera responsable, adulta i conscient.

Per una fe que estigui present en les diferents facetes de la vida quotidiana de l'home, en el treball, família, amistats, relacions sociohumanes, etc. Una fe que no es limiti únicament a satisfer i complir amb les expressions propiament

religioses, culte, litúrgia, pregària, etc.

Perquè el missatge de l'evangelí sigui entès i viscut com la veritat que allibera i salva els homes, i es pugui transmetre sense ambigüitats ni temors.

Perquè es perdin els possibles complexos i prejudicis heretats d'una fe mal entesa.

Per una fe oberta que trobi sortida lliure a la seva expressió i comunicació comunitària més plena i sincera.

Perquè s'ha de sentir la urgència de compartir amb alegria i joia realista la veritat evangèlica, i s'evitin els radicalismes, dogmatismes i triomfalismes de tota mena.

Josep Sabater i Rodríguez

Generalitat de Catalunya Comissió Interdepartamental de Recerca i Innovació Tecnològica, CIRIT, PREMIS A LA JOVENTUT 82-83

La Comissió Interdepartamental de Recerca i Innovació Tecnològica, CIRIT, convoca un concurs per a fomentar l'esperit científic entre els alumnes de BUP, COU i FP dels centres de Catalunya.

El termini de presentació dels treballs finalitzarà el dia 30 del mes d'abril de 1983. Els treballs seran adreçats al Vice-president de la Comissió Interdepartamental de Recerca i Innovació Tecnològica, CIRIT.

Via Laietana, 46 A, pral., Barcelona-3, i cal fer constar en el sobre "Premis per a la Joventut".

1. Els treballs hauran d'estar relacionats amb qualsevol de les matèries o de les àrees dels cicles escolars esmentats i podran tenir caràcter interdisciplinari. Podran ésser de tipus experimental o teòric i podran consistir en experiències o d'altres iniciatives que fomentin la creativitat científica i l'esperit de recerca.

2. La memòria explicativa del treball no podrà excedir de 50 folis mecanografiats en català a doble espai i haurà d'anar acompanyada d'un escrit, de no més de dos folis, signat pels autors, en el qual s'especificaran les motivacions, les circumstàncies i la manera com ha estat realitzat el treball, el curs i el centre on estan matriculats i, en el seu cas, el nom del professor o professors que hagin dirigit o estimulat la investigació. Si cal,

acompanyaran la memòria els documents gràfics pertinents o els dispositius experimentals objecte del treball.

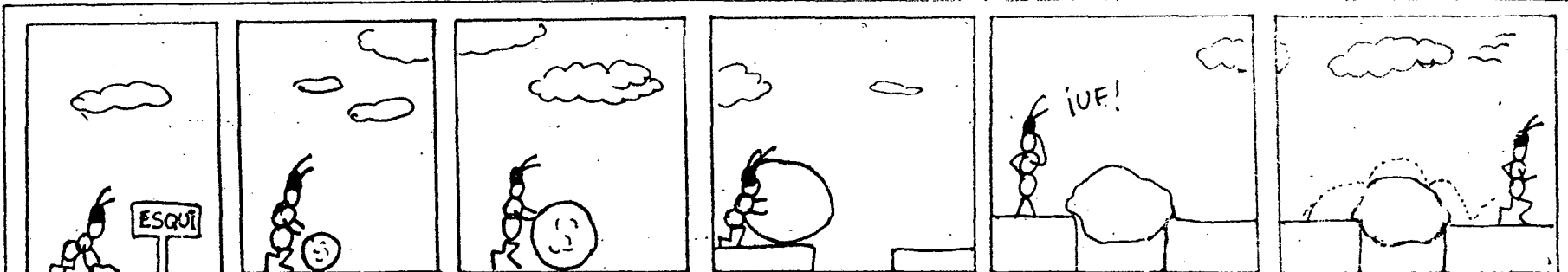
3. Es concediran un màxim de **80 premis** de 25.000 ptes. cadascun als millors treballs realitzats, preferentment en equip, i 20 premis més de 30.000 ptes. als centres d'on procedixin els treballs que posin de manifest un millor nivell de participació col·lectiva dels alumnes un més alt

grau de coordinació d'esforços i un més eficaç estimul de cara a l'assoliment dels objectius d'aquesta convocatòria. El jurat distribuirà els premis procurant que en correspongui almenys un a cadascuna de les comarques de Catalunya, sempre que els treballs reuneixin els mereixements suficients.

Per a més informació cal adreçar-se a la Secretaria General de la CIRIT. Telèfon 318 63 24

FORMIGUITIS.

PER: JOAQUIM E. D.

Catalunya

S'ESQUERDA UNA PLAÇA ABANS DE SER INAUGURADA

La plaça de Sòller, al barri de Can Porta (Vilapiscina), la més gran de Barcelona, s'esquerda abans d'inaugurar-se, a causa de la particular composició del subsòl no detectada en iniciar-se les obres, segons la versió de l'Ajuntament.

Aquest problema s'ha difós en ser tractat durant la reunió de la darrera permanent municipal, arran de la pregunta del regidor de Convergència i Unió, Francesc Borrell. El projecte d'urbanització d'aquest espai l'ha fet un arquitecte de l'Ajuntament de Barcelona i les obres, segons informacions de l'àrea d'urbanisme, van ser adjudicades a les empreses Cubiertas i Tejados i Sala Amat.

Les obres es van iniciar en dues fases, al març i al maig del 1982. Les reparacions dels defectes apareguts estan fetes i, d'acord amb la nota municipal, "encara que les incidències no són greus s'està realitzant un estudi complementari per a determinar de manera definitiva les condicions del subsòl".

Les fissures han estat ocasionades per assentaments diferencials en el subsòl, format per farcits de mala qualitat. Aquesta és l'explicació tècnica.

MÉS DE 100.000 TURISTES A POBLET

Durant l'any 1982, 101.897 persones visitaren el Monestir, xifra inferior a la de l'any 1981, en què vingueren 110.916 persones. Dels visitants que vingueren l'any passat, 30.103 pertanyien a Centres benèfics o docents, és a dir, que tenien l'entrada gratuïta.

L'època en què el Monestir fou més visitat va ser durant els mesos d'agost i maig, amb 15.771 i 14.197 persones, respectivament.

LA POLICIA FÉU FORA ELS PARATS DE CIUTAT BADIA

La policia va desallotjar mig centenar de parats que ocupaven les oficines de la mancomunitat de ciutat Badia. El desallotjament és va fer sense incidents i els agents de l'autoritat van restar al costat de l'edifici per evitar que fos ocupat altre cop. Ha causa del tancament era la pretensió de la mancomunitat de contractar un vidrier per dos mesos, mentre els parats volien que el contracte fos per sis mesos.

NOMÉS 87 FUNCIONARIS DE POLICIA ESTUDIEN CATALA

Només 87 dels onze mil funcionaris dels cossos i forces de seguretat de l'Estat que presten els seus serveis a Catalunya han demostrat el seu interès per aprendre el català, segons afirma el conseller Macià Alavedra davant la Comissió de Drets Humans del Parlament.

Macià Alavedra digué que pel que fa a la Generalitat, s'han posat els mitjans perquè tots els funcionaris de l'Estat a Catalunya poguessin conèixer la llengua catalana. Per això s'han organitzat cursets que en casos com el dels treballadors de la Delegació d'Hisenda han tingut molt bona acollida.

Espanya

DOS POLICIES CONDEMNATS PER TORTURES A BILBAO

Dos membres del Cos Superior de Policia han estat condemnats a deu mesos d'arrestament, 100.000 pessetes de multa i deu anys d'inhabilitació, per un delictes de tortures en la persona de Xabier Onaindía, metge i dirigent d'Herri Batasuna.

Els condemnats són Manuel Abonjo Blanco i Miguel Angel García Valbuena, funcionaris de l'esmentat Cos, jutjats per l'Audiència Provincial de Biscaia el passat 23 de març. En la sentència, es va absoldre un tercer processat, el també policia Salvador Cano Martínez.

La pena imposada pel tribunal coincideix amb la que havia sol·licitat el fiscal per als tres funcionaris.

Els fets jutjats es produïren entre el 13 i el 21 de

juny del 1979, a la Comissaria Superior de Policia de Bilbao, on romangué el doctor Onaindía, el qual havia estat detingut per suposades activitats relacionades amb ETA-M.

NO S'AJUDA ECONÒMICAMENT A LA FAMÍLIA

Diverses publicacions s'han fet ressò de les pobríssimes prestacions familiars existents a Espanya, que fan que el nostre país estigui a la cua d'Europa, fins i tot més enrera que Portugal. Les prestacions per aquest concepte es troben bloquejades des de fa dotze anys, malgrat que la Constitució reconeix i ha de protegir la família.

Prestacions familiars a Europa

Països	Família amb dos fills	Família amb set fills
Austria	10.124	37.719
Dinamarca	3.844	13.545
Irlanda	1.317	5.342
Anglaterra	5.468	19.138
Països Baixos	5.976	32.773
Alemanya Federal	5.805	44.505
Bèlgica	9.121	48.189
França	3.623	32.452
Itàlia	1.620	5.670
Luxemburg	7.464	43.164
Noruega	3.124	22.917
Portugal	688	2.468
Suècia	6.130	21.455
Espanya	500	2.275

INTERPEL·LACIÓ SOBRE LA LLIBERTAT D'EXPRESSIÓ ALS DIARIS DE L'ESTAT

Si es confirmava la veracitat dels rumors, constituïria la manifestació d'una política informativa realment lesiva per al concepte democràtic de la llibertat d'expressió, i més encara tenint en compte la naturalesa pública d'aquests mitjans, que han de reflectir el pluralisme ideològic de la societat i, per tant, sostreure's a qualsevol intent oficialitzador de la seva línia d'actuació", exposa en una interpel·lació al govern el portaveu de la Minoria Catalana, sobre el tema dels diaris dependents de l'organisme Medios de Comunicación Social del Estado.

Miquel Roca es refereix a certes instruccions emanades de la direcció general de la premsa del MCSE als directors dels diaris de la cadena esmentada en el sentit de publicar íntegrament editorials cursats i elaborats per la mateixa direcció general, i s'indica que aquests rumors "no han estat eficaç-

ment desmentits pels responsables del govern, ja que només s'han limitat a assenyalar que es tractava més de "suggeriments" o "indicacions" que no pas pròpiament instruccions, matís aquest que, lluny d'ésser tranquil·litzador, vindria a confirmar la veracitat dels rumors".

Món

CINC BISBES ORTODOXOS EXPULSATS D'EGIPTE

Cinc bisbes, de confessió ortodoxa grega, han hagut d'abandonar Egipte complint una decisió del Ministeri de l'Interior.

Els bisbes als quals afecta la mesura, alguns d'ells nascuts a Egipte, són tots dels voltants d'El Caire: Dionisios, metropolità de Merfis; Filemón, bisbe de Canapu; Crisóstomo, bisbe de Nicopoleus; Teóclitos, bisbe de Heliopolis, i Hirodtos, bisbe de Babilònia. Dos d'ells, Dionisios i Crisóstomos, nasqueren a Egipte.

La comunitat grega d'Egipte, que arribà a comptar amb 200.000 fidels abans que l'any 1952 els militars enderroquessin la monarquia, ha baixat actualment a uns 7.000 membres, però continua éssent la comunitat religiosa estrangera més nombrosa.

ELS SORDS PODRAN SENTIR LA TELEVISIÓ FRANCESA

La televisió francesa serà adaptada als sords mitjançant un sistema especial de rètols invisibles pels que hi senten, perfectament.

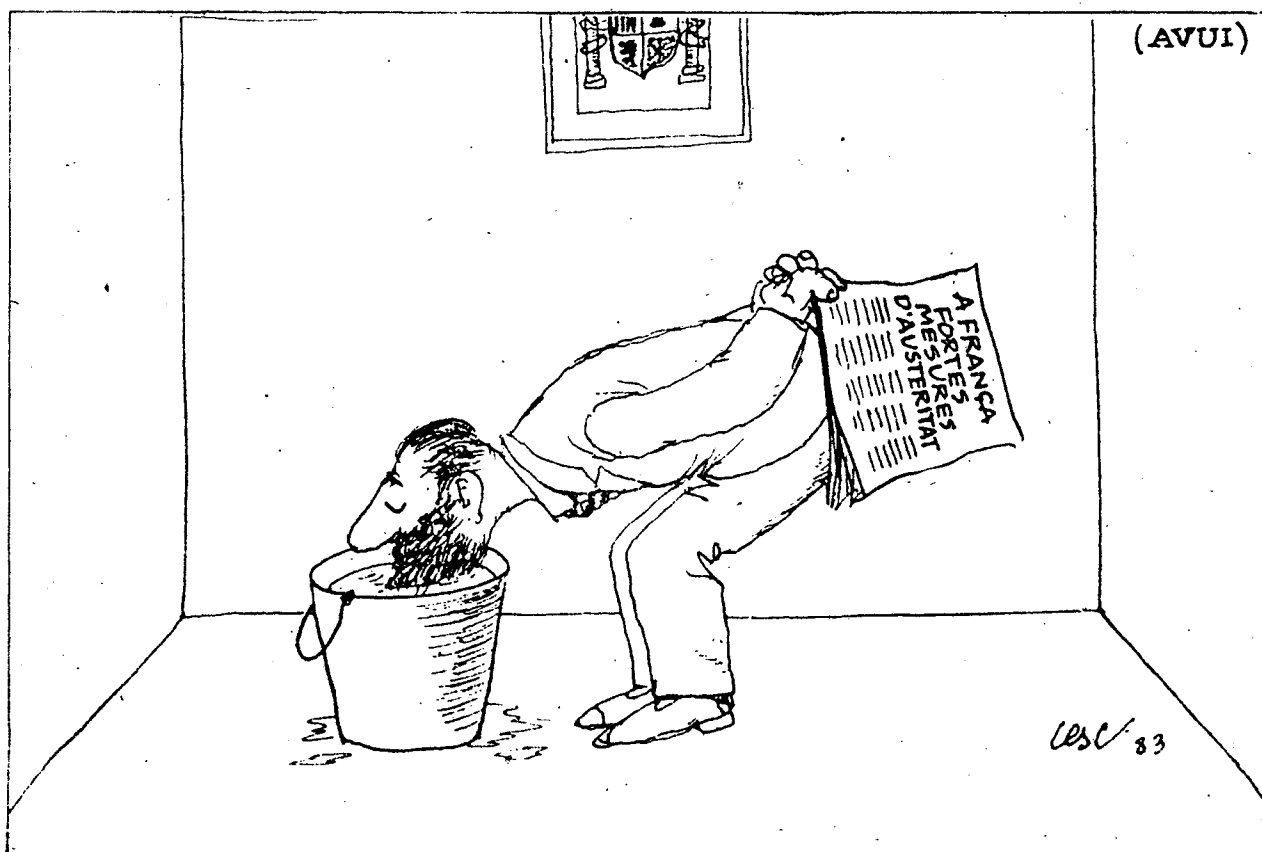
Un servei especial s'encarregarà de preparar el text en clau, que serà desxifrat pel sord amb un aparell que, quan comenci a ser fabricat en sèrie, costarà unes 7.000 pessetes.

Els assaigs començaren en el Canal 2 de la televisió francesa durant el passat mes de març i el sistema començarà a instal·lar-se a la tardor.

Segons les estadístiques a França, hi ha 3.800.000 persones que no hi senten bé.

INDEMNITZEN UN ESTUDIANT BRITÀNIC QUE ES NEGA A SER ASSOTAT

El Govern britànic haurà de pagar una indemnització de 3.000 lliures (unes 600.000 pessetes), a Jeffrey Cousins, un jove de Glasgow que el 1976 fou expulsat de la seva escola per negar-se a rebre un càstig corporal. La decisió del Tribunal Europeu de Drets Humans, acordada a Estrasburg, assenyala també que la mare de Jeffrey, Jane Cousins, rebí prop de 9.000 lliures de compensació per despeses legals.

Carta del Papa als sacerdots de tot el món

Facilitar a tots els catòlics la confessió

El papa Joan Pau II en una carta dirigida als sacerdots de tot el món amb motiu del Dijous Sant, els exhorta a estar sempre disposats a confessar els creients, en tot moment, especialment en l'actual Any Sant.

La carta publicada en el Vaticà, diu als sacerdots: "En aquest Any Sant, sigueu de manera especialment servicial i generosa els ministres del sacrament de la penitència, amb el qual les filles i els fills de l'Església sol·liciten l'absolució dels seus pecats".

La carta constitueix una meditació sobre l'Any Sant i la responsabilitat de la seva missió en ordre a aconseguir la "renovació espiritual". Aquest Any Jubilar, proposa el document, conté una especial consideració respecte del sacrament de la confessió i convoca els sacerdots a celebrar l'Any Sant amb iniciatives a promoure a cada parròquia.

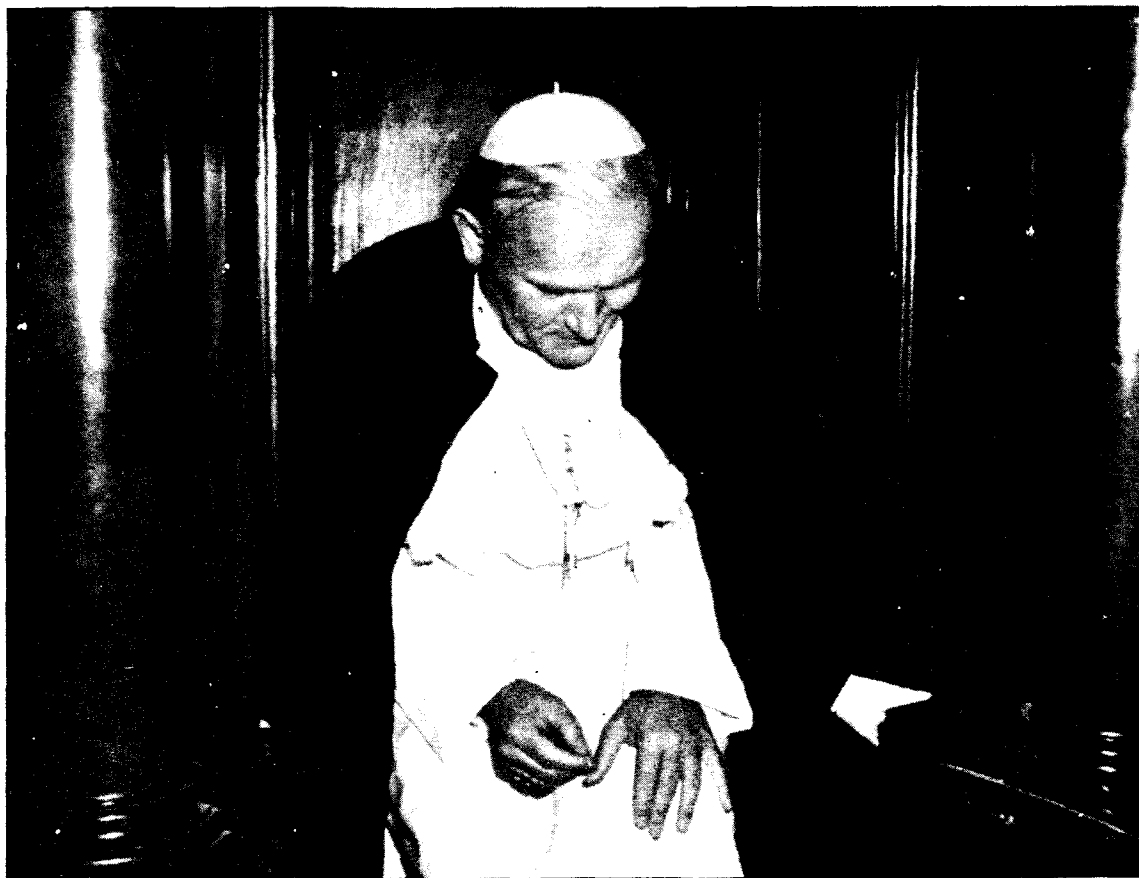
El sentit de la carta ve explicat pel Papa amb aquestes paraules: "Si per a tots els creients, fills i filles, de l'Església, el jubileu significa una invitació a rellegir de nou la pròpia vida i vocació a la llum del misteri de la Redempció, llavors aquesta invitació és dirigida a nosaltres amb una intensitat, diria, encara més gran".

El missatge del Papa prossegueix amb una meditació sobre el

significat de dos sacraments, l'eucaristia i la confessió. "Ser sacerdot —diu— significa estar particularment en amistat amb el misteri de Crist, amb el misteri de la Redempció, en el qual Ell dona la seva carn, per la vida del món. Nosaltres que celebrem cada dia l'eucaristia (...) hem de romandre en una intimitat particular amb el misteri, en el qual aquest sacrament té el seu inici. El sacerdot ministerial es desplega només sota el perfil d'aquest misteri diví i únicament es realitza sota aquest aspecte."

El Papa diu més endavant que l'Any Jubilar és entès per l'Església "com temps de renovació espiritual per a tots". "Si hem de ser ministres d'aquesta renovació per als altres —raona—, per als nostres germans i germanes en la vocació cristiana, llavors hem de ser també els seus testimonis i portaveus davant nosaltres mateixos: l'Any Sant de la Redempció com any de la renovació en la vocació sacerdotal".

El Pontífex es refereix després extensament a la confessió, a partir d'aquesta afirmació: "La Redemp-

També enguany el Papa ha passat unes hores en el confessorari de Sant Pere de Roma.

ció roman unida al perdó, de la manera més estricta". I afegeix: "En l'Any Jubilar, hem de fer-nos

particularment conscients que estem al servei d'aquesta reconciliació amb Déu, que s'ha acomplert en Crist d'una vegada per sempre. Som servents i administradors d'aquest sacrament, en el qual la Redempció es manifesta i realitza com a perdó, com a remissió dels pecats". El Papa afirma que el jubileu és "aquest temps singular" en el qual l'Església renova "la consciència de la Redempció mitjançant una intensitat peculiar de la remissió i el perdó dels pecats".

Un darrer apartat de la carta està destinat a glossar la importància que l'Any Jubilar es visqui amb la mateixa intensitat a totes les comunitats i parròquies. Es recorda, en aquest sentit, que en aquest Any Sant, per primera vegada, no cal-

anar a Roma per a obtenir la indulgència, i que s'ha confiat a les conferències episcopals i bisbes de cada diòcesi "la comesa d'establir indicacions i suggeriments pastorals d'acord amb la mentalitat i costums de cada lloc", això està motivat per la voluntat de, en expressió de Joan Pau II, promoure un "dynamisme ascendent", sempre "en unió amb l'Església local i universal". "Us prego —conclou el Papa— que poseu especial atenció als ambients que la butlla recorda expressament, com són el dels religiosos i religioses de clausura, el dels malalts, dels empresonats, dels ancians o d'altres que pateixen".

José María
Brunet

crònica de Roma

Sínodo episcopal

ROMA (Del nostre corresponent).— Que jo recordi, aquesta és la primera vegada que es fa públic el document preparatori d'un Sínodo Episcopal. Es tracta de l'anomenat "lineament", que normalment serveix per a consultar a les esglésies locals i elaborar, més endavant el document de treball que servirà normalment als bisbes delegats al Sínodo. Al principi el document era secret —encara que els periodistes aconseguien assabentar-se igualment del seu contingut—, però aquesta vegada es dona una important novetat, com deia, i és el fet que el document sigui públic.

La clau del "misteri" ens l'explica el Secretari General del Sínodo de Bisbes, monsenyor Josep Tomko: "El tema del Sínodo que començarà el dia 29 del proper mes de setembre d'aquest any, continua a suscitar en tota l'Església un gran interès. Amb la proclamació de l'Any Jubilar de la Redempció l'interès ha crescut encara més; de fet, entre els dos esdeveniments eclesials més qualificats d'aquest any es dona no solament una coincidència de temps sinó també una plena sintonia de finalitat: la redempció i la reconciliació oferta pel Pare en la mort del Fill. Per això el document de treball per al Sínodo es fa doblement útil: com ajut per al Sínodo però també per a una millor celebració de l'Any Sant...

El Sant Pare ha volgut que el document fos accessible a tothom i fet públic, és més, que s'enviés a tots els bisbes catòlics amb una carta seva". En la carta el Papa diu que en l'arrel de tots els mals que afecten la societat hi ha el pecat. Així doncs "tota la

vida humana es presenta com una lluita, sovint dramàtica, entre el bé i el mal. Solament si s'extirpa l'arrel dels mals pot assolir-se una vàlida reconciliació. Per això la conversió personal a Déu és també el millor camí per a una renovació durable de la societat".

Però passem al contingut del document. Aquest diu que l'arrel profunda dels mals està en el pecat i l'arrel de la llibertat en la penitència. Déu obra la seva reconciliació a través de l'Església, amb el baptisme i la penitència, sacrament que necessita ser dispensat amb tots els seus elements constitutius i la seva integritat segons les normes de l'Església. Per a revifar l'esperit de reconciliació, cal una catequesi personal, familiar i social de les formes concretes de penitència. Els mitjans de comunicació social poden fer molt també per aquesta catequesi. Els diversos components en el si del poble de Déu estan cridats a fer-se promotors de l'esperit i de la vida de reconciliació i de penitència.

El document es deté en diversos detalls concrets aptes per a revaloritzar la pràctica d'un sacrament que ha decaït bastant aquests darrers anys. Per exemple es parla de la utilitat de la confessió dels pecats venials, sempre que es faci bé i sense automatismes i sobre la praxis de fer precedir a la primera comunió dels nens la confessió individual.

El Papa està molt preocupat pel tema i insisteix que avui cal recuperar el sentit del pecat, tan estretament vinculat al sentit de Déu.

E. Planas

Diumenge 1/4 d'11 Matí

LA PASSIÓ D'ESPARREGUERA

Quatre Segles de Teatre Popular

1983

ABRIL: 10, 17 i 24
MAIG: 1

Inf. Tel. (93) 777 15 87

Vaticà dia a dia

SIS LLATINO-AMERICANS MISSIONERS DEL VERB DIVI ORDENATS L'ANY 1982

L'any 1982 reberen l'ordenació sacerdotal 92 missioners del Verb Diví: 48 originaris d'Àsia, 29 d'Europa, 12 d'Amèrica (6 de l'Amèrica Llatina i 6 dels Estats Units) i 3 d'Àfrica. Aquest nombre representa un augment de 6 respecte els ordenats l'any 1981 (86). L'any 1980 s'havien ordenat 73 i el 1979 els nous sacerdots foren 89.

Per països d'origen, els 92 nous sacerdots del 1982 són: 20 polonesos, 17 indonesis, 16 filipins, 13 indis, 6 dels Estats Units, 5 australians, 3 ghanesos, 2 argentins, 2 japonesos, 2 mexicans, 2 portuguesos, 1 brasiler, 1 xilè, 1 italià i 1 suís.

L'AMBAIXADOR D'ESPANYA S'ACOMIADA DEL PAPA

El papa Joan Pau II rebé el dia 16 de març, al Vaticà i en audiència

d'acomiadament, l'ambaixador d'Espanya prop de la Santa Seu, José Joaquín Puig de la Bellacasa, al qual acompanyaven la seva esposa i sis fills.

L'ambaixador es traslladarà a un nou destí com a representant d'Espanya a Londres. De fonts ben informades s'ha sabut que la connexió d'Espanya a "Mundovisión" per a la retransmissió en directe de l'obertura de la Porta Santa pel Papa a la basílica de Sant Pere fou una de les accions diplomàtiques de l'ambaixador.

LA SANTA, SEU DISPOSADA A DIALOGAR AMB TXECOSLOVAQUIA

"La llibertat de consciència i de religió és indispensable per a la veritable pau i el respecte als drets humans", recorda el cardenal Cassaroli, secretari d'Estat de la Santa Seu, en una carta dirigida en nom

del Papa al cardenal Tomasek, arquebisbe de Praga.

El cardenal Cassaroli recorda a la carta, el propòsit de les relacions entre l'Església i l'Estat i de la vida religiosa a Txecoslovàquia, que la Santa Seu continua disposada a iniciar converses "obertes i fructíferes" amb les autoritats civils. Les relacions Església-Estat s'havien tornat més tenses a Txecoslovàquia a rel dels darrers nomenaments de bisbes txecoslovacs emigrats, amb la qual cosa el diari "Rude Pravo" havia vist una "provocació".

PROCÉS DE BEATIFICACIÓ DEL PARE PIO DE PIETRALCINA

Milers de pelegrins arribats d'Estats Units, Irlanda, Espanya, França, Suïssa, Anglaterra i de tot Itàlia participaren en la cerimònia de l'inici del procés de beatificació del pare Pio de Pietralcina, el religiós caputxí mort el 23 de setembre del 1968, als 81 anys d'edat.

L'acte, que se celebrà a San Giovanni Rotondo (Foggia), al sud d'Itàlia, consistí en la celebració d'una santa missa presidida per l'arquebisbe de Manfredonia, monsenyor Vailati, i en la constitució del tribunal eclesiàstic que haurà de jutjar sobre la vida i les virtuts, els miracles i dons sobrenaturals del servent de Déu. Es preveu que el procés durarà uns tres o quatre anys, i la decisió del tribunal de Manfredonia serà examinada posteriorment per la congregació per a les causes dels sants i, finalment, pel Papa, que donarà el definitiu veredict.

El cardenal Glemp, va sofrir a Roma un accident de cotxe: va rebre una forta patada d'un cotxe conduït per una parella de joves. Fou atès en un hospital, però no fou necessari internar-lo. Ell mateix no donà importància a l'assumpte i continuà el programa que tenia marcat.

En els discursos del Papa a Centre Amèrica

Ferma defensa dels drets humans i de la pau

Les notícies que fins ara han arribat sobre la visita del papa Joan Pau II als països centre-americans, remarquen la seva defensa dels drets humans, de la pau i dels valors de l'Evangeli com a defensa de l'home, que en els pobles de l'anomenat "volcà centre-americà", han estat acollides amb entusiasme.

En el seu primer discurs, pronunciat a Costa Rica, el Papa explicà que anava a aquestes terres perquè "ha ressonat amb accents d'urgència en el meu esperit el clam d'angoixa que s'eleva des d'aquels països i que invoca la pau, la fi de la guerra i de les morts violentes; que implora reconciliació, desterrant les divisions i l'odi; que anhela una justícia, llarga i fins avui inútilment esperada".

El Papa afirmà la possibilitat del canvi, que s'ha de fer "amb la participació sempre més gran dels sectors més diversos de la població", però "sense recórrer a mètodes de violència ni a sistemes de col·lectivisme que poden resultar" digué, "no menys opressors de la dignitat de l'home que un capitalisme purament econòmic".

Als bisbes centre-americans digué: "L'Evangeli es constitueix en defensa de l'home, sobretot dels més pobres i desvalguts, dels qui no tenen béns i d'aquesta terra i són marginats o no tinguents en compte". I afegí: "Solament pels camins d'una pau digna i justa és possible assolir el progrés al qual els vostres pobles tenen perfecte dret i que per massa temps els ha estat negat".

A Nicaragua, on la presència del Papa tingué manifestacions més conflictives, en l'homília de la missa celebrada davant la Catedral de León, el Papa digué al laic i als educadors:

"No teniu necessitat d'ideologies alienes a la vostra condició

cristiana per estimar i defensar l'home", ja que —afegí— "en el centre del missatge de l'Església està present el compromís per la seva dignitat. Manifestà el Papa allà, la preocupació de l'Església per l'educació. Reafirmà el dret de les famílies a educar els seus fills en les escoles que corresponen a la seva visió del món i no veure els seus fills sotmesos a les escoles a programes inspirats en l'ateisme. Declarà que això no és ni privilegi ni condició de l'Estat, sinó expressió i garantia de llibertat indisociable d'un quadre global de llibertats degudament institucionalitzades".

A El Salvador, davant la tomba de monsenyor Oscar Romero digué que volia recordar el "gelós pastor" que "empès per l'amor de Déu i pel seu lliurament als germans, oferí el do de la seva vida, fins i tot violentament, mentre celebrava el ritu del perdó".

En l'homília de la Missa celebrada davant més d'un milió de persones, assenyalà que "no està en el pla de Déu que l'home sigui enemic, llop per a l'home, sinó germà", i que "amb la sang de Crist es pugui vèncer el mal de la divisió que ha sembrat el món de sepulcres".

I assenyalà: "Jo no advoco per una pau artificiosa que amaga els problemes i ignora els mecanismes desgastats que cal compondre. Més aviat es tracta d'una pau en la veritat i en la justícia, en el reconeixement integral dels drets de la persona humana".

I a Panamà, en un missatge als pagesos centre-americans, assenyalà que "el desenvolupament econòmic i social ha estat desigual a Amèrica Central", que la població pagesa ha estat abandonada, portant un infame nivell de vida, "i ha estat freqüentment tractada i explotada durament".

documents

En temps difícils, reflexió

"Els temps que estem vivint en aquest començament d'any són prou preocupants perquè invitin els responsables —homes d'Estat i de Govern, homes versats en la política, la ciència i la cultura, homes d'Església, fins a les organitzacions de massa i simples particulars— a un esforç dels més seriosos, més ponderats i més generals per tal d'allunyar del món i de les seves diverses parts, l'espectre de conflictes i guerres desastroses. Per vosaltres, els diplomàtics, són temps especialment «forts», de reflexió i de treball.

La Santa Seu és, evidentment, per a vosaltres un lloc d'observació en alguns aspectes privilegiada... Prou ho sabeu que la Santa Seu està disposada sempre a prestar atenció a tots els problemes angoixosos de l'humanitat.

No serà de més, amb tota seguretat, una paraula d'encoratjament. Perquè, a voltes, les dificultats del camí són tantes i tals que un sentiment de frustració podria intentar l'assalt... Endavant amb tenacitat, amb un optimisme sa i realista!

Us acompanyen els nostres vots i les nostres pregaries."

(L'Osservatore Romano del 17-18/2/83.)

Les paraules que acabo de transcriure, aquesta vegada no són del Papa. Són del seu secretari d'Estat, el Cardenal Cassaroli.

li, el qual, en rebre, com és de ritual cada any, el Cos diplomàtic acreditat. Immediatament després d'haver sortit de l'audiència que els és concedida cada any pel Papa durant les festes nadalenques i de Cap d'Any per tal de presentar llurs felicitats al Sobirà Pontífex, els adreça unes reflexions adients i serioses al mateix temps amb una crida apressant a esmerçar-se en pro de la pau, tothom. La seva condició de secretari d'Estat i, en el cas, en funcions tal, dona a les paraules del Cardenal gran relleu. No són del Papa, però si del qui pot i deu ser considerat, en aquest i altres casos com l'"Alter Ego" del Papa. En tot cas, les paraules transcrites són paraules de la Santa Seu, invitant i fent a tothom una crida molt seriosa a la reflexió en els moments que estem vivint.

El perill de noves guerres, i aquestes, molt més desastroses que totes les fins avui conegudes, ja no és cap quimera. És una amenaça real. La crida universal, per això mateix, és ben justificada.

La movilització general dels esperits contra la guerra és urgentíssima. Es tracta d'estalviar a la humanitat el flagell apocalíptic que l'amenaça com una espasa de Damocles.

Vicenç Nolla

Girona

Cant gregorià al Monestir de Solius

Per sant Josep, el 19 de març proppassat, la missa de la festa, a les 10, que és conjuntament de la comunitat cistercenca i del poble, va revestir una solemnitat especial. Els cants catalans propis del dia van alternar amb tots els cants de l'Ordinari en gregorià. S'hi cantà la missa *Cum júbilo* amb el *Credo IV*.

És la primera prova que s'ha fet al Monestir de Solius de cantar gregorià en la celebració de l'Eucaristia, amb gran complaença i devoció dels nombrosos assistents, bastants vinguts a posta, ja que s'havia anunciat algunes setmanes abans. La interpretació, sota la direcció de Joan Casanova, resultà molt reeixida, pel fet de comptar amb un grup de cantaires de la rodalia de Solius, especialment de Cassà de la Selva i de Sant Feliu de Guíxols, que fa més d'un any que es troben una vegada la setmana per assajar peces gregorianes. Això va permetre de cantar a dos cors, el dels fidels i el dels monjos.

Com que l'assemblea estava formada per la concurrència habitual de la parròquia i de cantors, el

clima litúrgic que s'aconseguí fou molt viu i natural. D'altra banda, la capacitat de cabuda de l'església de Solius tampoc no permetria, materialment, la presència massiva de grups organitzats vinguts de fora. Però per als fidels en particular, del lloc o que hi acudiren expressament, aquesta nova ocasió de trobar un cant religiós tan noble i inveterat ha constituït una bona notícia.

Ordenació diaconal

El diumenge cinquè de Quaresma, dia 20 de març, el bisbe de Girona, monsenyor Jaume Camprodon, va ordenar de diaca el monjo Josep Peñarroya i Artola. La festa fou molt concorreguda i joiosa. És la primera vegada que s'ha celebrat l'ordenació d'un monjo a la mateixa església de Solius.

Donem gràcies a Déu pel do d'aquest nou diaca, i preguem el Senyor que li concedeixi felicitat i fortalesa en el servei dels germans.

J. G.

Informe sobre la situació actual del Seminari

GIRONA.— Amb motiu del Dia del Seminari, es varen donar a conèixer algunes dades referents a la situació actual del centre. Així s'ha sabut que en aquest moment hi ha set nois que estudien Teologia, dels quals un es troba a la Universitat de Salamanca. Un altre està fent el servei militar. El seu lloc de residència és l'antiga Casa

Carles, de la Plaça del Vi.

A l'anomenada Etapa Introductòria hi ha cinc nois que cada quinze dies reben classes sobre el ministeri sacerdotal. I finalment a la Residència Vocacional, antic Seminari Menor, s'hi troben 15 nois que estudien BUP, COU o Formació Professional.

A més, durant el present curs

escolar s'ha realitzat una Pastoral Vocacional amb grups de joves i nois concrets per a orientar-los sobre el seu futur. El servei es posa a disposició de les parròquies que ho demanin per a preparar el jovent per a la confirmació o per a fer xerrades especials per a nois de vuitè d'EGB.

Cal recordar que des del Dia del Seminari de l'any passat s'ha ordenat un prevere, mossèn Joan Planellas, i un diaca, mossèn Fèlix Mussoll. Per la seva part, el bisbe de Girona, Monsenyor Jaume Camprodon, ha publicat una carta dient que "a Girona hi ha pocs joves que es preparen pel sacerdoci i convé que l'any dos mil i enllà, l'Evangeli sigui predicat a les generacions que visquin a les nostres comarques". I afegeix que "el Senyor continua passant enmig dels joves i els invita a seguir-lo".

Per últim, cal recordar que el Seminari de Girona despèn anualment uns cinc milions de pessetes que es cobreixen en la seva major part amb els diners de la col·lecta anual (4 milions).

M. Caballé

Caritas de Girona ha recollit prop de quatre milions pels damnificats

Caritas Diocesana de Girona ha recollit ja prop de quatre milions de pessetes (3.949.588 pts.) en la campanya d'ajuda als damnificats per les inundacions de l'any passat a Catalunya i Llevant. Aquesta quantitat correspon a col·lectes extraordinàries que es van fer en les diferents parròquies, col·legis i, sobretot, a molts donatius de particulars anònims.

Ja ha començat la segona fase que preveu ajudes individualitzades per situacions en les quals no es pot gaudir d'ajudes oficials. Un cop acabada es publicarà un ampli informe que explicarà amb tot detall com s'han distribuït totes les ajudes.

M. C.

Menorca

Jornada sobre la promoció integral del minusvàlid

S'ha celebrat a Cala Blanca (Ciutadella) una jornada de formació sobre "la promoció integral del minusvàlid", com a objectiu primer de la "Fraternitat de Malalts i Minusvàlids de Catalunya i les Illes". Es reuniren les comissions diocesanes i els responsables dels grups locals amb l'equip diocesà de la "Fraternitat", per a reforçar les activitats d'aquesta institució, que no és cap altra que tota la problemàtica que comporten aquests malalts.

Nova abadesa a Santa Clara (Ciutadella)

A primers de març, la comunitat de clarisses de Ciutadella va celebrar el capítol trianual d'on sortí elegida, com a nova abadesa, sor Providència Marquès, de 46 anys, natural de Ciutadella. Fins aquest moment ho havia estat sor Josefa Carreño, de Granada. La comunitat de Santa Clara està integrada per 13 monges, de les quals 11 són electores i 2 novícies.

Joves cristians i compromís

En el santuari de la Mare de Déu de Toro es reuniren una trentena de joves per reflexionar sobre "el compromís del cristià".

En Joan Febrer (de Sta. Eulàlia de Maó) féu una xerrada en la qual exposà l'arrel del compromís del cristià en el seguiment de Jesucrist, i les implicacions i sentit de la feina compromesa en les diferents instàncies organitzatives intra—i extra—eclesials en vistes a la transformació de la realitat. Seguí un treball de grups centrat sobre els medis escolar, laboral, ciutadà i eclesial.

En una taula rodona en la qual hi participaren diferents cristians adults que treballen en la política, el sindicalisme, el moviment ciutadà, l'escola i l'assistència, exposaren les implicacions fe-compromís en el propi treball, suscitant un interessant diàleg amb els joves assistents. El col·loqui es perllongà unes hores, després de les quals se celebrà l'Eucaristia, que tingué un caire espontani i vivencial, nota predominant en una trobada menys nombrosa però prou profitosa.

Cal dir també que en el teatre de Sant Miquel de Ciutadella tingué lloc una conferència sobre "Educació de la consciència" i la problemàtica catequètica dels manaments de Déu i la llibertat cristiana. Fou dirigida preferentment als catequistes i pares de nois d'aquella ciutat. El col·loqui fou animat i les orientacions que es donaren foren molt reeixides.

Barcelona

**Obeint la llei del pèndol, s'ha passat d'una
omnipresència a un abandó total.**

La Universitat ignora l'ensenyament religiós

BARCELONA.— L'ensenyança de la religió a la Universitat es un tema que preocupa els alumnes i professors amb un sentit transcendent de la vida. A Antoni Matabosch la qüestió li mereix el següent comentari, publicat recentment en les pàgines religioses de LA VANGUARDIA:

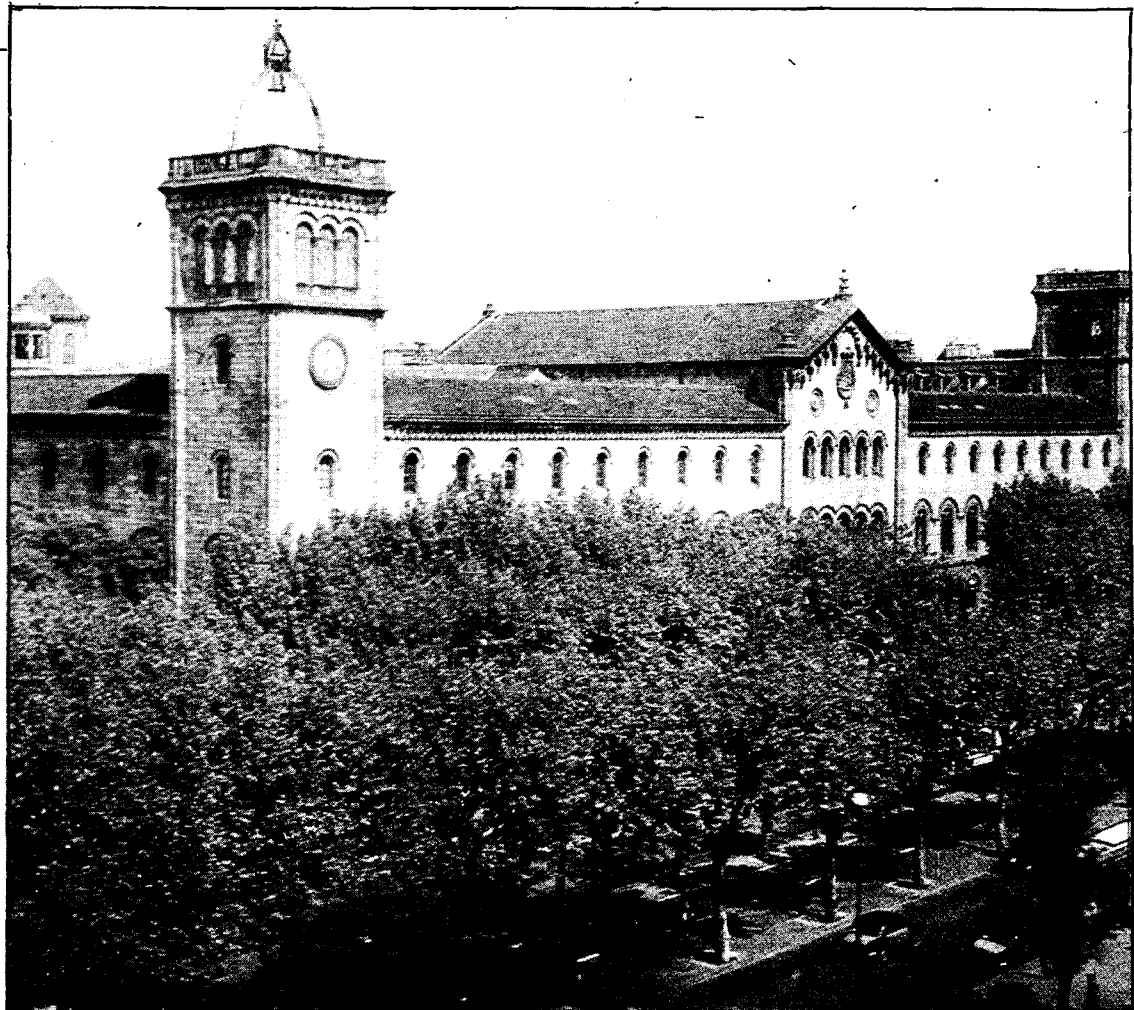
Fa pocs dies es va constituir el Consell Pastoral de la Delegació Diocesana de Pastoral Universitària de la diòcesi de Barcelona, formada per unes quaranta persones que representaven àmpliament el món de la Universitat i en general de la cultura.

En aquests últims anys s'ha escrit molt sobre la tendència creixent a una privatització de la fe que té, com a mínim, dues constants. Una el reduir la fe a quelcom purament intern, privat i personal; però també es constata la marginació de tot allò religiós, sigui cristià o no, com si no formés part del patrimoni cultural de la humanitat. La llei del pèndol ens ha tornat a jugar una malifeta, ja que d'una presència preponderant i esclavitzadora d'allò religiós cristià en el món de la cultura i la universitat, s'ha passat a la simple ignorància de la seva existència. Es pot ésser cristià, creient, agnòstic o ateu a nivell d'una opció personal molt respectable, però el fenomen religiós, és un fet, tant en el nostre passat cultural com aquí i avui. Si la Universitat actual desconeix estructuralment aquesta dimensió religiosa crec que oblida quelcom de la seva pròpia finalitat. ¿Per què no existeix a la nostra Universitat

un institut o departament de ciències de la religió que coordini i promoció l'estudi de les dimensions de fenomenologia, sociologia, psicologia i filosofia de la religió? Una correcta "normalització" cultural implica una objectivació del fet religiós.

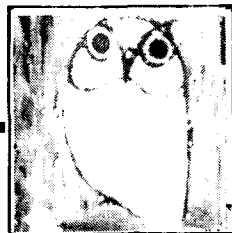
Això que acabem de proposar es mou, evidentment, en un àmbit no confessional. Però s'ha de fer una segona aproximació al fet religiós des d'un context del diàleg entre fe i cultura. L'Església com a comunitat de creients, ha d'estar interessada a revestir-se en tota situació i en qualsevol àmbit cultural. No es tracta d'un restauracionisme de nou escuny o d'una forma encoberta d'intervencionisme, sinó d'ésser fidel a la seva missió i d'evitar l'esquizofrènia dels que volen ésser fidels a la vegada a la seva vida cristiana i al món actual. En la reunió esmentada se suggeriren alguns camins concrets. Cada un dels cristians presents a la Universitat viurà en la seva pròpia vida aquest necessari diàleg. Es va suggerir també que la Facultat de Teologia hauria d'ésser un instrument privilegiat de contacte amb els diversos departaments o facultats universitàries.

Com a conclusió d'aquestes reflexions, diria que la Universitat ha d'assumir les seves pròpies responsabilitats i actuar en conseqüència respecte del fet religiós en tant que cultural; l'Església, per la seva part, ha de trobar camins perquè la fe sigui creïble en el món actual.

La Facultat de Teologia podria ésser un bon instrument de contacte amb les altres facultats perquè l'ensenyament de la religió fos d'algun manera present en les universitats catalanes.

pensant-ho bé

"S'agafen més mosques amb una gota de mel que amb una gerra de vinagre"

Sovint ens puja la mosca al nas. De vegades no n'hi ha per menys, perquè els problemes, maldecaps i contrarietats ens rondan i botzinen al voltant nostre com un eixam de mosques vironeres.

Anys enrera, quan encara els insecticides no mataven ni mosques ni persones, un esport quotidià en certes èpoques de l'any i en certs indrets, era la caça de la mosca amb tècniques diverses: mà, pala, tires engomades caça-mosques, cassoles amb vinagre, etc. (No sé què opinen sobre el particular els ecologistes d'ara, ni si assumeixen la definició popular de l'home bo" que no faria mal a una mosca"). Amb freqüència l'únic resultat era una certa espantada, amb la consegüent acceleració del vol i de les cabrioles de les mosques. Tranquil·litat momentània; però, ben aviat, tornaven a fer la guitza.

La mosca, aquest insecte dípter, anomenat amablement "musca domèstica", diuen els savis que té una presència universal; es troba en totes les parts habitades del món. Ja és ben curiosa aquesta difusió, oi?

Però el moscam dels problemes humans és encara més universal i de conseqüències més dramàtiques. Perquè aquests problemes i actituds estan en el cor de l'home i no hi ha cop de pala ni insecticida que hi valgui. Res, que ens puja la mosca al nas amb més freqüència i facilitat de la que voldríem. Tenim constantment la sensibilitat a flor de pell, i una mirada, un rictus, una paraula, un gest, una sospita, un silenci, una absència, una presència són, tot d'una, com mosques tossudes que inquieten el nostre esperit i ens fan perdre els estresps. Llavors, nosaltres mateixos, com per art d'encantament, ens convertim en promo-

tors socials de la "invisible" mosca domèstica. Evidentment amb tantes mosques no es pot viure tranquil.

La dificultat greu, rau en com eliminar aquestes mosques personals, intransferibles, invisibles i immunes al DDT. S'ou el seu zum-zum, es veuen els efectes de la seva presència, però ella, la molt guilla, no es deixa veure per res. Sovint confessem la nostra impotència dient: "Quina mosca li ha picat a aquest"? Matar mosques a cops de mà, de pala, de diari o amb l'"spray" universal de Johnson & Johnson no té cap mèrit. Però saber ventar-se les mosques "invisibles" és tot un art d'auto-control i d'higiene espiritual, personal, familiar i social.

És precisament aleshores quan entra en joc l'eficàcia del refrany que encapçala aquesta divagació, avalat per l'experiència de segles. Està provat i comprovat que amb la mel de la comprensió, del diàleg, de l'estimació, s'atrapen a grapats aquesta mena de mosques. Moltes més que amb la ironia, el cinisme o l'àcid acètic del vinagre. El que passa és que, tots plegats, amb el picapunt que covem, som més vinagrers que mel·lífers. I així la plaga de la mosca domèstica, invisible i malèfica s'estén d'allò més i fa vertaders estralls a tort i a dret.

Quan s'elogia algú, dient: "Es un home tot mel", em sona exagerat i enganxós. Però no hi ha dubte que per l'equilibri ecològic de les mosques susdites són persones de gran vàlua. Molt més que els qui intenten espantar-les donant-se mal cor i convertint en vinagre el vi dolç de la vida.

Posem-hi mel al cor. Sinó, al pas que anem, acabarem tots "caçant mosques".

Xesc Soliú

Trobada del Cardenal Jubany amb les religioses de la zona de Martorell

La importància de ser persona consagrada

BARCELONA.— Les religioses de les comunitats de la Zona de Martorell tingueren el seu recés de Quaresma dedicant el matí a la reflexió i la pregària sobre el missatge de Joan Pau II en les quatre allocucions a les persones consagrades en el seu viatge a les terres d'Espanya, i la tarda a escoltar i dialogar amb el Sr. Cardenal-Arquebisbe sobre el tema "les religioses i la Pastoral".

El Sr. Cardenal en la seva exposició féu referència a l'importància de l'"ésser" persona consagrada que ha de qualificar l'"actuar" de la mateixa persona. Féu un repàs de la història de la vida religiosa: monàstica, mendicant, vida apostòlica i institucions seculares. Després glossà la definició de l'església local del Vaticà II i exhortà a les religioses a prendre consciència de l'Església a la qual segueixen amb la diversitat de llurs carismes, i amb la força missionera de la seva vocació, bo i tenint present l'"aquí" i "avui" per fer eficaç, l'evangelització tant de les pròpies obres i institucions com ajudant la pastoral parroquial o l'empresa per la Zona.

Les religioses feren algunes consultes sobre les dificultats que troben en llurs activitats, a les quals el Sr. Cardenal va respondre a satisfacció.

**Dr. J.L. Viscarri
i Trullàs**

Psiquiatria - Psicologia
Tractament malalties nervioses i mentals. Alcoholisme.
Visita: Dilluns, dimecres,
divendres de 5 a 2/4 de 8 tarda.
Telèfon: 247 50 97.

Barcelona

A Argenton, les Franciscanes de la Immaculada Concepció

Centenari d'un Col·legi

Argenton viu aquests dies moments d'extraordinària joia. El col·legi de les Franciscanes Missioneres de la Immaculada Concepció celebra el centenari de la seva fundació.

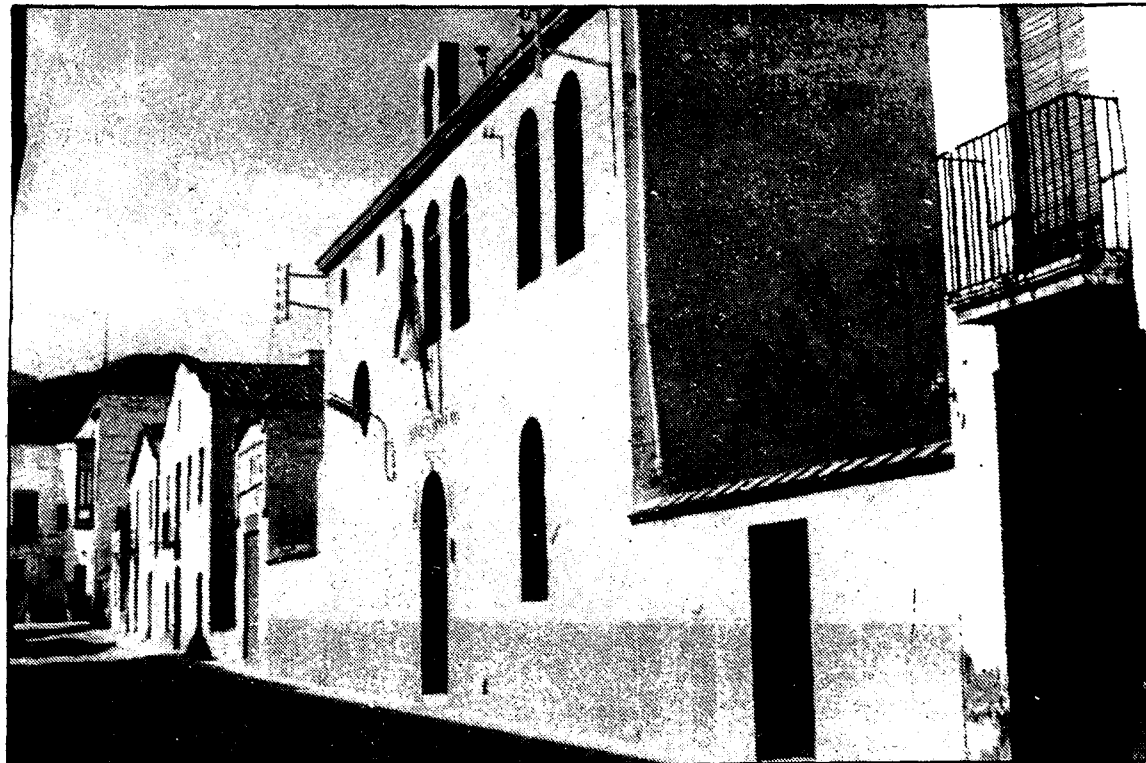
Si bé la mare Anna Ravell i Barrera, fundadora de l'Institut, va néixer a Arenys de Mar, és cert també que els Ravell són oriunds d'Argenton. I potser aquesta seria la raó per la qual la mare Anna es fixés en la població dels seus pares, fundant en ella un col·legi per a la formació de la infància i joventut, i dedicà els últims deu anys de la seva fecunda vida a Argenton, on morí el 4 de juny del 1983.

Les parets mudes, els carrers

Col·legi de la Mare Anna Ravell d'Argenton.

humils i sobretot l'anonimat de tantes religioses que han exercit el seu magisteri en aquesta població podrien parlar de la grandesa d'aquest col·legi, per les aules del qual han passat legions de noies que agraeixen avui l'educació que hi reberen.

Per celebrar tan extraordinari esdeveniment, el col·legi de les Franciscanes d'Argenton ha organitzat diversos actes, entre els quals destaca una exposició històrica i actual de fotografies, i tot un dia —el 10 d'abril, diumenge—,

dedicat a les religioses, als pares i a les ex-alumnes. Hi haurà també una celebració solemne de l'Eucaristia a l'església parroquial, un

concert per la coral "Càntir d'Or" en el centre parroquial i lliurament de premis als guardonats del certamen literari, convocat amb ante-

lació. La cloenda se solemnitzarà amb un festival, presentat pel nombros alumnat actual del col·legi.

Urgell

Posició del Consell de Pastoral del bisbat d'Urgell

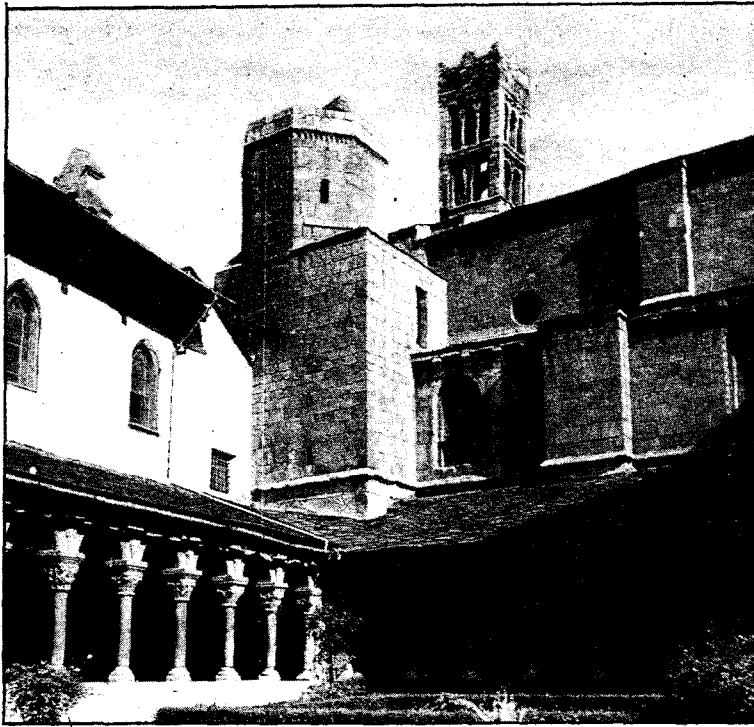
"El moviment avortista, una escandalosa regressió de la civilització actual"

La Seu d'Urgell.— El Consell de Pastoral del bisbat d'Urgell, reunit en sessió plenària, s'adherí completament a la doctrina de l'Església en la defensa de la vida humana des del moment de la concepció, d'acord amb la tradició ininterrompuda del seu mestratge.

Heus ací els punts principals del seu posicionament:

"Lamentem i denunciem entristits el moviment avortista mundial de les últimes dècades, con una de les més escandaloses regressions de la civilització actual burgesa i consumista. No podem assistir impassibles als milions de vides humanes sacrificades anualment, que l'avortament suposa. Protestem contra totes les violències, tortures, pena de mort, desaparicions, terrorisme i explotacions de tota mena que sofreixen encara tants homes i no volem que els inencontables avortaments facin més negre el quadre de la humanitat actual.

Respecte al projecte de Llei de despenalització de l'avortament a Espanya presentat pel govern actual, volem dir que, tot i tractar-se d'una postura teòricament restrictiva, creiem —per l'experiència d'altres països— que suposarà una porta oberta pràcticament a tot tipus d'avortaments. Per això no estem d'acord en la seva total despenalització ni que sigui prevista per a pocs casos.

En tot cas, el respecte de la consciència ha d'assegurar a tothom la possibilitat del refús a col·laborar en qualsevol pràctica avortiva, cosa que ha de valdre sobretot per als metges i agents sanitaris qualificats. La Llei ha d'establir aquesta "clàusula de consciència" i assegurar que no hi hagi cap tipus d'amenaça professional per a aquells que es trobin en aquesta circumstància.

Volem afegir encara una paraula sobre el dramatisme de certes situacions que requereix una actitud humana de la màxima comprensió i ajuda. Una mare és sempre una mare, i ha de trobar per part de tots —individus i societat— l'honor i l'amor que mereix. No se l'ajuda realment amb les pràctiques avortives. La societat s'ha de comprometre a realitzar amb eficàcia aquelles accions de protecció a la maternitat, als fills disminuïts, a la família nombrosa, etc... que solucionin l'angoixa real dels pares.

Urgeix també que nosaltres, els cristians, ens comprometem a treballar per a una educació dels infants i dels joves en un sentit de la sexualitat i de l'amor, plenament humans i oberts a la vida, en la família, en l'escola, en la catequesi, etc... Cal també potenciar una planificació familiar que tingui com a objectiu assolir una veritable paternitat responsable.

Lleida

Actes del II Centenari del naixement de Santa Joaquina de Vedruna

TÀRREGA.— Les comarques de Tarragona han encetat els actes commemoratius del dos-cents aniversari del naixement de Santa Joaquina de Vedruna. Sota el lema, "tot per amor, res a la força", tingué lloc a Tàrrrega el primer acte d'aquest "Vedruna-200". Tàrrrega fou, precisament, el lloc on s'establí la primera fundació realitzada per la santa mare Joaquina de Vedruna, el 28 d'octubre del 1927.

En primer terme, tingué lloc una reunió al saló d'actes del col·legi, projectant-se també la tercera part

de l'audiovisual "Vedruna". Després, diversos grups aprofundiren sobre algunes de les característiques peculiars de Joaquina de Vedruna. El Sr. bisbe de Solsona, Dr. Miquel Moncadas, presidí la concelebració de l'Eucaristia, acte central de tota la diada. Tanmateix, es visità l'Hospital que fou fundat per la Santa, on tingué lloc un dinar de germanor entre els assistents a aquesta trobada. Amb aquest acte s'encetà el segon centenari del naixement de la fundadora Joaquina de Vedruna.

Avisos

Assemblea Diocesana de l'Adoració Nocturna Femenina.— Se celebrarà el diumenge, dia 17 d'abril, a la Casa de les Religioses de Maria Reparadora, c/ d'Emancipació, 33, amb el següent horari: Entrada de deu a dos quarts d'onze, per acabar pels volts de les vuit de la tarda, després de la celebració de l'Eucaristia. El Cardenal Narcís Jubany que participarà a l'Assemblea, donarà la conferència doctrinal sobre l'Any Sant de la Redempció, i presidirà l'Eucaristia. Per a informació i inscripcions: ANFE, c/ Aragó, 268, tel. 216 02 13, de dilluns a divendres, de 6 a 2/4 de 9 del vespre.

El Llibre del Salmista.— Els dissabtes 16 i 30 d'aquest mes d'abril, se celebraran dues sessions de presentació, aprenentatge i assaig dels salms i aclamacions del "Llibre del Salmista" de mossèn Domènec Cols. També es farà l'enregistrament per a cassette. El lloc per aquestes sessions serà la Casa d'Espiritualitat de les Religioses Reparadores del c/ d'Emancipació, 33. Per informació i inscripcions: Centre de Pastoral Litúrgica, c/ Rivadeneyra, 6, 7a., tel. 302 22 35.

Centre Ecumènic.— El Centre

Ecumènic us invita a la Conferència que sobre el tema: "L'ecumenisme a l'Assemblea sisena del CEE" (Vancouver, 20 de juliol - 10 d'agost del 1983), donarà el Dr. Antoni Matabosch, a l'aula 7, de la Facultat de Teologia de Barcelona, c/ de la Diputació, 231, el dia 15 d'abril, a les 19,30, així com a la pregària interconfessional que la precedirà.

Grups d'Oraçió i d'Amistat.— Celebraran una Tanda d'Exercicis per a joves, els dies 22, 23 i 24 d'abril, a la Casa de la Sagrada Família, de Vallvidrera, dirigida per Mn. Joan Güell. Tots hi sou invitats. Per informació: tels. 211 54 56 i 217 94 46.

Festa de la beata Kateri.— Si Déu vol, el proper 17 d'abril (diumenge) se celebrarà per segon cop a Barcelona una missa en honor de la beata iroquesa kateri Tekakwitha. Oficiarà el R.P. Sebastià Bartina, S.J., a la capella de Na. Sra. de Fàtima de l'església dels Jesuïtes al carrer de Casp (R. de Lluïa-Via Laietana). Hom cantarà els Goigs de la beata ameríndia. Per a més informació, us podeu adreçar a Mireia i Montserrat, Ganiveteria Flaqué, carrer del Cigne, 14 (plaça de la Llibertat).

Dia 23 d'abril, recordi "SE HIZO INDIO" (2a. edició)

Li causarà un fort impacte. És històric i impressionant. Recopilació de textos i fotografies per José Ricart. Distribuidora "La Hormiga de Oro", Portal de l'Àngel, 5.

Dr. Pont i Gol, amb motiu de l'Any Sant de la Redempció

“Cal donar a les coses d'aquest món el valor relatiu que tenen”

Aquest és el document que l'Arquebisbe de Tarragona, Dr. Pont i Gol, va trametre a totes les parròquies de la diòcesi amb motiu de l'Any Sant del Jubileu de la Redempció:

Estimats,

El divendres dia 25 d'aquest mes de març, festa de l'Anunciació, el Sant Pare, Joan Pau II, va obrir a Roma, a la Basílica de Sant Pere, la Porta Santa.

Un nou Any Sant començà, any extraordinari de gràcia per a tota l'Església Universal. Durarà fins al dia de Pasqua de l'any vinent, 1984.

Normalment hi ha Any Sant, quatre vegades cada segle, és a dir, cada 25 anys. Molts recordareu el darrer de 1975. El d'enguany, doncs, és extraordinari, com és extraordinari el moriu que el justifica. Enguany, any 1983, coincideix, com remarca el Papa, amb el 1950 aniversari del gran esdeveniment de la Passió, Mort i Resurrecció de Jesucrist Redemptor. Dinou segles i mig han passat d'ençà que es va acomplir, per a la salvació nostra i de tot el món, el misteri de la Redempció.

Durant un any, doncs, tots els cristians del món som invitats a celebrar-ho, i per fer-ho com cal, el Sant Pare ens invita a recordar, celebrar i viure “de manera especial la Redempció, per tal que

penetri més profundament en el pensament i en l'acció de tota l'Església”.

“Obriu les portes al Redemptor”. Amb aquests mots comença el solemne document pontifici que promulga i obre el Jubileu. És el mot d'ordre del Sant Pare que l'Any Sant de la Redempció. N'és la consigna.

Hem de confessar que no sempre les portes de la nostra oïda són prou obertes. De vegades les tenim tancades i tot. Hi han massa ídols i falsos redemptors en aquest món i en la nostra vida. Cal anar superant tots aquests egoïsmes i saber donar a les coses d'aquest món el valor relatiu que puguin tenir i prou. En la mesura que ho fem, ens n'anem fent esclaus.

Alliberar-nos-en, serà el compromís de l'Any Sant. Ens acostarem a Crist perquè ens en redimeixi. Ho farem pel camí de la reflexió en pregària i de la conversió penitent, per tal d'anar fent efectiva la nostra reconciliació redemptora, amb Déu, amb els germans i amb totes les exigències salvadores de l'Evangeli. La concreció pràctica de la conversió penitent, l'Església

ens l'ofereix en el sagrament de la Penitència, complementada enguany amb el do de la indulgència plenària, pròpia i característica de l'Any Jubilar.

D'acord, doncs, amb les normes i facultats determinades a la Butlla Pontificia de promulgació de l'Any Sant.

1.) Amb l'acte del tradicional Via Crucis que es fa a Tarragona i que acaba a la Catedral Metropolitana i Primada, ens adherim solemnement, a nivel diocesà, als actes celebrats a Roma el divendres anterior d'obertura de l'Any Sant del Jubileu de la Redempció.

Les diferents parròquies i comunitats s'hi associaren en un acte convenient de culte, en el qual es llegiren aquestes lletres episcopals.

2.) La indulgència del Jubileu pot ser guanyada, participant en una celebració comunitària i organitzada a nivel diocesà, comarcal o local, precisament en un dels llocs indicats per a guanyar el Jubileu. L'acte pot consistir en la Santa Missa convenientment preparada per aquest acte; una celebració de la Paraula que pot ser ofici de lectura, Laudes o Vespres; una celebració penitencial segons la ll forma del ritual; administració, dintre de la Missa d'un sagrament: Baptisme, Confirmació, Unció dels Malalts; per fi, un Via Crucis.

3.) També pot ser guanyada, visitant individualment o bé encara més preferible —acompanyat de la pròpia família—, a l'Església o lloc d'entre els indicats, per guanyar el Jubileu. Cal fer-hi un temps de reflexió, i avivar la fe resant un Credo i pregar amb un Pare Nostre.

4.) En tots els casos cal donar especial importància a les dues condicions necessàries per a guanyar la indulgència: “la confessió sacramental personal i íntegra, en la qual s'hi realitza la trobada entre la misèria de l'home i la misericòrdia de Déu, i la comunió eucarística rebuda dignament”. Cal també sempre pregar per les especials intencions del Sant Pare, les quals són: que Crist sigui anunciat a tots els pobles i que els creients puguin arreu professar la fe sense traves. Es lloable que hi acompanyi una obra de misericòrdia per expressar el compromís de conversió.

5.) El Jubileu podrà guanyar-se visitant la Santa Església Catedral Metropolitana i Primada. També visitant qualsevol altre dels llocs designats, dels quals se'n farà pròximament pública i detallada relació. S'han escollit preferentment els santuaris i ermites més venerades a les diferents comarques. El motiu principal és perquè es recomana que les visites jubilaris tinguin, en quant sigui possible, el sentit cristià de peregrinació, sím-

bol de “la inquietud de l'ànima per a cercar, trobar i restablir la relació d'amor amb Déu”.

Ja es va fer avinent a la nostra Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes, el desig que la peregrinació d'enguany (7-11 juliol) tingui caràcter amplament diocesà i sigui peregrinació jubilar de l'Any Sant.

6.) Per motius de salut es pot guanyar a la pròpia parròquia, i els malalts que no es poden moure, bastarà que s'uneixin espiritualment als actes jubilaris que facin els seus familiars o la seva parròquia.

Estimats diocesans! Som redimits. Déu Pare se'ns ha acostat per mitjà del seu Fill i Germà nostre Jesucrist. Ens n'ha fet do gratuït. Ens vol família seva. No podem ignorar i oblidar el do. Acostem-nos-hi. Reconciliem-nos-hi. Anem-hi tal com Ell desitja que ho fem: reconciliats, units, agermanats. Volem la nostra Església vertebrada en una caritat, que l'empenyi constantment pel camí humil i joïós d'una contínua purificació. És la lliçó que l'Any Sant ens aporta i voldríem aprendre.

La Mare de Déu i Sant Pau Apòstol, els nostres Patrons, ens hi ajudaran. Invoquem-los.

Molt cordialment us beneixo.

† Josep Pont i Gol
Arquebisbe de Tarragona

Santuari de la Sma. Trinitat

A L'Espluga de Francolí, Conca de Barberà, hi ha l'ermita de la Sma. Trinitat, arraulida en frondosa barrancada, al peu de la Serra de Prades, imatge venerada per espluguins, conquesos i part de les Garrigues i l'Urgell. El camí, ample i asfaltat, fa de bon anar. Amplis espais per a aparcar, cuinar, menjar i festes populars, molta aigua, abundant vegetació boscana i ambient de relax. S'hi han fet importants obres de consolidació i renovació de cuina, menjadors i habitatge, s'hi ha portat electricitat, creant un ambient espiritual, de re'ax i sa.

L'espluguí Pare Jordi Bou, mon-

jo de Poblet, en la seva Història de l'Ermita, descobrí que en el segle XV, ja existia, i que en el XVII, Alexandre VI, publicà una Butlla papal, concedint Jubileu als devots que el dia de sant Jordi visitessin la Sma. Trinitat, devoció que durà fins al 1882. Hi ha el desig i l'esperança que sigui renovada la devoció.

Enguany fa un segle que en peregrinació imposant aquella imatge fou portada des de la parròquia a l'ermita, amb acompanyament de dues bandes de música i balls populars, com el de Diables i el de Embòzados. Una

fiesta tan extraordinària, seria per celebrar el retorn a l'ermita de la imatge guardada en la parròquia, mentre l'ermita era propietat de l'Estat, per la incautació dels béns de l'Església, després de la revolució del 1835. Més tard amb la desamortització, els edificis retornaren als municipis o a l'Església.

La devoció trinitària d'aquestes comarques, transmesa de pares a fills, persisteix ben viva i activa. ¿No valdria la pena d'evocar aquest centenari de manera espiritual i pràctica en un món en evolució, que cerca la veritat?

Joan Farré i Gual

Moments moments

"Abans del Concili Vaticà II existia en cada bisbat la Comissió Diocesana de Música Sacra. Avui a Barcelona pràcticament no existeix. El Centre de Pastoral Litúrgica —estament privat— promou entre altres coses, una gran part dels esforços, iniciatives i publicacions de música sagrada, així com també vetlla, juntament amb els monjos de Montserrat, per la dignificació de tot allò que es compon i va destinat a la litúrgia".

Això ens diu mossèn Albert Taulé i Viñas responsable, amb mossèn Domènec Cols, de les edicions de música del Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona.

Albert Taulé és rector de la parròquia de Sant Vicenç de Sabadell (Creu Alta) i prou conegut en els medis litúrgics i musicals de Catalunya. Llicenciat en teologia per la universitat Gregoriana i diplomad en Música Sacra pel Pontifici Institut de Música Sacra de Roma, pertany, també com a responsable, al Departament de Música del Secretariat Nacional de Litúrgia i és membre del "Praesidium" de Univers Laus, associació internacional.

Albert Taulé és un home obert, de mirada penetrant, acollidor i d'un somriure continuat i discret. Molt sensible a qualsevol manifestació artística, i lliurat totalment al món dels músics i de la música. Iniciem la nostra conversa sobre l'abús de llibertat en escriure lletres i compondre música per gent no experta musicalment. "En un principi i al pas a les llengües vernacles, es va donar molt aquest

fenomen. A Castella i a Sud-Amèrica encara es dona. Aquí això darrerament ha minvat. A excepció d'alguns grups de base, que s'han fet cançons al seu aire, a les esglésies obertes a tots el fidels s'ha fet una selecció duta a terme per persones enteses. S'ha bandejat el que era de poca qualitat, i el nivell musical tendeix a pujar". Mossèn Taulé ens diu que a Catalunya hi ha gent preparada que podria aportar coses de molt valor. Haurien d'entendre que la reforma litúrgica no obliga pas necessàriament a compondre només melodies senzilles pel poble. La reforma admet composicions de més extensió i fins i tot de dificultat d'interpretació, sempre i quan tinguin en compte les exigències de la litúrgia. "Per exemple —diu— és possible la utilització de música de vanguardia i de les masses corals i instrumentals. Estem en una fase positiva de recuperació de les corals i de la seva música".

És un fet que la gent canta poc en les celebracions litúrgiques. "Bé. Jo diria que no sempre en una celebració eucarística, po-

sem per cas, s'ha de cantar. Hi ha uns espais per a escoltar; per escoltar l'orgue, i altres instruments; fins i tot per callar i reflexionar". Sembla que el sector social, d'un nivell cultural més elevat, és el que canta menys. "És cert, però no hauria d'ésser així. A Alemanya el nivell cultural és superior al nostre, i la gent canta. Aquí falta trencar el glaç; superar l'impressió que cantant, fem el ridícul".

Amb mossèn Taulé fem un repàs sobre els distins gèneres de música o de cant. "El gregorià té un valor estètic incomparable. En recolzar-se en tonalitats medievals, sóna un cert sentit de transcendència. En el gregorià hi ha melodies senzilles, populars, i d'altres que són "melismàtiques" que només poden interpretar adequadament cantaires experts. Els cantors que tenim a l'abast han recollit les principals melodies gregorianes que poden ser cantades pel poble i les han incorporat al repertori. Serveixen per certes celebracions de faiso internacional: Roma, Lourdes, llocs de turisme, etc. "Les més elevades o difícils també són vàlides en la litúrgia, perquè poden ésser escoltades, com deia abans, com a música ambiental: a l'hora de l'ofertori, al final de la comunió, etc.

Mossèn Taulé creu que la llengua llatina emprada en el gregorià ha d'ésser obstacle de cap mena, com s'ha volgut fer creure, ja que avui el nostre jovent escolta música en anglès i altres llengües, encara que no acabi d'entendre en

tot el sentit.

Parlem de la conveniència o no d'incorporar en els repertoris de música sacra els espirituals negres, la música Rock, el jazz o altres modalitats estrangeres. "Tots els estils són permissibles, però n'hi ha de més adequats que d'altres. En això juga molt la sensibilitat de cadascú. És un fenomen de culturalització i cal que siguin els experts els que judiquin, en cada cas, els estils musicals més propers a la cultura pròpia d'un país. Al marge d'aquesta afirmació, és força evident que els ritmes "ostinato" i sincopats, la música sorollosa o estrident, no afavoreixen el recolliment i la pietat.

Els monitors o directors de cant ocupen un lloc clau en la litúrgia. "Cal que es preparin en la teoria i en la pràctica de direcció de l'assemblea. És important que coneguin el repertori". El Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona dona un curs permanent d'animadors de cant, per on passen unes 50 persones cada any. També a Montserrat, a l'estiu, tenen lloc unes trobades per animadors de cant. Els directors del cant de l'assemblea haurien de controlar bé el nombre de cants nous que introdueixen. Si es canvien massa sovint, la gent es desorienta i deixa de cantar, i si sempre canten els mateixos, el poble s'avorreis. Per saber què cal cantar en cada celebració, poden consultar les orientacions que dona "Missa dominical", revista periòdica del Centre de Pastoral Litúrgica.

Mossèn Taulé opina que tots els instruments musicals són admissibles en la litúrgia. "Ara bé, cal triar aquells que millor ens ajudin a obtenir el que pretenem, o també aquells que tenim més a l'abast. Per exemple, molts infants saben tocar la flauta dolça. Utilitzar aquest instrument a la celebració, vol dir integrar-los activament a la litúrgia, i això és molt important. Hi ha un instrument, però, que és el rei: l'orgue de tubs, el tradicional, vinculat a tota la història de la música religiosa de l'Església. El seu so ens porta a l'espiritualitat i a Déu. És una pena que, a diferència d'altres països, hi hagi aquí tan pocs orgues i tan pocs organistes".

De l'orgue passem a la idea d'un repertori uniformat per tot Catalunya. Seria molt oportú, en celebracions massives de jovent o en assemblees generals de gran audiència. "Fa dotze anys que s'ha fet aquesta tasca d'unificació del repertori. La va dur a terme el Centre de Pastoral Litúrgica i, malgrat no ésser oficial, ha estat força acceptada, potser més que si hagués estat imposada". Això no vol dir que no s'hagi de perfilar aquesta idea. La Conferència Epis-

copal tarraconense, a través de la Delegació de litúrgia podria, en un moment donat, recomanar una llista de cants determinats. "Això ho ha fet l'episcopat italià". Referent al repertori castellà, tenim el "Cantoral litúrgico nacional" que, sense ser estrictament oficial, ha estat elaborat pel Secretariat Nacional de Litúrgia i té un suport especial de l'Episcopat. Aquest cantoral sortí el març del 1982".

Dona bo escoltar mossèn Albert quan parla de música. Home competent en el que diu; que sap on va en aspectes discutibles i discutits, i que estima totes les manifestacions culturals de la música. Valora, tanmateix, amb notable preferència, la música del nostre país. Per alguna cosa, a més de cants per les celebracions litúrgiques, mossèn Albert Taulé és autor de diverses sardanes, l'última de les quals, titulada "Noves arrels", l'ha presentada al concurs de "La sardana de l'any".

Francesc Gamissans

**Dia 10 d'abril
del 1983
Diumenge II
de Pasqua
Cicle litúrgic C /
Color blanc
A cura d'Alexandre
Olivar O.S.B.**

diumenge

HISTÒRIA I FE

Els apòstols són els testimonis que Jesucrist ha ressuscitat. Ho és tota l'Escriptura del Nou Testament, perquè tota la lletra de la Nova Aliança està imbuïda de la gran idea, del pensament dominant, que Crist sortí viu, ressuscitat, del sepulcre, iniciant una nova existència per a tots els qui creuen en ell. L'Esperit Sant en els nostres cors i en la Paraula revelada, que ell va inspirar, és el gran testimoni de la resurrecció del Senyor. Creiem que Jesús ha ressuscitat perquè la gràcia de l'Esperit Sant ens possibilita la fe sobrenatural, i a la llum d'aquesta fe entenem les Escriptures, les quals, per altra banda, testimonien la glorificació del Senyor Jesús. Quan els evangelistes van escriure els Evangelis, bo i

narrant per ordre cronològic els fets personals de Jesús, ja de bon principi no podien prescindir (no haurien pogut fer-ho) de la imatge del Crist gloriós, en cap moment. De manera que tot el text dels Evangelis, no menys que els altres escrits del Nou Testament, parlen, directament o indirecta, de Crist ressuscitat i de la condició gloriosa de la seva Església. En aquesta ideologia, en aquesta fe, viuran també els cristians de tots els temps. El nostre Crist, el Crist que no veiem, però que veurem, és el Senyor gloriós amb el Pare, però també amb el Pare i l'Esperit Sant en nosaltres.

1 EL CRIST GLORIÓS S'HA FET INVISIBLE, PERÒ HI HA ELS APÒSTOLS

El Senyor glorificat, que més que mai pertanyia a una altra esfera, diferent de la d'aquest món (Cf. Joan 8, 23), però que, malgrat la seva desaparició (Ascensió) romania en aquest món, actuant en ell, tal com havia promès (cf. Mat. 28, 20), deixà uns representants seus, uns sacerdots seus, a la terra. La seva absència corporal creava un clima com de "suspense", i els fidels, amb una sensibilitat corrent, cercaven la presència del Crist invisible. La notaven especialment en els apòstols, d'una manera particular en Pere, i ens causa sorpresa, alegria, veure com feien amb els apòstols allò que anteriorment havien fet amb Jesús abans de la seva passió: al pas dels apòstols treien els malalts, com els havien tret quan passava el Senyor, perquè els guarís (cf. Marc 6, 56).

Lectura dels Fets dels Apòstols

Ac 5:12-16

Els apòstols obraven molts miracles i prodigis entre el poble. Tots es reunien unànimament en el pòrtic de Salomó. Ningú dels altres no gosava anar amb ells, encara que el poble en feia grans elogis. Cada vegada se'ls afegien més homes i dones que es convertien a la fe en el Senyor. Fins pels carrers la gent treia els malalts i els deixava allà amb les lliteres perquè, quan Pere arribava, almenys la seva ombra en toqués algun. També acudia molta gent de les poblacions veïnes de Jerusalem portant malalts i persones molestades per esperits malignes, i tots recobraven la salut.

SALM RESPONSORIAL

El salm responsorial continua essent el 117. L'apòstol Pere invocava el testimoniatge d'aquest salm per argumentar davant el sanedrí a favor de la resurrecció de Jesús: "La pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici" (Actes 4, 11; cf. 1 Pere 2, 7).

117:1-2,3-4,22-24,25-27a

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo,
perdura eternament el seu amor.
Que respongui la casa d'Israel:
perdura eternament el seu amor.

R. Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo,
perdura eternament el seu amor.

Que respongui la casa d'Aaron:
perdura eternament el seu amor.
Que responguin els qui veneren el Senyor:
perdura eternament el seu amor. R.

La pedra que rebutjaven els constructors
ara corona l'edifici.

És el Senyor qui ho ha fet,
i els nostres ulls se'n meravellen.
Avui és el dia en què ha obrat el Senyor,
alegrem-nos i celebrem-lo. R.

Ah, Senyor, doneu-nos la victòria!
Ah, Senyor, feu que prosperem!
Beneït el qui ve en nom del Senyor.
Us beneïm des de la casa del Senyor.
El Senyor és Déu. Que ell ens il·lumini. R.

2 EL SUPERREALISME DE JOAN

Si admetem, amb tota la tradició, que el vident Joan és el mateix que l'autor del quart Evangeli, ens sorprèn que l'autor de l'Apocalipsi ens presenti Jesucrist amb una figuració que podríem anomenar superrealista, per dir-ho amb terminologia moderna. El deixeble estimat del Senyor, jove afectuós que reposà el seu cap al pit de Jesús a l'últim sopar, contempla, a l'Apocalipsi, un Crist situat en una perspectiva absolutament teològica i que no té cap parentiu amb la figuració mel·líflua sacricordiana produïda al segle XVIII i als següents per un Pompeo Batoni, per exemple, per citar només un pintor de qualitat.

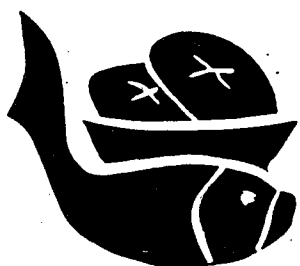
Aquestes representacions de Jesucrist, sentimentals i de regust gairebé nestorià, són lluny de la visió que té Joan del Crist ressuscitat, d'aquell que és el primer i el darrer i que ara viu per sempre més.

Lectura del llibre de l'Apocalipsi

Ap 1:9-11a,12-13,17-19

Jo Joan, germà vostre, que junt amb vosaltres comparteixo en Jesús les penes, la paciència i la reialesa, vaig ser deportat a l'illa de Patmos per haver predicat la paraula de Déu i haver donat testimoni de Jesús. El dia del Senyor s'apoderà de mi l'Esperit, i vaig sentir darrera meu un gran crit, com un toc de corn, que deia: "Escriu en uns fulls això que veus i envia-ho a les set comunitats". Vaig girar-me per veure de qui venia la veu que em parlava, i vaig veure set lampadaris d'or, i enmig dels lampadaris algú que semblava un fill d'home, vestit amb una túnica llarga fins als peus i cenyit a l'alçada del pit amb un cenyidor d'or.

En veure'l vaig caure com mort als seus peus. Ell posà sobre meu la mà dreta i em digué: "No tinguis por. Jo sóc el primer i el darrer. Sóc el qui viu: Jo que era mort, ara visc per sempre més i tinc les claus de la mort i del seu reialme. Escriu, doncs, tot el que vegis, la situació present i la que vindrà després".

PUNTS DE REFLEXIÓ

1.— La resurrecció de Jesucrist és un fet històric; com a tal, pròpiament, no demanaria fe, no seria objecte de fe sobrenatural, sinó que postularia, en tot cas, una fonamentació documental suficient. Però el contingut d'aquest fet històric és quelcom que ultrapassa les possibilitats naturals del coneixement humà i exigeix una fe.

2.— Tomàs veu, toca i creu. Però no creu únicament el que veu i el que toca, sinó que allò que veu i toca li parla de realitats de més enllà del que és sensible, i això és el que creu. Veu Jesús i confessa Déu.

3 LA PRIMERA APARICIÓ DE CRIST RESSUSCITAT ALS APÒSTOLS

El vespre d'aquell "primer dia de la setmana" (així, literalment, ja en llenguatge cristià) Crist ressuscitat va fer la seva primera aparició als apòstols reunits. El cos de Crist gloriós presenta unes condicions físiques noves, des del moment que apareix i desapareix estant les portes tancades. Però el ressuscitat té una cura especial en identificar-se com "el mateix"; per això conserva els senyals de les ferides. "La pau sigui amb vosaltres": la pau de la reconciliació de Déu i els homes. El Senyor confereix als apòstols el poder de perdonar els pecats, cosa pròpia només de Déu (cf. Mateu 9, 1-8) i d'aquells que han rebut de Déu l'Esperit Sant per a fer-ho. Vuit dies més tard reapareix el Senyor, essent-hi, aquesta vegada, un apòstol que mancava a la primera aparició. Jesucrist respecta la personalitat de Tomàs i l'ajuda a creure, però li diu que més feliços són aquells que creuran sense haver vist.

Evangeli segons sant Joan

Jo 20:19-31

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus. Jesús entrà, es posà al mig i els digué: "La pau sigui amb vosaltres". Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: "La pau sigui amb vosaltres". Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: "La pau sigui amb vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres". Llavors alenà damunt d'ells i els digué: "Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdonareu, quedaran sense perdó".

Quan vingué Jesús, Tomàs, el Bessò, un dels dotze, no era allà amb els altres. Ells li digueren: "Hem vist el Senyor". Ell els contestà: "Si no li veig a les mans la marca dels claus, si no li fico el dit dins la ferida dels claus, i la mà dins el costat, no m'ho creuré pas". Vuit dies més tard els deixebles eren a casa altra vegada i Tomàs també hi era. Estant tancades les portes, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: "La pau sigui amb vosaltres". Després digué a Tomàs: "Porta el dit aquí i mira'm les mans; porta la mà i posa-me-la dins el costat". No siguis tan incrèdul. Sigues creient". Tomàs li respongué: "Senyor meu i Déu meu!" Jesús li diu: "¿Perquè m'has vist has cregut? Feliços els qui creuran sense haver vist".

Jesús va fer en presència dels deixebles molts altres miracles que no trobareu escrits en aquest llibre. Els que heu llegit aquí han estat escrits perquè cregueu que Jesús és el Messies, el Fill de Déu, i, havent cregut, tingueu vida en el seu nom.

3.— Això ens diu que potser ni que Jesucrist se'ns aparegués en tindríem prou per a creure. Quan el ric de la paràbola des de l'infern prega Abraham que envii Liàtzer —el pobre que en vida havia menyspreat— per tal que amonesti els seus germans (del ric) que encara viuen, perquè no es condemnin com ell, Abraham li respon que els germans encara vius disposen de les Sagrades Escriptures i que, si no fan cas d'aquestes, ni que ressusciti algú d'entre els morts i els vagi a trobar, no es convenceran (Lluc 16, 27-31).

homes i institucions

El poeta de l'Estany

Felip Graugés i Camprodon

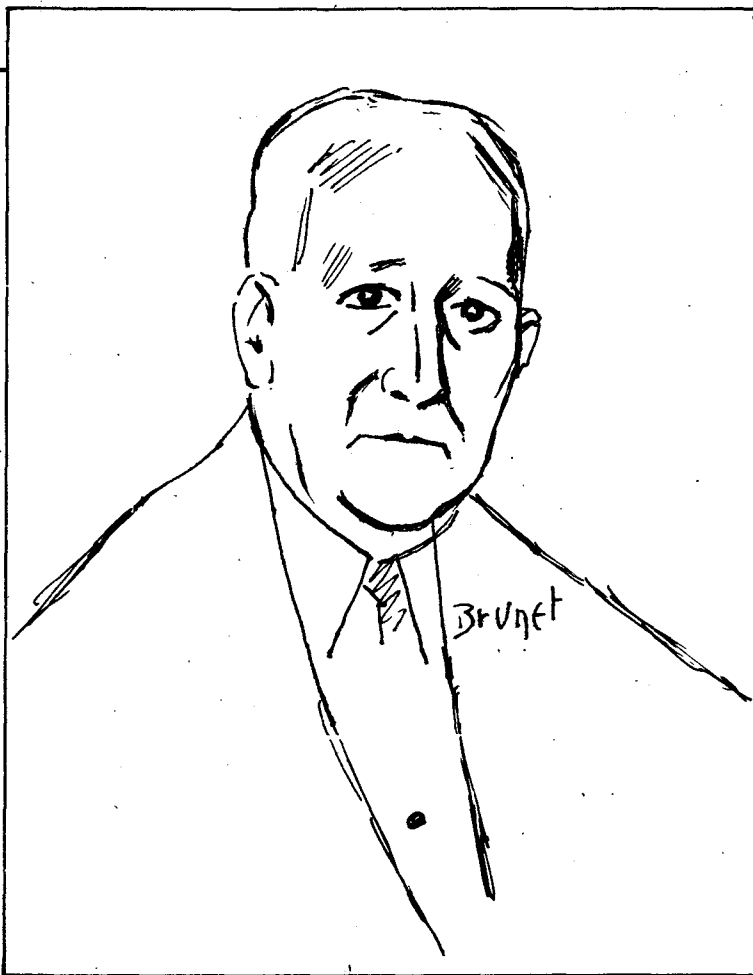
La Montserrat és una noia optimista sense estridències, dolça i bonica sense escarafalls i, demés, neta del poeta. Dins l'actual florida de premsa comarcal té la corresponsalia de Castellterçol en el setmanari del Vallès Oriental "Plaça Gran". La Montserrat és la qui em parla del seu avi poeta amb un cert embadaliment... Resideix a parts iguals a Barcelona, a Castellterçol i a l'Estany, que és on l'any 1889 naixia el petit Felip —el seu pare era el ferrer del poble.

Ja d'adolescent el formigueig de la literatura el perseguia pertot i l'atreia irremeiablement Barcelona, amb el prestigi dels seus es-

criptors i poetes. Decideix, doncs, d'anar a viure a la ciutat comptal i té la sort de fer coneixença amb dues figures remarcables: Marià Manent i Jaume Bofill i Mates (Guerau de Liost) i de la mà d'aquest darrer entra, l'any 1926, a "La Publicitat" com a redactor. Dos anys abans ja ha publicat, il·lusionadament, el seu primer llibre de versos, "Camps a través", prologat pel mateix Guerau de Liost. En 1927 ja es "pluriemplea" al diari del vespre "La Nau" que dirigeix Rovira i Virgili, com a administrador i també amb la mateixa comesa a "Revista de Catalunya". En 1932 augmenta encara el seu endollis-

me entrant com a redactor a "El Matí". No val a reprotxar-li aquest afany al treball si tenim en compte que al 1929 havia pres per esposa la senyoreta Maria Riera i Alberch, de Castellterçol, una de les filles d'una acreditada cansaladeria del carrer de l'Església —que encara avui regenta una seva germana de nom Emília.

Poeta per temperament, així que en coneix l'ofici es dedica a concórrer a tots els certàmens que se li posen al davant i en el decurs dels anys ha quedat ben demostrat que per damunt del periodista eficient i l'administrador honrat hi ha l'excel·lent poeta. La seva producció,

fent camí

La Verge Pelegrina

Per motius que no cal concretar he estat unes hores a Pontevedra. Galicia és una regió que també defensa la seva terra, l'estima i té un idioma propi, el gallec, que per cert no el vaig pas sentir parlar gaire. En certa manera em va decebre una mica perquè recordant Rosalía de Castro i les seves poesies escrites en llengua vernàcula, em creia escoltaria el dolç accent definidor d'un esperit lliure i característic.

Pontevedra és una ciutat antiquíssima, prop del riu Lérez, té una gran ria, indústries, carrers evocadors, places típiques i un indefinible ambient provincial.

El cel era emboirat, plovia... les pedres de les cases, d'una tonalitat grisosa, amb taques de verd o rovell demostraven la quantitat d'aigua que les humiteja sovint.

Passejant pel centre de la ciutat vaig entrar al Santuari de la Verge Pelegrina, patrona de Pontevedra, la "Divina Romera", com l'anomenen els gallecs amb devoció. Es una imatge molt hermosa, de faccions benignes, d'acollidora presència, amb el nen Jesús al braç i sense lluir cap mena de corona sinó una pamela o capell semblant al dels segadors, ornat amb pet-

xines (que aquí en diuen vieiras). A la mà dreta porta el gaitó de romeu junt amb la carbassa, distintiu dels antics pelegrins que anaven a Santiago. D'aquesta faisó presideix, des d'una fornícula l'altar de la l'església, no molt gran, d'estil barroc i planta circular (segle XVIII).

En aquell ambient recollit de cap al tard, als peus de la Verge i l'Infant, tornaren al meu record els versos de Rosalía, la poetessa sensible que va dir inspiradament en la seva parla, que alguns titllaven de poc "distingida":

Ven a noite... morre o dia,
as campanas tocan lonxe
o tocar d'Ave Maria...

Que més o manys ben traduït vol dir:
Ve la nit... mor el dia
les campanes toques lluny
el toc de l'Ave Maria...

I tot eixint del Santuari vaig pensar que sort en tenim dels poetes, per tal com amb el seu testimoniatge, deixen una estela de sentiment fidel vers la pròpia parla, no sempre prou respectada i estimada.

Pietat Campmajó

no massa extensa, es condensa en quatre llibres. El segon, "Balada del pessebre" (1958) és patrocinat per l'Ajuntament de Barcelona. El 22 de juny de 1963 és per a ell diada assenyalada, car ve al món la Montserrat que ja us he presentat. L'avi-poeta li canta, embadalit:

Dolça has vingut al temps de
les cireres, / tot just l'estiu inicia-
va el vol; / ara jo veig totes les
primaveres / del meu record din-
tre del teu bressol."

En l'endemig el poeta ha anat recollint guardons arreu de Catalunya. Els més sonats, de tota manera, són els obtinguts als Jocs Florals de Barcelona. Al 1931, la Viola, al 1935 l'Englantina i al 1936 la Flor Natural. En aquesta ocasió és nomenat, com pertoca, mestre en gai saber i també com pertoca, escull com a reina de la Festa la senyora Maria Riera de Graugés. Cal destacar que aquest serà el darrer mestratge atorgat fins a la represa dels J. F. de Barcelona el 1971. També és bo de recordar que si la festa dels J. F. —bé que sense reina i en la clandestinitat— va reprendre's en realitat al 1940 i es va celebrar cada any sense interrupció, fou gràcies a Joan Oller i Rabassa, Octavi Saltor, que n'era l'arxiver i Felip Graugés, que actuava de portaveu i convocava els interessats a assistir-hi. "Algú haurà d'intentar" —em deia no fa gaires dies el meu admirat Enric Jardí en una conver-

sa a l'Arxiu Històric de la Ciutat— de recollir i publicar el valuós material dels discursos pronunciats durant trenta anys en aquests Jocs Florals, tan arriscadament celebrats, tot i que alguns s'entestien a voler silenciar-los."

Al 1967 Graugés és nomenat fill predilecte de l'Estany en reconeixement a l'esforç realitzat, amb l'ajut d'en Ventura Gassol, per tal de retrobar la imatge de Santa Maria de l'Estany, en alabastre (s. XIV) quan, tot just començada la guerra civil, la imatge ja estava embalsada convenientment a punt de passar a França. També a l'Estany compta amb un carrer que porta el seu nom (una placa del ceramista Josep Roig) i en el frontispici d'una font hi ha uns versos del poeta gravats en pedra.

Felip Graugés, que com tants d'altres periodistes no pogué veure renovat el seu carnet professional, hagué de recórrer a d'altres camins per a viure, fins que Òmnium Cultural finalment va ajudar-lo amb un lloc de treball al carrer Montcada... A l'agost del 1973, uns mesos després de l'aparició del seu darrer llibre "Musa rústica", deixava d'existir en el seu domicili barcelonès de l'Avinguda de la República Argentina i el seu cos reposa en la seva estimada Santa Maria de l'Estany.

Ernest Corral i Coll del Ram.
Retrat a la ploma de J. Brunet.

calendari

Diumenge, 10 d'abril. II de Pasqua. Sant Ezequiel, profeta; sant Terenci i sant Pompeu, màrtirs.

El sol surt a les 5'20 i es pon a les 6'26 (hora solar).

Dilluns, 11 d'abril. Sant Estanislau, bisbe màrtir i sant Isaac, monjo.

Dimarts, 12 d'abril. Sant Juli I, papa; sant Damià i sant Zenon, bisbes i santa Visia, verge màrtir.

Festa major a Blanes, Guimerà, Igualada i Vidreres.

Dimecres, 13 d'abril. Sant Hermenegild, rei, màrtir; sant Martí I, papa màrtir; sant Carpi, màrtir i sant Ursus, bisbe.

Dijous, 14 d'abril. Sant Tiburci, sant Valerià i sant Màxim, màrtirs; sant Telm, dominic i sant Lambert, bisbe.

Divendres, 15 d'abril. Santa Basilisa i santa Anastàsia, màrtirs; sant Crescent, màrtir.

Fira al Perelló i Prades.

Dissabte, 16 d'abril. Sant Toribi, bisbe. Santa Engràcia, màrtir i santa M.ª Bernadeta Soubirous, verge.

Fira a Caseres.

l'Església celebra

10 d'abril. II Diumenge de Pasqua. Lectures: Primera, fets 5,12-16, S 117, segona, Ap 1,9-11^a 12-31, 17-19, tercera Jo 20,19-31.

11 d'abril, dilluns de la II setmana de Pasqua. Lectures: Primera: Fets 4,23-31, S 2, segona Jo 3,1-8.

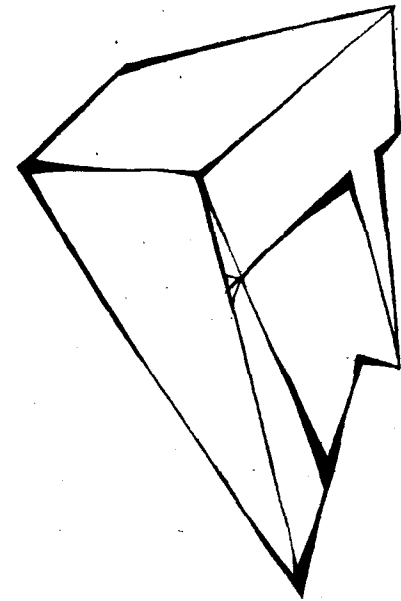
12 d'abril, dimarts de la II setmana de Pasqua. Lectures: Primera, Fets 4,32-37, S 92, segona Jo 3,11-15.

13 d'abril, dimecres de la II setmana de Pasqua. Lectures: Primera, Fets 5,17-26, S 33, segona Jo 3,16-21.

14 d'abril, dijous de la II setmana de Pasqua. Lectures: Primera, Fets 5,27-33 S 33, segona Jo 3,31-36.

15 d'abril, divendres de la II setmana de Pasqua. Lectures: Primera, Fets 5,34-42 S 26, segona Jo 6,1-15.

16 d'abril, dissabte de la II setmana de Pasqua. Lectures: Primera, Fets 6,1-7 S 32, segona Jo 6,16-21.

En "Pensa" feia arrugues de satisfacció només de veure com s'organitzaven i s'especialitzaven... rudimentàriament si es vol... Però el primer pas, el més difícil, ja era fet.

Escolliren un cap.
—En "Pensa" del futur ell repartí les feines.

Res... Que l'Arcàdia se n'anà a Can Taps i tothom anava amb el cap a tres passes cercant solucions. Treballant. Investigant. I així deuen anar, encara, per culpa d'en "Pensa" i dels maleïts bolets... Però si no s'hagués produït tot aquest temperi, estarien millor o pitjor?... D'això ja en parlarem, si a Déu plau, la setmana entrant.

EL GAS

per Toti Mena

Hom diu del gas que és un cos gasós, com l'aire, el vapor d'aigua o el fum.

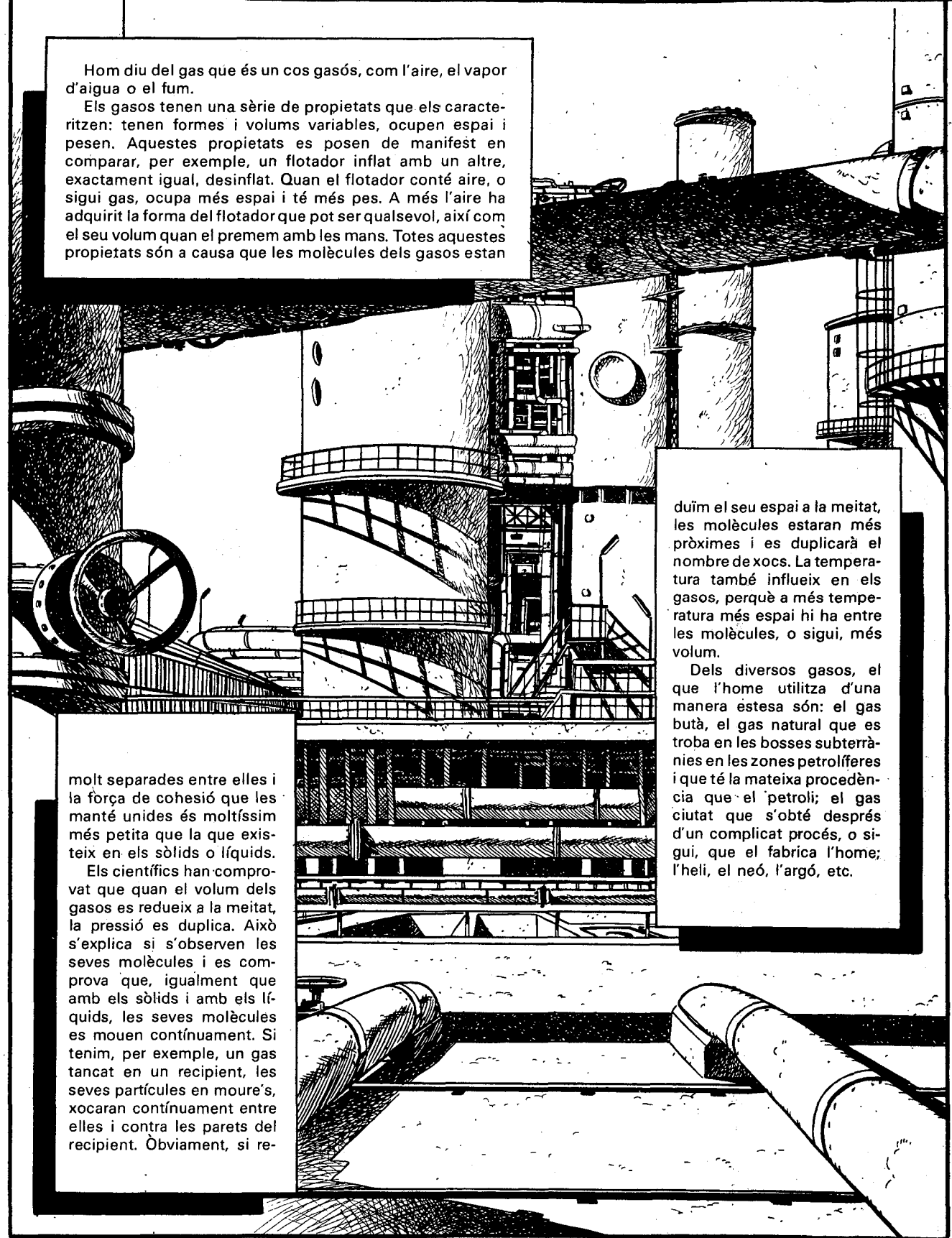
Els gasos tenen una sèrie de propietats que els caracteritzen: tenen formes i volums variables, ocupen espai i pesen. Aquestes propietats es posen de manifest en comparar, per exemple, un flotador inflat amb un altre, exactament igual, desinflat. Quan el flotador conté aire, o sigui gas, ocupa més espai i té més pes. A més l'aire ha adquirit la forma del flotador que pot ser qualsevol, així com el seu volum quan el premem amb les mans. Totes aquestes propietats són a causa que les molècules dels gasos estan

duïm el seu espai a la meitat, les molècules estaran més pròximes i es duplicarà el nombre de xocs. La temperatura també influeix en els gasos, perquè a més temperatura més espai hi ha entre les molècules, o sigui, més volum.

Dels diversos gasos, el que l'home utilitza d'una manera estesa són: el gas butà, el gas natural que es troba en les bosses subterrànies en les zones petrolíferes i que té la mateixa procedència que el petroli; el gas ciutat que s'obté després d'un complicat procés, o sigui, que el fabrica l'home; l'heli, el neó, l'argó, etc.

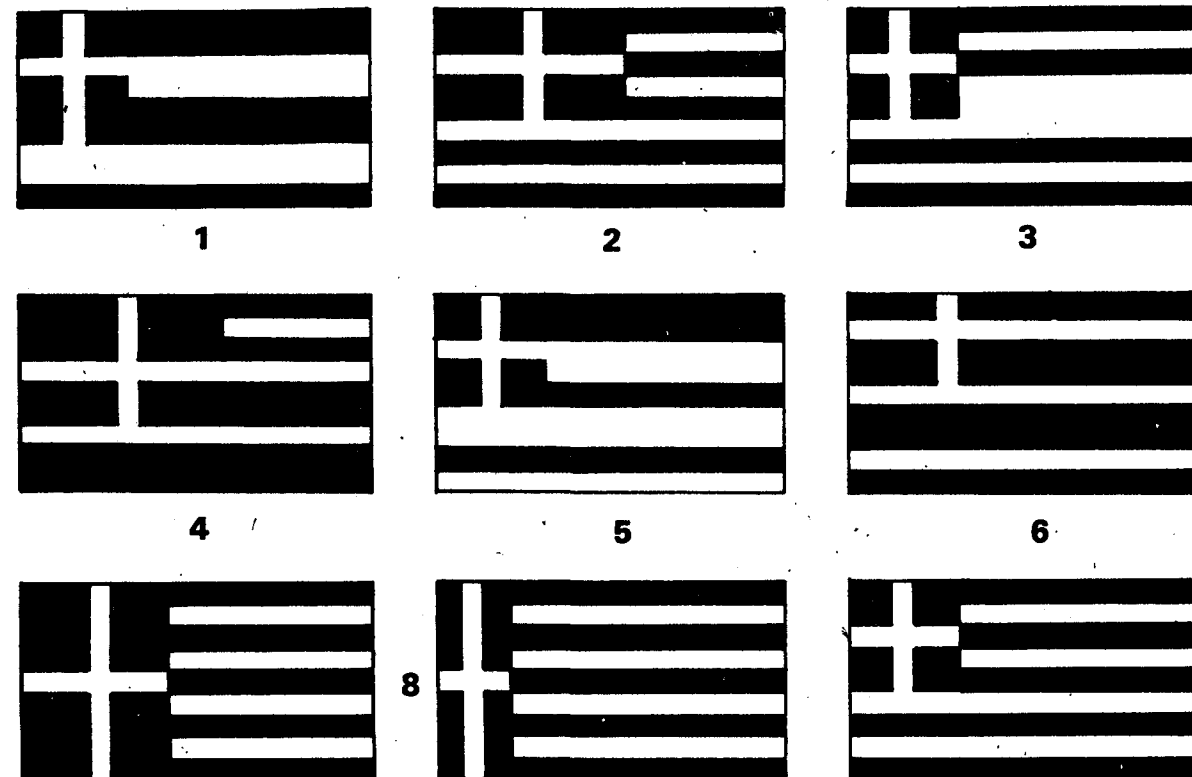
molt separades entre elles i la força de cohesió que les manté unides és moltíssima més petita que la que existeix en els sòlids o líquids.

Els científics han comprovat que quan el volum dels gasos es redueix a la meitat, la pressió es duplica. Això s'explica si s'observen les seves molècules i es comprova que, igualment que amb els sòlids i amb els líquids, les seves molècules es mouen contínuament. Si tenim, per exemple, un gas tancat en un recipient, les seves partícules en moure's, xocaran contínuament entre elles i contra les parets del recipient. Òbviament, si re-

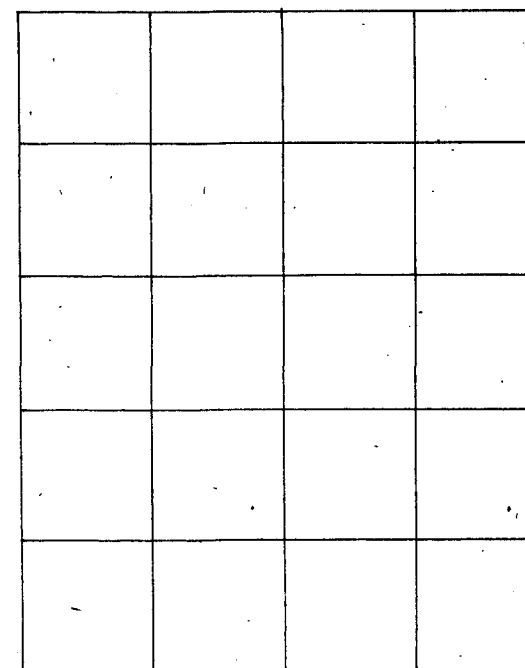
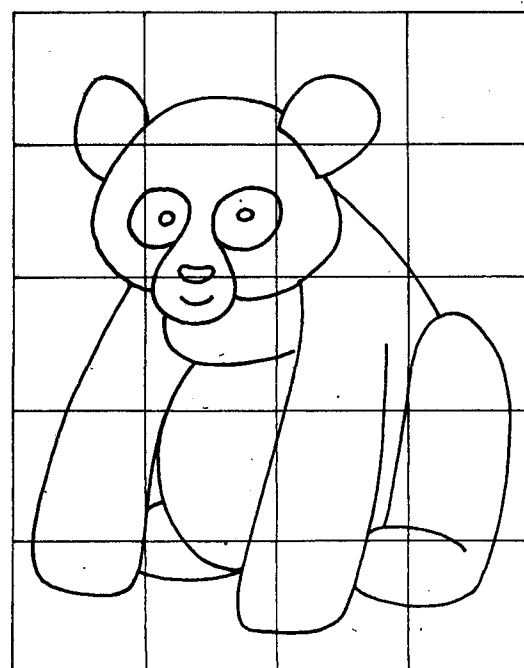
Passatemps

n.º Només una d'aquestes banderes representa la grega. ¿Sabríeu quina és?

Sol.: La N.º 9

N.º 2. Dibuixeu aquest ós servint-vos de la quadrícula.

Rosals

La festa de l'arbre, una diada d'amor i d'esperança

Els arbres, font de riquesa, de bellesa i de felicitat

Els núvols del cel que, abans, cada vegada que albiraven, de lluny, aquella eixorca terra, fugien empesos per un vent esbojarrat, els agradava, llavors, de coronar aquella comarca, atrets per la verdor i la flaire boscana. I els feia molt de pler de regar, ben sovint, aquella terra, abans seca i estèril, i que ara, ajudada per l'esforç de l'home, hi creixia, en abundància, tota mena de llegums, cereals i fruita.

Oh, el gran miracle dels arbres! Si les arbrades atregueren la pluja, la pluja feu créixer, arreu, fonts d'aigua fresca i cristal·lina. I les fonts es transformaren en rieres, i les rieres en rius. A l'estiu, era agradable de prendre la fresca sota d'un arbre!

I a l'hivern, fins fa pocs anys, els arbres suministraven als homes els tions de llenya per escalfar les seves llars. Avui, és una forma de calefacció suplementària. Actualment, aquells arbres de l'antigor, que moriren empapats de sol, que és foc, enterrats per convulsions de la naturalesa a la terra fonda, a còpia d'anys i panys, s'han convertit en carbó, amb gas i amb gasolina, i avui, la humanitat es mou i viu de l'herència de les boscuries de fa mils i milers d'anys.

Gràcies, estimats arbres! Vosaltres ens proporcioneu la fusta que necessitem per fer les portes, les finestres, les taules, les cadires, i tots els mobles i les eines de treball.

Quan en el poble hi ha un bateig, els arbres donen la fusta per fer un bressol al petit infant.

I quan la mort truca la porta d'una casa, tu, estimat arbre, ofereixes, en senyal de dol, la fusta que servirà de mortalla als nostres familiars o amics, i les branques de la creu que ens el recordi.

Finalment direm que la FELICITAT, la BONIQUESA i el PROGRÉS plantaren al bell mig d'aquella plana, que abans era un desert i ara és un jardí, un arbre extraordinari, esplendorós. Més gros que tots els altres. Més verd i més ufanós del què podeu imaginar.

Aquell arbre és el símbol de la Pàtria. Etern, com és eterna la nostra Terra. Ell ens recorda punt per punt, dia darrera dia, tota la nostra història.

Arbre vell,
arbre fort,
arbre frondós,
arrelat a la terra ferma
té per corona l'infinit.
Al seu redós, els homes,
ben units,
ballaran la gran sardana de la Pàtria.

Francesc A. Picas

L'EIXERIT

ANY II

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA"

146

Una festa molt gran.

Va ser la de la nit de la VETLLA DE PASCUA. Em va agradar molt, he, però molt!

Anàrem a celebrar-la a una petita església d'un poble petit. A la plaça de l'església vàrem fer un bon foc, i tots al voltant, cantàrem una cançó bonica de debò: "Visca la claror del foc...". Era emocionant.

Amb aquell foc, el mossèn encengué un ciri molt gros, però molt eh, jo no l'hauria pogut aguantar pas.

"Aquesta nit, digué el mossèn, celebrem la Resurrecció de Jesús. Aquest fet és com una gran llum que resplandeix al cor de la nit humana. Podia pensar-se que amb la mort, la vida dels homes quedava a les fosques. Doncs, no senyor, Jesús ressuscitat ens il·lumina el camí cap a la Festa eterna de Regne de Déu.

Després, dins l'església, tots amb un ciri encès a les mans, renovàrem les promeses del Baptisme. "¿Creieu que Jesús és el Fill de Déu fet home? Sí. ¿Creieu que amb la seva mort i resurrecció salva tots els homes? Sí. ¿Creieu que els qui creiem en Ell i l'estimem, participarem de la seva Vida i de la seva Glòria? Sí."

La mare em digué: "No cridis tant que Nostre Senyor no és sord, i nosaltres tampoc".

Però és que tots estàvem engrescats.

Després, a casa del mossèn, vàrem fer xerinxola de la bona: ressopó, guitarres, cançons i alegria a més no poder.

GRÀCIES, Jesús. Renoi, quina festa més "xula".

LA FAMÍLIA MOIXÓ

AL CAP D'UNA HORA I MITJA...

AL CAP DE DUES HORES MÉS...

EN JOAN I EN QUIM

L'Evangelí del diumenge

Jesús ens parla

El vespre del diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus. Tot d'una, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: "La pau sigui amb vosaltres". Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir:

"La pau sigui amb vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres". Llavors alenà damunt d'ells i els digué: "Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdoneu quedaran sense perdó".

Quan vingué Jesús, Tomàs, un dels

dotze apòstols, no era allà amb els altres. Ells li digueren: "Hem vist el Senyor". Ell els contestà: "Si no li veig a les mans la marca dels claus, si no li fico el dit dins la ferida dels claus, i la mà dins el costat, no m'ho creuré pas".

Vuit dies més tard els deixebles eren a casa altra vegada i Tomàs també hi era. Estant tancades les portes, Jesús entrà, es posà al mig, i els digué: "La pau sigui amb vosaltres". Després digué a Tomàs: "Porta el dit aquí i mira'm les mans; porta la mà i posa-me-la dins el costat. No siguis tan incrèdul. Sigues creient". Tomàs li respongué: "Senyor meu i Déu meu". Jesús li digué: "Perquè m'has vist has cregut? Feliços els qui creuran sense haver vist".

1. Jesús, vivent, es mostrà als apòstols i deixebles. Els donà el seu Esperit i els omplí de pau i d'alegria.

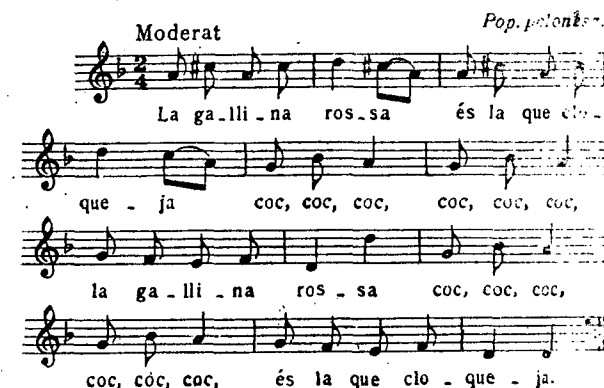
2. El fet de Tomàs ens fa comprendre que, il·luminats per l'Esperit cal creure en la paraula dels Apòstols.

3. Els cristians que en el Baptisme i en la Confirmació hem rebut l'Esperit de Jesús, cada diumenge escoltem la Paraula de Déu, escrita pels Apòstols, perquè també nosaltres creiem que Jesús és el Fill de Déu viu, l'estimem i ens salvem.

El mossèn

Cançoner

LA GALLINA ROSSA

Amb sa veu robusta
el gall li contesta,
toc, toc, toc, toc, toc,
Amb sa veu robusta...
el gall li contesta.

Els pollets responen
i salten alegres
piu, piu, piu, piu, piu,
Els pollets responen...
i salten alegres.

Gentil Mariona
surt a la finestra
he, he, he, he, he,
Sentirà la joia
oh, oh, oh, oh, oh,
del jorn que comença.

MN. FRANCESC BALDELLÓ

la bíblia a l'abast

La revelació del diumenge

(Ap 1:9-11a.12-13.17-19)

Revelació que Jesucrist rebé de Déu, perquè fes conèixer als seus servents els fets que s'han de complir aviat (v. 1a). Amb aquestes paraules comença el llibre de l'Apocalipsi. Són també una declaració d'intenció. El llibre vol ajudar els cristians a obrir els ulls a la realitat d'allò que Déu ha fet, fa i farà (vv. 18s.) en Jesucrist a la comunitat cristiana. És la revelació d'un Déu dinàmic que s'ha fet present en la història i camina amb la humanitat menant-la més enllà del temps i de l'espai. El llibre de l'Apocalipsi no és simplement un tractat de futurologia. És una invitació a contemplar el present a la llum del misteri de Crist per tal de descobrir-ne la via de sortida que la salvació de Déu hi ha imprès. No ens trobem presoners d'un cercle màgic, com s'hi trobava reclòs Joan a Patmos, aïllat enmig del mar en una superfície rocosa de menys de seixanta kilòmetres quadrats. El present, difícil, amenaçat per la incomprensió i fins per la persecució té una sortida, les claus de la qual són en mans del qui era mort i ara viu per sempre més, Jesucrist (v. 18).

Actitud del cristià en l'Eucaristia

El text que llegim avui, a més de presentar-nos la visió inicial del llibre,

té una altra intencionalitat. L'enquadrament de la lectura en la celebració dominical de la paraula de Déu al segon diumenge de Pasqua, intenta dir-nos que és en aquest ambient celebratiu que Déu se'ns revela d'una manera especial, sacramental. Cada diumenge Crist ressuscitat és enmig de la comunitat creient. Ell és el nostre gran sacerdot (vv. 12b-13). Ell ens parla (v. 12a) i ens fa alçar de la nostra prostració de mort, posant damunt nostre la seva mà poderosa (v. 17), i ens ajuda a mirar endins dels signes sacramentals. És l'acció de Déu que no falla mai. Que ens espera i ens surt al pas en la celebració eucarística dominical. La revelació del diumenge cristià. Ara és qüestió que nosaltres ens posem a tret, que ens encarem a la revelació de Déu: **Vaig girar-me per veure de qui venia la veu que em parlava** (v. 12a). Cal subratllar aquesta frase. És la demostració de l'actitud que hem de prendre en la celebració: girar-nos de cara a la paraula de Déu que és proclamada al mig de la comunitat. Proclamada per la lectura. I per l'acció sacramental que construeix i aglutina la comunió dels germans. No es tracta de desentendre'ns de la realitat de la vida present. Es tracta de "girar-nos" —nosaltres que vivim la realitat actual— per descobrir la presència de Jesús en el nostre món. Llavors, serem capaços de passar de la

rutina cultural —anar a missa perquè està manat o per costum— a la consagració de la vida i del seu compromís. És l'actitud de Joan. **Jo, Joan, germà vostre, que junt amb vosaltres comparteixo en Jesús** —la veritable comunió— **les penes** —la realitat de la vida concreta—, **la paciència** —l'actitud esperançada— i **la reialesa** —la visió de fe de la realitat present. Quan prenem aquesta actitud, la celebració de la missa obre davant nostre una dimensió profunda de vida nova i de

compromís creient. És el que l'Esperit està disposat a fer en nosaltres: **el dia del Senyor l'Esperit s'apoderà de mi** (v. 10a). Però, evidentment, ens hem de deixar apoderar per l'Esperit. Ens hem de "girar" a Déu.

Testimonis enviats per Jesucrist

Cal remarcar encara la dimensió testimonial i missionera de la celebració eucarística. Noteu les veus de comandament: **Escriu** —repetida dues vegades en aquest fragment (vv. 11 i 19)— i **envia-ho** (v. 11b). Allò que hem contemplat és necessari que sigui expressat, testimoni amb la nostra paraula i amb la nostra actitud, i comunicat als altres. És l'actitud que escau al qui ha "vist" Jesucrist ressuscitat en el sacrament de la comunitat. Els testimonis de la resurrecció —i cada cristià que celebra l'eucaristia ho hauria de ser— són essencialment enviats. Cada vegada que ens fem presents en la celebració eucarística se'ns diu: **Escriu tot el que vegis, la situació present i la que vindrà després** (v. 19). ¿Som conscients, els qui assistim a missa, que el nostre compromís és el de veure-hi Jesús per a testimoniar-lo present en la realitat d'ara i la que vindrà?

Josep M.ª Aragonès

catequesi dels signes

Per una catequesi sobre la virtut de l'obediència (III)

Pel que hem anat veient fins ara, l'obediència no és un concepte merament disciplinari: no obeeim únicament amb vista a un ordre, com un automobilista obeeix els semàfors o qualsevol ciutadà obeeix el codi civil, no solament per evitar una sanció o penalització, o perquè li plau i està conforme a determinades disposicions necessàries o arbitràries, sinó pel bé propi i pel comú. Aquesta obediència disciplinària ha d'existir, és indispensable per a la bona marxa de la societat i de cada individu. L'Escriptura reconeix que fins i tot l'autoritat política és un cert reflex de l'autoritat divina. Així, per exemple, a la primera Carta de san Pere, 2, 13-18, llegim: "Subjecteu-vos a causa del Senyor a tota institució humana, sia al rei com a sobirà, sia als governants com a tramesos per ell... Perquè la voluntat de Déu és que, fent el bé, feu callar els insensats que us desconeixen. Comporteu-vos com a lliures, però no fent de la llibertat com un vel per a encobrir la dolenteria, sinó com a

servents de Déu. Honoreu tot-hom, estimeu els germans, temeu Déu, honoreu el rei. Servents, estigueu subjectes als amos amb tot respecte, no solament als bons i afables, sinó també als durs".

En aquest text acompanyen la idea d'obediència certes expressions, com "a causa del Senyor...", la voluntat de Déu és que fent el bé..., comporteu-vos com a lliures..., estimeu els germans, temeu Déu..., que priven a l'obediència d'un funcionament purament mecànic: fins quan obeeim els homes ho hem de fer amb un mínim d'amor a ells i a Déu. És clar, hi haurà disposicions humanes que mai no podrem acatar amb adhesió voluntària i alguna vegada potser haurem de desobeir declaradament. Així, en una ocasió, Pere i els altres apòstols respongueren a unes reconvençions del sanedrí: "Cal obeir Déu abans que els homes" (Actes 5, 29). Això és obediència a nosaltres mateixos, no al propi gust o albir, sinó a la consciència.

Per això amb l'obediència va lligat el concepte de llibertat. Obeeim perquè volem. Sense llibertat no hi hauria obediència, sinó coacció. Obeeim quan som lliures per fer-ho. Això va contra els qui diuen que l'obediència, en si, rebaixa l'home, li fa perdre la seva personalitat. Quan Jesucrist, obedient fins a morir, es va oferir a Déu en holocaust, fou per aquesta obediència que guanyà "aquell nom que està per damunt de tot altre nom, a fi que al nom de Jesús dobleguin el genoll tots els qui són del cel, de la terra i de l'infern, i tota llengua confessi que Jesucrist és Senyor a glòria de Déu Pare" (Filip. 2, 9-11).

Així, el cristià, configurat amb Crist, sap que la seva pròpia obediència serà tant més grata a Déu com més unida vagi a la de Jesucrist. Però ens queda encara quelcom a dir sobre l'obediència com a virtut o com a instrument de vida ascètica.

A. Olivar

AVUI

Prensa Catalana S.A. Consell de Cent, 425, Barcelona, 9. Teléf. 246 60 00 (10 línies). Telex 54063.

VULL REBRE INFORMACIÓ, SENSE CAP COMPROMÍS, DE LES CONDICIONS I MODALITATS DE SUBSCRIPCIÓ AL DIARI AVUI.

NOM I COGNOMS
ADREÇA
POBLACIÓ

BARCELONA, A DEL

PREMSA CATALANA, S.A.
Consell de Cent, 425, 6è - Barcelona-9

TREBALL Oferiments

SRA. "CANGUR"

O tenir cura d'ancians.
Contracte mercantil.

ASSESSOR

D'indústries tèxtils.
Contracte mercantil.

VENEDOR

De nivell o cap de vendes
béns industrials.
INEM 18.808.007

AUXILIAR

Administrativa.
INEM 31.282.

GERENT

S'ofereix, amb gran experiència
en organització d'empreses.
INEM 112.528.

PINTOR-

Decorador-estucador.
Contracte mercantil.

CONSULTOR-

Analista d'empreses amb
gran experiència.
Contracte mercantil.

AUXILIAR

administratiu.
INEM 109.678.

ADMINISTRATIU

Expert, amb alemany i francès.
Contracte mercantil.

AUXILIAR

Administrativa.
INEM 24.172.

SOTS-DIRECTORA

O responsable d'un departament,
encarregada d'una botiga,
relacions públiques,
assistenta social.
INEM 0/4.119.321.

AUXILIAR

Administrativa en pràctiques
matins.
INEM 31.705.

DEPENDENTA

Administrativa.
INEM 43.463.

ADJUNT

A gerència amb molta experiència.
Contracte mercantil.

APARELLADOR

Contracte mercantil.

CAP

De vendes o cap de magatzems.
INEM 18.533.853.

DIRECTOR

Comercial sector auxiliar
Construcció i Béns d'equip.
INEM 15.730.426.

GERENT

O executiu d'alt nivell.
Contracte mercantil.

ADJUNT

A Direcció, comptable o cap
de magatzem.
INEM 40.006

DIRECTOR

De fàbrica de productes químics.
Contracte mercantil.

AUXILIAR

Administrativa.
INEM 34.788.

AUXILIAR

Comptable; facturació, caixa,
etc.
INEM 1.820.056.

AUXILIAR

Comptable administratiu
només matins.
Contracte mercantil.

VIATJANT

Especialitzat en material
audiovisual.
Contracte mercantil.

ESPECIALISTA

En comptabilitat analítica,
planificació financera, costos,
control de gestió i coneixedor
temàtica fiscal.
Contracte mercantil.

ADMINISTRATIVA-

Recepcionista amb experiència.
INEM 17.448.822.

ESTUDIANT

Darrer curs lleis només matins.
Contracte mercantil.

ADMINISTRATIU

Amb experiència.
INEM 20.214.872.

AUX. ADMINISTRATIVA.

INEM 18.882.454.

ADMINISTRATIVA

Molt acostumada tracte amb
públic.
INEM 20.758.352.

SECRETÀRIA

De direcció amb idiomes.
INEM 20.836.964.

S'OFEREIX

secretària de direcció.
INEM 21.089.846.

AUXILIAR

Administratiu només matins.
INEM 32.375

ENGINEYER SUPERIOR

Amb experiència en Direcció.
INEM 20854001.

GERENT

Amb experiència. Contracte
mercantil.

Gerents interessats en
algun candidat trùqueu
a l'Associació Cristiana
de Dirigents. Tels.
319 77 21 - 318 79 77.

SECRETÀRIA

Amb anglès, francès i alemany.
Gran experiència.
Trucar al tel. 339 08 40.
Sra. Empar.

INFERMERA

S'ofereix per a tenir cura de
malalts a la nit. Trucar al
telèfon: 214 65 60 de 8 a 11
i de 20,30 a 23 hores.

Varis

**INFERMERES I SRTES.
COMPANYIA
SANTA MARTA**
Servei a domicili.
Tel. 245 37 58

REPARTIMENT

Furgoneta Siata a Barcelona
capital. Tel. 225 25 74.

Vendes

FINQUES GUANTER
(A.P.I.)

Apartado de Correos 35

VENDA DE XALETs I APARTAMENTS
en els millors indrets de L'Escala (Costa Brava).
Preus interessants. FINQUES
GUANTER (A.P.I.) Avinguda
Ave Maria, 7. Tel. (972) 77 02.72

Si voleu anunciar, ompliu la BUTLLETA D'INSERCIÓ a base d'una lletra
per quadrat, deixant un espai en blanc entre cada paraula, i envieu-ho,
junt amb un taló nominatiu de l'import total del vostre anunci a
CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244, 2on. Barcelona-7.

NOM _____
ADREÇA _____
POBLACIO _____ Tel. _____

PREU LINIA
50 ptes.
100 ptes.
150 ptes.
200 ptes.
250 ptes.
300 ptes.
350 ptes.

Calculeu l'import que haureu d'abonar multiplicant el preu de l'anunci pel
nombre d'insercions.

MES SETMANES

Adjunteu un taló o gir postal a nom de CATALUNYA CRISTIANA, carrer
València, 244, 2on., Barcelona-7, amb 48 hores d'antelació.

butlleta de subscripció

**Catalunya
Cristiana**

Desitjo subscriure'm / renovar la meua subscripció a:

Nom i cognoms

Adreça

Població D.P.

☐ Trameto les 2.000 ptes. per gir postal.

☐ Incloc un taló barrat per aquest import.

☐ Prego al Banc / Caixa

Agència

que se serveixi domiciliat aquest pagament anual, fins a
nova ordre, en la meua llibreta / compte n.º

Lloc Data

Signatura

Remetre aquesta butlleta a:

CATALUNYA CRISTIANA, C/. de València, n.º 244.
Barcelona-7

Avançar del cant litúrgic

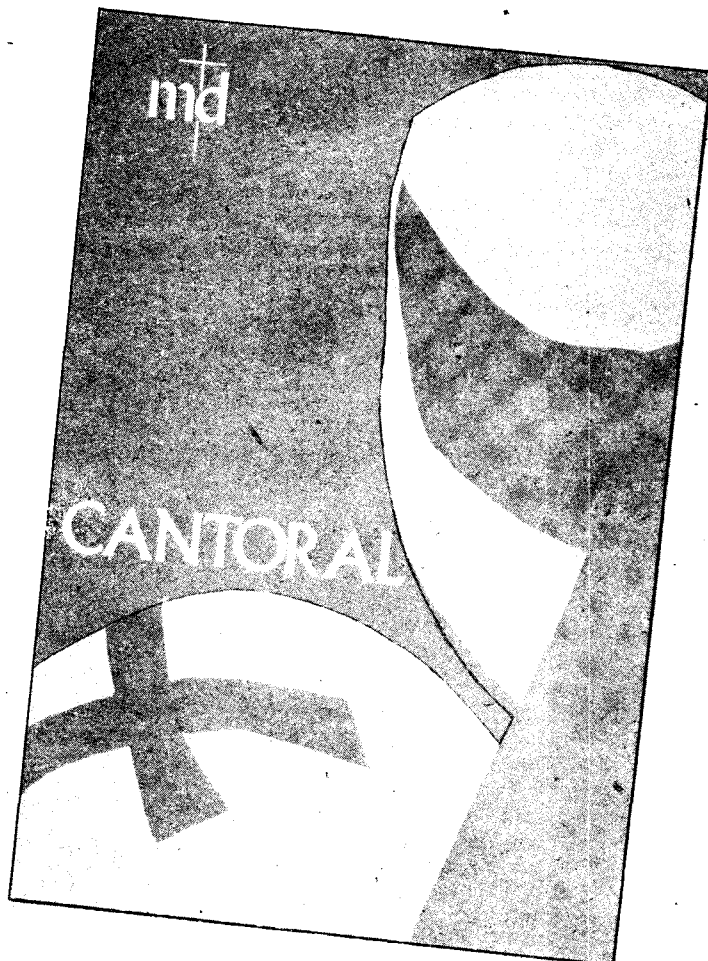
per cantar i per escoltar

Fotos: Albert Pont

DE BAT A BAT

Cants per
a la Litúrgia

Obres musicals de mossèn Albert Taulé

EL "Centre de Pastoral Litúrgica" de Barcelona no ha deixat mai de considerar i difondre la bona música, com a part integrant de tota celebració religiosa. Un dels pioners i col·laboradors més actius en aquest aspecte — juntament amb Domènec Cols — ha estat Albert Taulé i Viñas.

El "Cantoral de Missa Dominical", preparat per mossèn Taulé ha esdevingut el "vademecum" musical gairebé de totes les comunitats cristianes del nostre país. I "De bat a bat" — també preparat i dirigit per Albert Taulé, juntament amb en Joan Soler i Amigó i alguns d'altres —, és un intent d'introduir, pensant sobretot en el jovent, els cants rítmics al temple. Cal dir que d'aquesta última obra s'ha publicat a part l'acompanyament per tota mena d'instruments, i fins i tot se n'ha fet una gravació en cassette.

Tota un vida esmerçada a la dignificació de la música sagrada, a part de l'aportació de mossèn Taulé a la música popular i folklòrica, que també ocupa un lloc distingit en el seu repertori.

Obres principals de cant religiós, compost o preparat per Albert Taulé:

- Missa del Papa Joan (amb acompanyament).
- "Cantoral de Missa Dominical" (Edicions en català i bilingüe).
- De bat a bat. Cants, cassette i acompanyaments.
- Lloem el Senyor 1. (Disc).
- Lloem el Senyor 2. (Disc).
- El Señor es mi luz (Disc i cassette)

Totes aquestes obres les podeu adquirir al Centre de Pastoral Litúrgica, Rivadeneira, 6-7, Barcelona (2), i també a les llibreries religioses especialitzades:

Madrid

Urgeix la col.laboració amb les esglésies hispano-americanes

MADRID.— Al·ludint "la proximitat històrica i espiritual" que "venç la llunyania geogràfica entre les comunitats eclesials d'Amèrica i Espanya", els bisbes espanyols de la Comissió de Missions demanen "als creients d'Espanya que estimin cada vegada més i serveixin tant com puguin a aquesta Amèrica entranyablement volguda", en un comunicat donat a conèixer amb motiu de la celebració del "Dia d'Hispano-Amèrica".

"Perquè som molt germans —afegeixen— singularment germans dins la fraternitat general dels creients ens interessen moltíssim les coses d'Amèrica, com també a ells els interessen les d'Espanya".

Referint-se als actuals missioners espanyols a Amèrica, els bisbes diuen que "en la jornada d'Hispano-Amèrica els recordem amb afecte i admiració. El seu treball senzill queda generalment al marge de la notícia interessant per a la gent àvida d'allò sensacional. Però els qui els hem visitat i hem contemplat el seu treball apostòlic, hem de donar testimoni que són dignes successors d'aquells homes recordats pel Papa a Javier, que evangelitzaren Hispano-Amèrica".

Saragossa

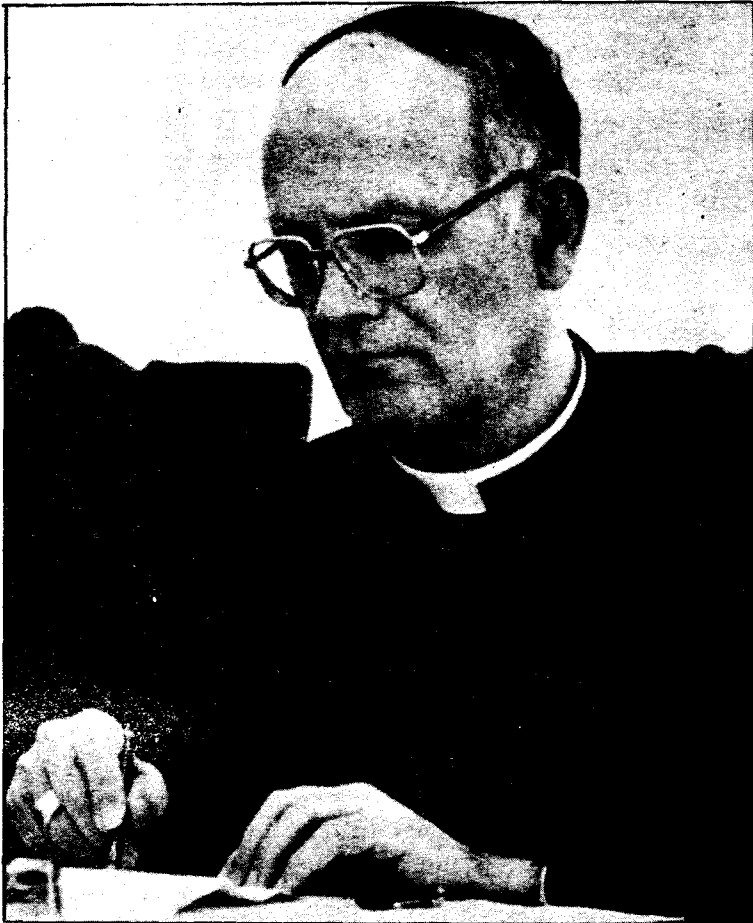
Paraules claravidents de monsenyor Yanes:

"Permetre l'avortament en nom dels votants és menysprear la Democràcia"

SARAGOSSA.— "El nombre de vots no justifica la mort d'un sol ser humà innocent que el projecte de despenalització de l'avortament provoca: en erts casos pretén autoritzar. La defensa de la vida humana no ha de ser una qüestió de partit. Mentre sigui una qüestió de partit, quelcom manca en la base mateixa de la democràcia", escriu monsenyor Elías Yanes sobre el tema de l'avortament en una Carta que titula "el nombre de vots".

"Es funció de la llei —afegeix— limitar l'exercici de la llibertat quan aquesta s'exerceix no solament per eliminar la llibertat dels altres sinó per eliminar la vida dels altres. Mai deixaria de ser un crim horrible l'extermi de milers de ser humans en un camp de concentració, amb una o altra senyera, o el genocidi d'un poble, per molts que fossin els milions d'hipotètics votants que donessin suport a aquestes accions. Quan està en joc la vida de milers de sers humans, o d'un sol ser humà innocent i indefens en el si matern, no serveix l'argument del nombre de vots, ni serveix l'exemple d'allò que es fa en altres llocs del món civilitzat. Admetre la permissivitat legal de l'avortament provocat ni els legisladors poden autoritzar la mort provocada del ser humà que viu en el si matern amb vida pròpia".

Després d'afirmar que l'avortament provocat té un significat i una eficàcia social enderrocadora dels valors bàsics de l'ètica, afegeix:

"Amb el projecte de llei de despenalització de l'avortament es pretén una legitimació 'honorable', 'democràtica', d'un crim abominable, en nom d'una permissivitat

moral i legal que en el fons no és altra cosa que la plasmació de la ideologia consumíctica en una de les seves expressions més brutals i despietades".

Màlaga

Jornades d'estudi d'alternatives a l'atur

MÀLAGA.— S'han celebrat a Màlaga unes "Jornades d'estudi d'alternatives a l'atur", organitzades pel Secretariat diocesà de Solidaritat amb els aturats, en el centre d'Estudis de la Fundació Hanns Seidel de Ojen.

En aquestes jornades s'ha pretès possibilitar als col·lectius d'aturats i a les institucions solidàries amb ells, una trobada d'estudi per poder oferir als poders Autònoms de la Regió, alternatives i solucions al problema de l'atur.

Les ponències base del treball d'aquestes Jornades foren dues: "La situació econòmica actual, les possibilitats d'Andalusia, i la creació d'ocupació", desenvolupada per Antonio García Lizana, professor de Política Econòmica i Planificació Regional de la Facultat de Ciències Econòmiques de Màlaga i "El cooperativisme davant l'atur. La societat cooperativa solució a l'atur. Altres mesures per pal·liar l'atur", desenvolupada per José Manuel Galvez Vega, professor del Departament de Sociologia de la Facultat de Ciències Econòmiques de Màlaga.

Després de l'exposició de les ponències hi hagué el corresponent debat, el treball per grups i l'elaboració de les conclusions, les quals foren assumides per l'assemblea després d'un altre laboratori i ampli debat.

Les Jornades s'han distingit per un gran esperit de col·laboració i gran capacitat de treball.

Qui subvenciona les pel·lícules pornogràfiques espanyoles? Vostè i jo

He llegit a la revista "Actualidad Económica" una notícia que m'ha deixat glaçat.

Sabeu qui subvenciona el cine pornogràfic de producció espanyola? Vós i jo.

Vós i jo, i tots els contribuents directes i indirectes de l'Estat espanyol.

Sabeu què ha costat a l'erari públic la subvenció a les pel·lícules "S" espanyoles, projectades durant el 1978, 1979 i 1980?

Esgarrifeu-vos! Segons "Actualidad Económica" la suma de 187,571.523 pessetes.

L'ordre ministerial del 7 d'abril del 1978 defineix com a pel·lícules "S", les que "por su contenido pueden herir la sensibilidad del espectador".

L'Estat patrocina i estimula la producció de pel·lícules espanyoles, i en el terreny de les subvencions, tracta les "esses" igual que les restants produccions nacionals.

Heus aquí com protegeix la Llei tot el cine produït en el país:

1er.- Subvencions a fons perdut.

2on.- Subvenció equivalent al 15% de l'ingrés brut en "taquilla", durant cinc anys, des del dia de l'estrena.

3er.- S'assegura als productors de films espanyols un 25% d'exhibició, en el mercat nacional. Es l'anomenada "quota de pantalla" i vol dir que l'empresari de cine està obligat a projectar una pel·lícula nacional, per cada tres films estrangers que programi.

4art.- La "quota de distribució". Consisteix que les empreses que doblen pel·lícules estrangers, estan obligades a finançar i a distribuir prèviament, films nacionals.

Les distribuïdores de pel·lícules, per cada film

espanyol que patrocinen, obtenen permís per doblar tres pel·lícules estrangeres.

El primer permís els hi donen per haver contribuït en el rodatge d'una pel·lícula nacional. Una altra autorització per a fer-la estrenar en determinades ciutats i distribuir-les. I un tercer permís quan la pel·lícula espanyola que financien, ha aconseguit una recaptació de vint milions de pessetes.

Aquest és el secret del negoci de les distribuïdores; se sap que el cost d'una pel·lícula "S" rodada a Espanya, és de dos a cinc milions de pessetes, mentre que en un film, amb cara i ulls, el pressupost pot pujar a quaranta o més milions de pessetes.

L'especulació, doncs, és evident. Les distribuïdores de pel·lícules estrangeres tenen tots els trumfos a les mans, si financen títols "S", espanyols. I un negoci rodó.

S'afirma, també, que en el negoci de les pel·lícules pornogràfiques, com en altres negocis de dubtós fons, és freqüent la creació de distribuïdores "fantasmes", i que se saben esfumar, a temps. I "feta la llei, feta la trampa".

I, per afegidura, cal denunciar que l'esmentada especulació financera, descapitalitza i dificulta la producció del bon cine espanyol.

Els que estimem el Cine, en majúscula, i voldríem que aquest fos un espectacle cultural i de diversió sana i popular, sentim per la realitat actual una profunda pena. I ens fa caure la cara de vergonya, saber que amb els nostres impostos que alimenten les subvencions estatals, es financen les pel·lícules "S".

Cal reconèixer que des de la perspectiva política, la solució del problema del cine no és tan fàcil com escriure aquesta crítica. Les pressions que reben els governants són constants i embrolladores. I estem passant uns anys que molts polítics no s'atreveixen a plantar cara o a denunciar "públicament" "conviccions" que tenen ben definides en el camp personal i familiar.

Es la por de perdre l'etiqueta de "demòcrata" posada en dubte quan un polític vol recolzar el seny amb l'autoritat.

La trampa de la pseudo-llibertat ha donat com a resultat en el cine, televisió, universitats, carrer i premsa, que moltes vegades, poden més els "brams" dels escandalosos, que el "silenci" de milers de famílies amants de la pau i dels bons costums. Minoria, la que parlem, molt respectable, que es troba desamparada públicament, i en perill constant de veure repitjats els seus principis morals.

crec que les dades del cine que hem assenyalat, i d'altres que tots coneixem molt bé, ens haurien de fer reflexionar, seriosament.

Democràcia vol dir dret i llibertat de pensar i d'obrar d'acord amb la pròpia manera d'entendre la vida.

I en nom d'aquesta DEMOCRÀCIA i LLIBERTAT que estimem, i no volem perdre, exigim que els nostres diners, a mans de l'Estat, no serveixin per escopir els ideals que han estat sempre, i són, encara, el fonament del Progrés i la Senyera de la Pàtria.

Francesc A. Picas

Índia

L'Església ha de donar un lloc adequat a les dones

NOVA DELHI.— L'Església a l'Índia hauria de reconèixer el lloc degut a les dones en la vida i la missió de l'Església, i promoure la seva total participació en ella, segons una declaració de la Conferència Episcopal de l'Índia.

Els bisbes indis, després d'estudiar el tema del pròxim Sínode Episcopal sobre la penitència i la reconciliació en l'Església, han fet pública una declaració en la qual us senyalen que l'avortament del fetus femení, el sistema de dot en les seves formes exagerades, el creixent ús de les dones en anuncis, el segrestament i la prostitució manifesten el tracte de segona classe que es dona a les dones.

La mateixa declaració assenyalava que "necessita ésser afirmat el respecte a la vida humana des de la seva concepció fins el seu final contra el creixent nombre d'avortaments i el moviment a favor de l'eutanàsia".

Els bisbes indis han demanat comprensió per a la joventut, amor, respecte y suport, i a tota l'Església que prengui en consideració el pluralisme religiós i cultural i la desconsoladora pobresa de grans masses a l'Índia, i renovats esforços per a promoure un sentit d'igualtat, buscant més decididament vocacions entre les classes més depримides.

Després d'animar els laics a participar en la vida política del país per tal que lluitin contra la corrupció "que ho abraça tot", els bisbes indis lamenten en la seva declaració que el sagrament de la penitència tingui un tractament més ritualístic que de pràctica de reconciliació real i demana als fidels que renovin el sentit del pecat, destacant la teologia de l'acció fonamental sense subestimar la responsabilitat personal i fent del sagrament de la penitència una manifestació de canvi d'actituds del penitent respecte a Déu i al poble.

Suïssa

Conferència de Pax Christi

Las causas de la tortura són d'ordre estructural i psicològic

FRIBURG (Suïssa).— Davant d'una cinquantena de persones, Adrien-Claude Zoller, secretari suís de Pax Christi Internacional, ha donat una conferència sobre les causes de la tortura.

Zoller fou invitat per l'ACAT, l'Acció dels Cristians per a l'Abolició de la Tortura.

L'ACAT és un moviment ecumènic que s'ocupa dintre l'Església de la lluita contra la tortura i que treballa en cooperació amb Amnesty International. La seva especificitat es la dimensió de la pregària, que és absent a Amnesty International.

Des de la nit dels temps, es practica la tortura i durant molt de temps sembla ésser l'herència dels no civilitzats, dels bàrbars, dels pagans. El suplici de la creu els romans el reservaven als inferiors, als esclaus. A l'Edat Mitjana, la tortura esdevingué en certs perío-

des un instrument del poder de l'Església contra els que considerava herètics, els que qüestionaven els dogmes. En l'època contemporània, els règims nazis, feixistes i comunistes han aplicat la tortura en gran escala. Però les tècniques sofisticades que actualment es coneixen han estat desenvolupades per a lluitar contra els moviments d'alliberació nacional a Algèria i al Vietnam, i en els altres països totalitaris de qualsevol signe en general. Així el coronel Trinquier, en tornar de la campanya d'Algèria, se'n va anar a ensenyar les tècniques de la tortura als militars brasilers que havien ocupat el poder al Brasil l'any 1964.

Actualment a tota l'Amèrica Llatina, i en altres llocs, hi ha una "Internacional de torturadors" els experts de la qual ensenyen científicament la tortura. D'altra part,

actualment hi ha metges i psiquiatres que assisteixen a les sessions de tortura, a fi de vetllar perquè no s'arribi a un desenllaç fatal. I així es pot torturar indefinidament. Tothom coneix el cas de l'URSS, on els dissidents són internats sense contemplacions en centres psiquiàtrics. Els mètodes molt sofisticats, com el rentat de cervell, són utilitzats. Aquest és el cas del pare jesuïta Eduard Pellecer, que Zoller va trobar poc abans del seu segrestament, que aparegué en públic en una conferència de premsa del Ministeri d'Informació de Guatemala. Va acusar els seus vells amics i col·legues de complicitat amb la subversió i va renegar de tots els seus compromisos anteriors.

La tortura ha esdevingut un mètode de govern pels Estats totalitaris, que així pretenen defensar la

seguretat nacional contra l'enemic interior. En realitat és per a preservar les estructures socio-econòmiques que permeten l'explotació del poble.

El senyor Zoller, després d'haver descrit el context geo-polític afavorint el desenvolupament de la tortura, parlà de les causes d'ordre psicològic del torturador. Se'ls ensenya que han de batre's per la pàtria, que ells han de protegir-la de la subversió i que és una tasca altament moral. El torturador considera molt ràpidament les seves víctimes com a éssers inferiors i perjudicials. El conferenciant acabà advertint contra les actuals tendències de les nostres societats a reduir l'Home a la seva funció econòmica. La llei de la jungla que se'n deriva, com la manca de solidaritat afavoreixen el desenvolupament de la tortura.

Veneçuela

Emissora de televisió en un palau episcopal

CARACAS.— Amb un pressupost que no supera els 40 mil bolívars al mes, funciona la "Televisión andina de Mérida" cada nit, des de la cinc de la tarda, ubicada en quatre habitacions del Palau episcopal que serveixen d'estudi, centre de transmissió i dues sales d'edició. L'emissora compta amb sis cambres, dos equips d'edició, "suichera" principal, sis gravadors de vídeo, tres portàtils, l'equip de transmissió i uns monitors. Tot fou adquirit per l'arxidiòcesi per uns dos milions de bolívars.

Entre els programes produïts per l'emissora figuren: "La salut com a problema", "Al roig viu", "Mèrida i la seva gent", "Apartat 222", (on es responen cartes i consultes dels televidents), "Pinzellades" i "Sentir veneçolà" (sobre folklore). També es transmeten sèries estrangeres com "Enigma" i "El cos humà".

Filipines

La Bíblia, editada en dialecte xabacà

MANILA.— "El buen noticia na chabacano" és el títol de la versió del Nou Testament en dialecte xabacà, publicat fa poc en una edició de cinc mil exemplars, gairebé exhausta. Aquest dialecte filipí parlat a Mindanao, sud de l'illa de Zamboanga, i a l'illa de Basilan, conté un percentatge molt alt de castellà tal com es parlava a Mèxic en temps de la colonització; les altres paraules pertanyen a llengües autòctones.

Aquest llibre de vuit-centes pàgines, ha estat un esforç molt gran per tractar-se de la traducció a una llengua que mancada de textos escrits, han hagut de fixar els termes a partir de la llengua parlada que, a més, presenta abundants variacions locals.

Si bé són llengües molt parlades a Filipines el tagalog, espanyol i anglès, no seria possible l'evangelització sense conèixer els principals dialectes i sense disposar de textos traduïts.

EE.UU.

Engrunes per al Tercer Món

NOVA YORK.— La crisi econòmica mundial acreix l'escandalosa tragèdia dels pobles del Tercer Món. Els països "capitalistes" redueixen dràsticament llurs compres de matèries primes i al mateix temps baixen els preus dels productes bàsics que constitueixin la riquesa de molts països en vies de desenvolupament. Al mateix temps, els mercats occidentals tanquen les seves portes a les exportacions del Tercer Món.

Així els pobles pobres cada vegada són més pobres. Només la baixa dels preus dels productes de base, durant l'any 1982, ha estat d'un 11,8 per cent, que representa una pèrdua de 10 mil milions de dòlars. Han progressat el café (39%), els industrials (14,01%), els metal·lúrgics (16,8%). El coure ha assolit el nivell més baix des de fa cinquanta anys.

En alguns països la font principal de divises és un sol producte: per exemple, el coure per a Xile; el cacau per a Ghana i el te per a Sri Lanka. Un exemple, Niger. És el quart productor mundial d'urani, amb 5 mil tones l'any. A causa de la

superproducció mundial Niger ha obtingut, l'any passat, només 180 milions de francs, quan fa dos anys obtingué 700 milions de francs.

Davant d'aquesta situació, el Primer Món dona als pobles més pobres, només unes engrunes. Es-

panya, pràcticament, no els dona res. Només com a testimonis hi ha els organismes catòlics, com el DOMUND o la Campanya contra la Fam; però les seves aportacions són, en relació a les immenses necessitats, insignificants.

RIGOROSA NOVETAT LECCIONARI DE LA MISSA COMENTAT-ANY C

Textos oficials, amb comentaris exagètics realitzats pels membres del Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona. Amb aquesta obra es completa la col·lecció dels tres volums del cicle A, B i C.

Edició realitzada sota la direcció del Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona, per a la col·lecció "Lletra i Esperit".

Preu de venda al públic: 500.- Ptes.

Preu de la col·lecció completa (volums A, B i C): 1.500 ptes.

Comandes a:
EDITORIAL REGINA

Mallorca, 87-89 - Barcelona-29

El missatge que els joves de Catalunya adreçaren al Sant Pare

Un grup important de joves va anar a Montserrat per tenir un contacte directe amb el Sant Pare. Han passat molts dies després d'aquesta important efemèride. Malgrat això, creiem interessant reproduir algunes de les cartes que els joves de Catalunya van adreçar a Joan Pau II.

També reproduïm la carta que el substitut de la Secretaria d'Estat, monsenyor Eduardo Martínez Somalo, adreça al cardenal Jubany per agrair el testimoni del jovent de Catalunya.

GRUP DEL MOVIMENT JOBAC DE CORNELLÀ

Preguem perquè els estudiants, solidaris amb el poble, construïm una Església fidel a l'Evangeli, compromesa amb els pobres.

Preguem perquè el Sant Pare, Pastor de la nostra Església, sàpiga escoltar i recollir els anhels i les vivències de les comunitats cristianes d'arreu del món.

ELS JOVES D'OLOT

Saps on és la Fageda d'en Jordà? Si vas pels volts d'Olot, damunt el pla trobaràs un indret verd i pregon com [mai cap altre hagi trobat el món.

Un verd, com d'aigua endins, profund [i clar el verd de la Fageda d'en Jordà. El caminant, quan entra en aquest lloc comença a caminar-hi a poc a poc. Compta els seus passos en la gran quietud s'atura i no sent res, i està [perdut.

I li agafa un dolç oblit de tot el món en el silenci d'aquest lloc pregon i no pensa en sortir, o hi pensa en va... és prè de la Fageda d'en Jordà. Presoner del silenci i la verdor. Oh companyia, oh deslliurant presó...

HORA 3 DE LES CORTS

Que la teva vinguda a la tardor catalana no sigui com una fulla que se l'endú el vent.

NOVICIS DE LA COMPANYIA DE JESUS DE TARRAGONA

Avui has vingut a trobar-nos a Montserrat. Nosaltres desitgem unir-nos a la teva pregària juntament amb tots els nostres germans en Crist d'arreu del món. Com un dia tu vares començar a caminar amb Crist, nosaltres també ho fem des de la Companyia de Jesús. I segons el nostre carisme volem lliurar-nos al servei de l'Església dels Cristians i d'aquells que encara no coneixen Jesús. Encara que a la nostra Església hi ha moltes tendències i postures diferents, nosaltres ens volem mantenir fidels, com Sant Ignasi a una Església única, en la qual tu, com successor de Pere encapçales.

Que Déu t'acompanyi i escolti el teu esperit amb comunió amb l'Esperit de Déu. Units amb Crist.

PREGÀRIA D'UNA PARELLA DE BARCELONA

Pare a voltes el nostre cor és de pedra. Pare a voltes la nostra comunitat té la porta tancada i deixem gent a fora, ["estan a un altre nivell", diem.

Voldríem que, com la nostra comunitat, l'Església fos un cor molt gran i tendre on tots hi cabessin, però sobretot els que han estat més cridats, els de les Benaurances.

Pare obre el nostre cor fred. Pare fon la nostra porta tancada.

MOVIMENT AINA D'ANDORRA

Som un grup de joves d'AINA d'ANDORRA. Sis anys de treball en el bé de la mainada de les valls al servei de l'Església; hem aconseguit crear una comunitat de 70 monitors amb uns 500 nens.

El nostre esforç s'ha vist recompensat amb les cases de colònies de Meritxell, Sant Serni i Aina, espais d'humanisme, de compartir, de pregària i contemplació al servei de tothom. Desitgem que units perquè fa la virtut més forta, com és el lema andorrà, continuar sense desfallar pel camí realitzat, durant aquests anys.

Volem que pel treball i per la fe ens unim més fermament fins a tornar d'AINA un moviment cristià al servei de la mainada. Anhelem que les nostres cases siguin cases de tothom com a lloc d'intercanvi i compartiment de noves idees i d'experiència.

Finalment ens comprometem, als peus de la Mare de Déu de Montserrat, la Mare de Déu de Meritxell i del Papa, a treballar amb aquest esperit per una societat més rica de pau i justícia.

SECRETARIA DE ESTADO
N. 99.412

VATICANO 6 de diciembre 1982

Señor Cardenal:

Cuando aún perdura bien vivo en la mente y en el corazón de todos el recuerdo del reciente viaje apostólico del Santo Padre a España, no puedo menos de escribirle esta carta para hacer una especial referencia a los numerosos jóvenes católicos que recibieron a Su Santidad en Montserrat.

El ejemplo admirable de esa juventud, que tras una larga marcha de oración acogió con entusiasmo al común Padre en la fe, aun en medio a condiciones climatológicas tan adversas, ha sido muy apreciado por Su Santidad, quien desea hacerles llegar el testimonio de su hondo afecto.

Al mismo tiempo los alienta a hacer vida propia los ideales cristianos difundidos a lo largo de su visita apostólica. Con gran esperanza en ellos, se complace finalmente en enviar a esos generosos jóvenes, a todos los de Cataluña y de España entera una cordial Bendición Apostólica.

Suyo afectísimo en Cristo

Señor Cardenal Narciso Jubany
Arzobispo de
BARCELONA

Per això contem amb la vostra benedició.

LA GENT JOVE D'AIGUAFREDA

Volem ésser els constructors d'un món de Pau, Il·lusió, Joia i Fe; caminant en una església conjunta de la que Vós en sou el Pastor. No voldríem que us emportéssiu una imatge frívola dels joves catalans sinó una imatge profundament religiosa.

Formem part d'una església en marxa. Amb dificultats i decisions obertes a tots.

MUEC DE GIRONA

Senyor feu-nos: Oberts a la teva paraula a la realitat de joves estudiants a la nostra Església. Crítics des del teu missatge de la realitat del món present de l'Església poc serventa i pobre. Actius per a transformar el nostre medi per a testimoniar l'esperit de l'Evangeli per anar construint el regne de Déu. Perser una Església més missionera des de la nostra tasca de moviment.

DELS POBLES DEL VALLES

Hem vingut dels nostres pobles, de la nostra terra plena de vida, de la nostra comarca del Vallès, voltada de senyeres, de cants de festa que traspuen cara enfora i, moguts sobretot per un anhel profund per

conèixer, viure i compartir la fe en el Crist.

Som aquí, i d'aquest lloc tan estimat, significatiu per nosaltres, a la falda de la Mare us demanem: un diàleg obert, franc entre tots els que som a l'Església que ens ajudi a ser llevat dins la nostra societat.

EL JOVENT DEL CARMEL

Que arribis a tots els sectors de l'Església, especialment als populars. Per exemple les comunitats de base, els moviments de joves, els obrers, els aturats, els intel·lectuals, els marginats, els ateus, les famílies.

Un atansament a les altres esglésies cristianes com a signe d'unitat en el Crist.

Que l'Església assoleixi cada cop més una major consciència en els valors de la natura i la seva ecologia.

Fes que l'Església continuï essent el motor de canvi i d'alliberament dels pobres.

Et demanem una renovació interior de l'Església començant per la mateixa jerarquia com a signe i testimoni d'una Església més ferma i generadora de noves vocacions.

Que continuïs cercant més la Pau i els llaços entre els pobles, fonamentant una més gran justícia a nivell mundial.

Que els bisbes i els ministres siguin catalans (llengua i cultura) arreu dels Països Catalans. Et demanem que quan se't demani aprovis la Conferència Episcopal Catalana. GRÀCIES.

Malgrat les adverses circumstàncies meteorològiques, els joves de Catalunya acudiren a la cita amb el Papa a Montserrat.

RESIDÈNCIA GERIÀTRICA

"BONVIURE"

Per a aquelles persones que necessiten viure en un ambient familiar i tranquil. Estem a Horta en una torre amb jardí, habitacions solelloses, alimentació adequada a cada resident, calefacció, ascensor, sala de repòs, entreteniments, control sanitari i teràpia humana. Ens plau oferir-vos també estades per a caps de setmana, períodes de repòs i convalescència. Únicament per a 25 persones. Telèfon 427 44 53.

Molts Caps de la SS
aconseguien
escapar de la Justícia.

Barbie, el cap d'un colossal iceberg

Últimament, amb la rocambolesca captura de Klaus Barbie, a Bolívia, s'ha reviscut un tema que semblava estar assumit a les cendres del passat: la persecució dels antics criminals de guerra de les SS. Se'ls acusa de l'extermini indiscriminat de sis milions de jueus, cinc milions de russos, dos milions de polonesos, mig milió de gitanos i un altre mig milió d'individus que, d'una manera o altra, eren considerats adversaris al règim d'Hitler. I, donada la magnitud de l'extermini, molts no arriben a comprendre com els caps de les SS aconseguiren escapar a la justícia dels vencedors, com els noms d'Auschwitz, Dachau, Buchenwald, Belzec, Sobibor, Treblinka, Chelmo Maidanek, Ravensbruck, Mauthausen, Belsen i tants d'altres que han quedat sense castigar.

I és que les SS, és a dir, els seus membres, començaren a planejar la seva fuga amb una gran cura quan varen advertir que la destrucció del Reich —i si deixaven fer a Hitler— la de tota Alemanya era inevitable. Així, amb els diners reunits mitjançant l'expoliació de les seves víctimes, els beneficis de les quals arribaren a sumar milers de milions, aconseguiren dipositar grans sumes a comptes bancaris suïssos i assoliren expedir falsos documents, a la vegada que una organització, ODESSA (Organisation Der Ehemaligen SS-Angehörigen) obria vies de fuga cap a

països els règims dels quals donessin cabuda als profugos que havien de fugir. Així, ODESSA ja havia establert grans relacions amb Perón, el qual va posar a disposició de l'organització centenars de passaports en blanc per a utilitzar al seu lliure albir. Així, milers de SS viatjaven a través d'Àustria i del Tirol. D'altres a Rimini, Roma i Gènova, gràcies, en part, a l'ajuda del Vaticà, que opinava que es perseguia els SS amb massa ràbia. Així, es va utilitzar com a refugi el convent franciscà de Roma, a la vegada que els SS

utilitzaven fins i tot documents de la Creu Roja

Cinc objectius

Una vegada assolit aquest objectiu, el principal, ODESSA va

replantar-se la qüestió i es va proposar dur a terme un pla que els permetés als SS reintegrar-se de nou a la vida pública i a més congratular-se amb l'opinió pública mundial. L'organització va considerar propícia la situació quan va esclatar la guerra freda entre la Unió Soviètica i els aliats occidentals. Rebutjant la idea de fundar un IV Reich, ODESSA es va proposar cinc objectius. El primer d'ells consistia a introduir els antics nazis en els diversos bufets de l'Estat. Des de metges, fins a juristes passant per policies, advocats, etc., fet que permetia retardar, si no detenir, qualsevol procés contra un antic "kamerad". El segon objectiu consistia a introduir els SS en les esferes del poder polític a nivell de districte i de barri, ja que res no li ho impedia. És interessant observar que cap polític que hagi tingut un desmesurat interès en la persecució dels antics nazis ha estat elegit per les dues faccions del sistema polític alemany. Amb això s'aconseguia un objectiu important, si no primordial: demorar i si és possible, detenir la persecució dels antics SS des de les esferes de poder polític. El tercer objectiu era introduir els antics nazis en la vida econòmica del país en tots els seus àmbits. Gràcies al miracle econòmic alemany, moltes de les inversions dels antics nazis tingueren èxit i amb els beneficis obtinguts varen poder iniciar una campanya publicitària favorable a la reintegració dels antics "kamerad" en la vida del país. El quart objectiu el constituïa el proporcionar adequada defensa jurídica a tot nazi que tingués d'ésser sotmès a judici. Per això, es contractava un advocat de brillant carrera i després d'algunes sessions, se li notificava que no se'l podia pagar, per la qual cosa el Tribunal nomenava un lletrat, el qual s'encarregava de la defensa de l'acusat. Durant els anys cinquanta, és necessari ressaltar que els SS que no podien acollir-se a l'amnistia promulgada, eren reclusos a Friedland, on se'ls assignava a cadascú un advocat de professió.

campanya propagandística que anava des dels opuscles fins a l'intent d'alimentar l'Estatut de Limitacions. A més, es va afirmar per part d'ODESSA que els morts en els camps no passaven de cent mil i que la guerra freda prova que Hitler estava en possessió de la raó. No obstant, l'objectiu primordial consistia a convèncer a tota Alemanya que els SS eren uns patriotes igualment que els soldats de la Wehrmacht i que no hi havia raó per a trencar la companyonia, quan justament milers de soldats de la Wehrmacht van ésser penjats per les SS quan intentaven retrocedir. Aquest és el màxim assoliment d'ODESSA. I, en general ha triomfat en tots els seus objectius gràcies a la guerra freda, i a la manca de valor dels mateixos alemanys que preferien no qüestionar-se davant el problema. Això ha fet que milers de SS, acusats de crims de guerra, poguessin fugir a l'estranger, on aconseguiren amassar vertaderes fortunes, unes vegades gràcies al narcotràfic i d'altres establint sòlides empreses a països d'Amèrica Llatina, veritable centre de recepció dels fugitius de la SS, arribant fins i tot a establir pròsperes relacions amb els governs dictatorials dels països del con Sud. No oblidem que Barbie havia estat relacionat amb Hugo Banzer, militar bolivià el qual va estar al front del Palacio Quemado. Tot això féu que molts capitostes de les SS poguessin fugir. Entre aquests podríem esmentar Richard Glücks, inspector general de camps de concentració encarregat de l'aspecte econòmic dels camps, amb major responsabilitat que el propi Eichmann; Josep Mengele, el diabòlic metge d'Auschwitz; Heinrich Müller, el totpoderós cap de la Gestapo, Walter Rauff, inventor de la "cambra de gas rodant", Bruno Streckenbach, autor de milers de crims a Polònia com a general de tres estrelles de les SS, Martin Bormann, el número dos del Tercer Reich, i tants d'altres que estan en paradors desconeguts.

El cinquè objectiu estava constituït per la difusió d'una colossal

Juan Carlos Lacueva Gómez
3r. BUP - Escola Pia - Diputació

En el "Full dominical" de l'Església de Menorca

Ètica sexual i adolescència

Els dies 19 i 20 del passat mes de febrer es va fer a Barcelona una trobada de catequistes d'adolescents, organitzada pel Secretariat interdiocesà de catequesi. L'objectiu de la trobada era respondre a una preocupació general de molts educadors sobre la incidència de la fe cristiana en el comportament sexual i en la necessitat d'una formació adequada i personalitzada.

Sebastià Taltabull, en el "Full

dominical" de l'Església de Menorca, en fa un comentari, en el qual, entre altres punts, tracta de les dificultats en el paper d'educador.

"En tota pedagogia s'ha de distingir entre els objectius i els mitjans. Començar per conèixer la situació real de les persones; en el nostre cas, conèixer, entendre i comprendre els adolescents i els joves, amb l'ample ventall de condicionaments familiar, escolar,

amistats, llocs de diversió, bombardeix social, etc. Ajudar-los a pensar amb esperit crític, exhortar-los des del nostre esforç de coherència. Han d'entendre el bé i fer-lo! Sempre la tasca educativa serà ajudar a l'educand a ser crític amb el que pensa, a anar superant la tensió entre lo que un és i el que l'ambient li imposa. La llei, com diu Sant Pau, haurà de fer de pedagog mentre no s'arriba a la maduresa. A partir d'aquí, anar assumint uns criteris sobre la vida sexual: aquelles actituds i estil de vida més plens i més humans a la llum de l'Evangeli de Jesús.

Finalment, assenyalat per on haurien d'anar els continguts de la nostra tasca pedagògica: a) fomentar una visió àmplia de la sexualitat que superi la visió estrictament genital, el desig eròtic no ho és tot; b) valorar una sexualitat integrada en la generositat, en l'amor; c) tenir en compte tots els aspectes que comporta, corporal, afectiu, psicològic, espiritual; d) fomentar una educació que ajudi a sortir d'un mateix per a trobar l'altre, per entendre'l i estimar-lo. És més enllà d'un mateix que un ha de valorar la seva persona; e) entendre la sexualitat no sols com a relacional sinó també procreadora. L'amor sempre crea comunitat. D'aquí neix la seva dimensió social."

Conxita Ventosa, escriptora

"Avançar en el que és específic de ser dona"

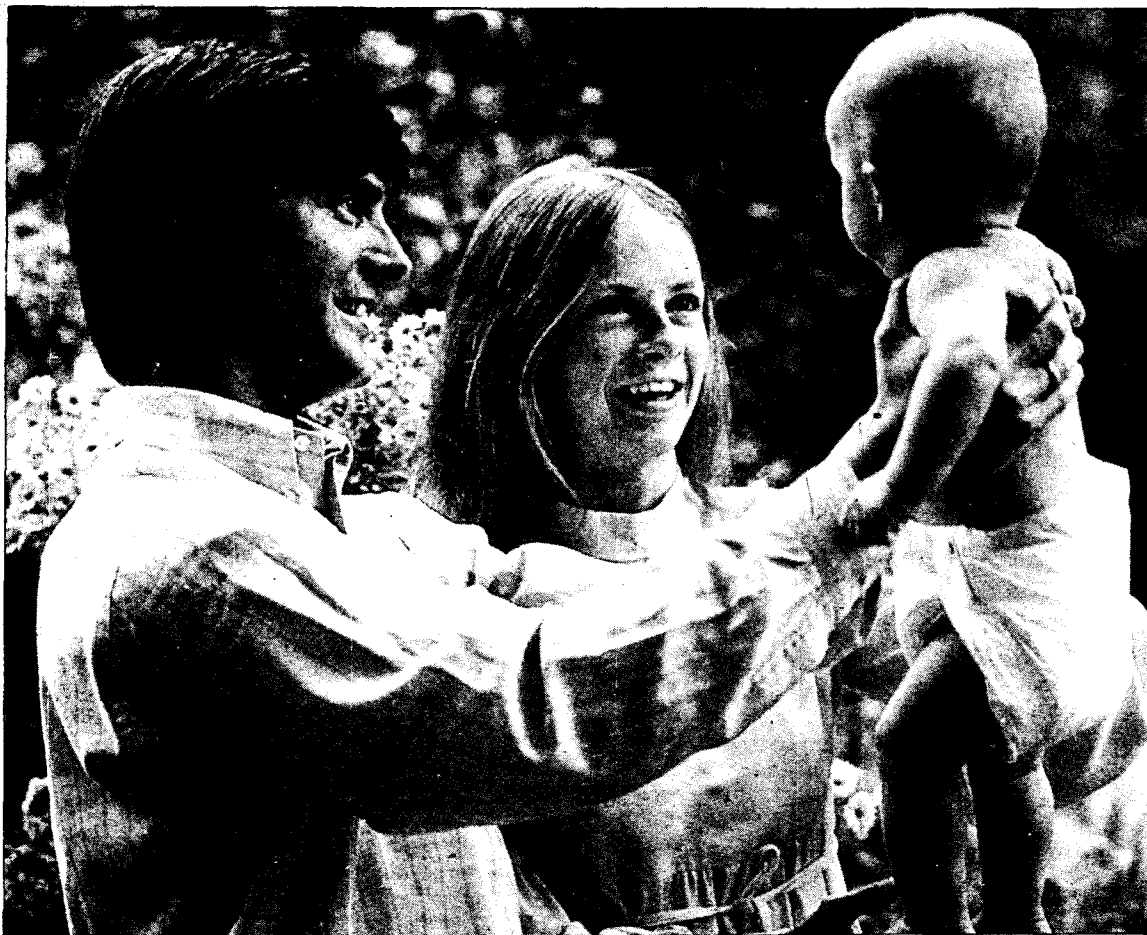
Conxita Ventosa és la filla del qui fou gran cooperativista i conseller de la Generalitat de Catalunya Joan Ventosa i Roig. Ella mateixa treballà a la Generalitat durant la 2.ª República i va viure l'experiència de l'exili que queda reflectada en el seu llibre "Temps de guerra (Diari íntim 1938-1939)" publicat recentment; una obra que traspuja vibrant sensibilitat i realisme vital, joiós i serè. És casada i mare de família, tres fills ja són casats i el més jove" ens fa companyia a casa" (Des de fa anys amb el seu marit, són socis d'"Aspanias").

Conxita ens rep a la seva llar, al seu estudi, assolellat i decorat amb senzillesa i bon gust.

La dona i l'home, com a éssers humans que són, tenen la mateixa dignitat. Però això no pot ocultar que hi ha unes diferències anatòmiques i fisiològiques que els diferencien. De quina manera creus que aquestes diferències evidents repercuteixen en la manera de ser de la dona?

Certament hi ha unes diferències que han estat mal enteses i que són les que ens han portat a desapropiar tots uns valors que la dona té per aportar a la societat i a més, també hem desapropiat els valors de l'home que no ha pogut desenvolupar perquè se li havia assignat un paper que no era el seu.

Les diferències anatòmiques i fisiològiques són fonamentals per definir allò que de característic té un sexe respecte l'altre. El fet que la dona aculli en el seu si una nova vida, té unes repercussions que no crec que es puguin menystenir. Aquest acolliment implica una gran responsabilitat, genera un sentit de la cura, de la tendresa, fins i tot de la higiene i de l'ordre que repercuteixen en la seva forma de ser. Així veiem que la dona és més acollidora que l'home, té

més capacitat per a la comunicació, té intuïcions vàlides i reals per projectar l'ordenació d'una casa. La dona és molt detallista.

Consideres important per a la marxa de la societat un coneixement més profund d'allò que és característic del ser dona?

La societat actual és fruit d'un passat en el que es creia que l'home tenia la supremacia sobre la dona. Així, doncs, les lleis, el dret i fins i tot els costums es configuraven a partir d'aquest supòsit. Però els nous coneixements basats en descobriments

científics (biològics, psicològics, sexològics) ja han demostrat la feblesa d'aquella creença de supremacia. Tot i així, penso que ens cal avançar molt en el coneixement del que és específic de ser dona, per tal d'organitzar nous models econòmics, jurídics, polítics, basats en els elements personals comuns a la dona i l'home i en la riquesa peculiar i genuïna de cada sexe.

(Quan parla mesura les paraules, polidament, amb seny).

Què en penses dels moviments feministes?

Els moviments feministes naixeren donada la necessitat d'aconseguir la igualtat de la dona amb l'home. Les sufragistes, a les quals crec que els devem molt, tant nosaltres les dones com els homes, lluitaren per obtenir el dret de vot per la dona en general sense tenir en compte la classe social a la que pertangués. Alguns moviments, en aquesta tasca, van quedar mediatitzats per les opcions de partit i personalment no estic d'acord amb la seva trajectòria. D'altres s'han adonat que és estèril prendre una postura

de reverja en contra de l'home, tot culpabilitzant-lo de la discriminació femenina. S'han adonat que només des de l'assumpció serena de la història de les relacions entre les dones i els homes és possible avançar cap a un millor enteniment.

L'avortament torna a ser un tema de punyent actualitat. Què en penses d'aquesta qüestió?

Jo no estic gens d'acord amb l'avortament. És destruir una vida que està en camí i, a més, jo crec que tota mare que s'ha vist obligada a avortar queda moralment adolorida. Però també penso que l'avortament no és un problema isolat. És tot un procés el que ha portat a aquella dona a avortar i moltes vegades amb uns condicionaments externs a ella. Jo crec que el que hauríem de fer és combatre les causes que motiven l'avortament. Cal una major informació i formació sexual, unes possibilitats d'acollida reals per a les futures mares amb problemes (no oblidem que les raons econòmiques solen tenir molt de pes), etc.

De vegades, però la gent identifica els que van en contra de l'avortament amb alguns grups polítics o ideologies concretes amb la qual cosa aquesta opció queda desvaloritzada. Però és que anar en contra de l'avortament no ha de ser patrimoni de cap grup. L'avortament és negatiu per ell mateix, el que cal és combatre'n les causes...

(Conxita Ventosa amb la seva visió serena del món i la realitat encomana goig de viure).

Margarida Amigó

Si som els que molts lluitem per la Justícia seran molts els que tindran Pau.

Si vols informar-te, adreça't a:

JUSTÍCIA I PAU
Rivadeneyra, 6, 10è.
Barcelona-2
Tel. 317 61 77

Albert Casas, 16 anys

Seminari Menor de la Conreria

"El sacerdocí és un camí que mena a donar-se als altres"

—Per què vas entrar al Seminari menor?

—La intenció per la qual vaig entrar al Seminari menor era l'afany de trobar uns bons estudis, sense oblidar en cap moment l'interès per una bona formació cristiana.

—Quins aspectes positius has trobat en el Seminari?

—Hi ha diferents aspectes positius en el Seminari.

El principal, per a mi, és la qualitat del professorat i el bon "clima" que existeix entre nosaltres i els tutors, que fa que les nostres activitats resultin satisfactòries en tots els nivells.

El professorat, a més d'estar ben preparat, s'interessa per l'alumne i l'ajuda a sortir-se'n.

També hi afegiria, a més de la bona relació alumnes-tutors, la relació amb el Director espiritual.

—Quines dificultats has tingut?

—La dificultat més important amb què m'he trobat quan vaig entrar al Seminari va ser el nivell acadèmic. Jo, fins aleshores, havia estudiat a l'EGB anglès com s'estudia a la majoria de les escoles, i aquí només es dona francès, cosa que em suposà un enrenou.

Crec que s'hauria de canviar.

—Quins consells donaries a un futur alumne?

—Que tingui disponibilitat cap als professors i director espiritual.

—Com valories el sacerdocí per què?

—Com una opció d'entre moltes, però com un camí que mena a donar-se als altres d'una manera molt particular.

Per tant valoro la feina dels sacerdots com a positiva, dura i

necessària si es fa amb plena dedicació.

—Quines característiques humanes i espirituals creus que ha de tenir un sacerdot?

—Per a mi la característica principal que ha de tenir un capellà és ser poc interessat i treballar pels altres. Més generalment es pot dir que ha de ser sacrificat en molts aspectes de la seva vida ja que potser amb aquesta qualitat sabrà donar exemple als altres.

Espiritualment ha de viure, amb totes les seves forces, la fe.

—Com participes en la teva comunitat parroquial?

—Si estic tota la setmana aquí al Seminari no puc participar en cap grup de catequesi, car aquesta es fa normalment els dies d'entre setmana. Tot i això, llegeixo alguna lectura a l'Eucaristia i faig de Monitor.

moda

L'any del canvi en pel·leteria

La Gran Semana de la Moda a Madrid coincidí amb la celebració del IV certamen IBERPIEL PELETERIA, que presentà la moda hivern 83/84 a través de 44 empreses espanyoles considerades com les més representatives del sector pel·leter per la gran varietat i qualitat de la seva oferta, riquesa dels seus dissenys i potencial tant importador com exportador que, juntament amb cinc empreses estrangeres procedents del Canadà, Gran Bretanya, Itàlia i la Unió Soviètica, feren realitat la gran mostra expositiva de peces d'indiscutible qualitat i bon gust pel que fa a materials i dissenys.

La moda pel·leteria hivern 83/84 que podríem definir com la moda del canvi i la gosadia, al mateix temps que la moda de l'elegància i el confort, presentà unes tendències que van dirigides preferentment a les pells anomenades de "pèl mig" com són els visons, les nùtries, el "petit-gris", el "rat-

mouquet", l'astracan "swakara" i el "mouton", si bé el "renard", el llop i el linx, continuen éssent les pells més preuades. Per a les peces de tipus més esportiu, se seguirà utilitzant fonamentalment el dant i la napa, bé sols o bé combinat amb llanes o lonetes, fins aconseguir peces de gran efecte i elegància.

La línia ve recta i ampla, en la que el llarg s'acurta mantenint-se just per sota el genoll en les peces més clàssiques; per a les més avantgardistes, s'admeten tots els llargs i mides.

Per altra banda, desapareixen els cinturons i les solapes, mentre que els colls a vegades són rectes i petits i a vegades grans envoltants.

Les mànigues venen muntades a gairebé tot tipus de peces, mentre que les espatlles continuen amb cert volum, sense arribar en cap cas a proporcions exagerades, ja que el que es pretén és

aconseguir una silueta més fina i suau.

Cloqué aquest certamen, la Gran Gala de la Pel·leteria Espanyola, amb la concessió dels "Oscar" de la pel·leteria a diversos i prestigiosos creadors, entre els quals volem destacar Jacinto del Moral, Balcázar i Ramon Raventós, al qual correspongué el premi a la confecció pel meravellós "sastre" realitzat amb astracan swakara negre.

Aquesta Gran Gala de la Pel·leteria, tingué lloc a la Scala Melià Castilla, durant un sopar dedicat a tots els pel·leters participants, així com als mitjans informatius especialitzats nacionals i estrangers.

Maria José Ejarque

Jaqueta realitzada per Balcázar, buscant boniques combinacions de color amb barreja de pells treballades molt laboriosament.

racó del llenguatge

No és igual cama que llit (6)

Les dames del final del segle passat i del començament d'aquest portaven unes cotilles impressionants. La dictadura de la moda imposava una cintura de vespa que contrastava amb l'opulència de la sina i el bombament d'un bon darrera accentuat artificialment per l'adminicle anomenat polisson.

Llegint el conte de Víctor Català "La cotilla de domàs groc", on el senyor Rafel Feliu, mestre cotillaire, en confecciona una per a la baronessa Dona Clara ajudat d'un estol de filles seves, veiem com era de complicada l'estructura d'aquella muralla opressora de les exuberàncies de les grans senyores d'aquell temps. Primer, barbes de balena, i després barnilles d'acer, donaven rigidesa als gruixos de teles encarrarades que formaven la carcassa de la peça. Per això li escau tant aquest diminutiu de la cota dels guerrers medievals: cotilla.

Donc bé, en castellà el mateix mot vol dir xafarder o xafardera, i jugant amb aquest nom i aquests conceptes, podríem arribar a dir que les dones estaven oprimides per la xafarderia que els voltava sempre el cos. Hi ha una malaltia de la pell que ataca el bestiar i també els homes que té el lleig nom de ronya. Per extensió també anomenem ronya la brutícia enganxada a la pell d'aquells que no es renten gaire sovint. Així, doncs, ronyós vol dir persona bruta a tot ser-ho.

En canvi, els castellans relacionen aquest mot amb la gasifieria i la mesquinesa. La brutedit i l'avarícia són dos conceptes ben diferents, si no és que vulguem considerar el segon com una brutícia espiritual.

D'aquells pebrotets primis i llargaruts, en forma de corn, que comuniquen una sentida intensament picant a qualsevol menjà, nosaltres en diem bitxos. Aquest mateix pebrotet, sec i molt, constitueix el pebre vermell, que pot ser picant o dolç segons la mena de pebrot usat. Tant el bitxo com el pebre, en català són mots masculins i en castellà, no. En diuen "guindilla" i "pimienta". Amb el molt "bicho", els catellans designen les bestioles i insectes en general. Aquesta denominació s'ha infiltrat fortament en el parlar dels catalans, molts dels quals han oblidat o no han après que correctament, els hem d'anomenar cuques.

Si els castellans ens senten dir que tirem bitxos a l'arròs o a l'estofat per donar-li coentor, es pensaran que omplim el menjar de bestioletes i agafaran un fàstic d'allò més.

Perles ortogràfiques

Una acadèmia de mecanografia ha repartit uns fulls volants per les cases que, amb grans lletres diuen: VOL SAPIGUER ESCRIURE A MÀQUINA? I anuncien proves de velocitat en català, entre altres coses. No sé quina garantia catalana poden donar si, per començar, surten al carrer amb aquest error. És saber, i encara més, no hi ha cap infinitiu de verb català que acabi en guer. Si en veieu o escolteu algun penseu que és un vulgarisme incorrecte.

Albert Pera

costums i tradicions

Per penitència, un ou ferrat

Quan les gallines de debò ponien ous, també de debò —vull dir aquelles gallines de pagès, rondinaires i rondaires que menjaven morenc i picaven sorra— i no dels de granja, postos per gallines que molts cops no han vist mai el sol, l'arribada de la Pasqua Florida tenia un sentit bucòlic i primaveral.

Ja n'hem parlat d'altres vegades dels ous de Pasqua i de les mones. I hem especulat, com ha fet altra gent, sobre el significat de fecundació, d'inici de vida dels ous, aplicat especialment a la primavera, doncs, i, amb ella, al triomf de Crist damunt la mort.

No és que ara els ous no tinguin un paper important, però no tant, segurament, com abans, quan els caramellaires cantaven: "Donzellea agraciada / mireu el botifarré, / i si no teniu la clau / mireu el galliner; / sia ous, o cansalada / de tot nos alegrarem...".

Fa més o menys mig segle, un pagès de les Llosses (Ripollès), em deia que tot això tenia una explicació molt senzilla: acabada la Quaresma, ja no es gasten tants ous i el dimarts els ordinaris començaven a recórrer les cases de pagès per a comprar-ne un compte, un compte i mig, o dos, per masia —un "compte d'ous" és de 30 dotzenes—, se'ls enduien a Ripoll i d'allí els enviaven a Barcelona o a d'altres indrets importants.

Diem de passada, que quan un comprador d'ous o d'altres productes arribava a una masia, mentre feien preu ja li havien preparat una panereta amb llangonissa, pa i ous i el porró al costat, per a fer beguda.

A causa de la gran producció era normal que allò que més abundés en les cistelles dels caramellaires fóssin els ous i, en menor quantitat, les botifarres. Els caramellaires en feien berenades, a base de truitada amb botifarra, o se'ls venien si en tenien molts o, com passava anys enrera a Girona, se'ls jugaven a cartes.

Un altre costum pasqual relacionat amb els ous, l'explicava Violant i Simorra:

"A Sarroca de Bellera aquest festanal (Pasqua florida) era assenyalat entre la mainada perquè aquest dia tots els petits penitents anaven a "complir el precepte pasqual". A tots, després d'haver-se confessat de llurs pecats, (?) el pare confessor els donava per penitència que en arribar a casa demanessin perdó als seus pares, germans majors i familiars per tots de les vegades que durant l'any els havien fet enfadar, si eren absolts (que sempre ho eren) demanaven a llur mare, que els coqués un ou "ferrat" per esmorzar. Aquesta era la penitència que tota la xicalla havia de complir".

Sigui com sigui, el temps pasqual és de joia i alegria. El refranyer, tan estimat, glossat i cercat per Xesc Soliu, ja ens diu que la gent "fa cara de Pasqües", que aquest o aquell està "alegre com unes Pasqües". I també, que "entre les Pasqües vénen les basques", si per poc recapte no es pot donar varietat als menjars. De totes maneres... "Santes Pasqües!"

Esteve Busquets
i Molas

música

Assaig biogràfic del compositor Vicenç Bou i Geli (1885-1962)

Amb motiu d'escaure's el XXI aniversari de la mort del mestre Vicenç Bou, "Salt sardanista" ha publicat un opuscle dedicat al gran compositor de sardanes. En aquest opuscle s'expressa la conveniència de publicar un llibre amb la biografia del músic, donat que la feina de recopilació de dades i de fotografies ja és feta. Només cal trobar el finançament que ells voldrien que fos per alguna corporació pública. Al mateix temps demanen que tothom s'adhereixi a la idea. Nosaltres hi col·laborem reproduint el petit assaig biogràfic extret de la mateixa publicació.

El popular compositor de sardanes, fill de Genís Bou i Carreres i Rita Geli i Fontanet, va néixer el dia 2 de febrer de l'any 1885 i va morir el 6 de gener del 1962, al carrer Major núm. 8, de la vila empordanesa de Torroella de Montgrí (Girona).

Vicenç Bou, des de molt petit, va començar a aprendre de música, rebent les primeres lliçons de son pare, músic de la cobla "La Lira", de Torroella. Al seu costat va iniciar la professió musical, tocant a l'esmentada cobla als quinze anys. "La Lira" era una antiga cobla la història de la qual es perd en els temps més reculats de la dansa del contrapàs i de les sardanes curtes. Mancats de dades anteriors, només podem dir que allà l'any 1870, Joan Rigau, més conegut per l'avi Barretó, va fundar a base d'elements discrepats de "La Lira", una nova cobla sota el nom de cobla "El Barretó". Son fill, Pere Rigau, famós flabiolaire i compositor, va entrar a formar part de la cobla de son pare i va transformar la cobla "El Barretó" en la cobla "Els Montgrins", la supremacia de

la qual situà a segon terme l'antiga cobla "La Lira".

Vicenç Bou ingressà a l'escola de música del mestre Pere Rigau, de la qual fou alumne destacat. Als disset anys va entrar a formar part de la cobla "Els Montgrins" fent-se càrrec del paper de trombó a les sardanes i del de vicí als balls i concerts. El ràpid ingrés de Vicenç Bou a la cobla "Els Montgrins" és fàcilment explicable si es té en compte l'ascendent musical de les famílies Bou i Geli, car son pare, Genís i sos oncles de part de mare, Francesc, Josep i Genís, formaven part de la cobla "La Lira".

Com deixem dit, doncs, Vicenç Bou fou un dels deixebles més aprofitats de l'escola de Pere Rigau i si bé com hem apuntat més amunt, les primers lliçons les rebé de son pare, més tard amplià els seus coneixements musicals sota el guiatge dels mestres, en primer lloc de l'esmentat Pere Rigau i després del professor de l'orquestra del Liceu, Josep Reixac de Torroella, del mestre i compositor Josep Pi de Pals i del també mes-

tre i compositor Josep M.ª Soler de La Bisbal.

L'any 1909 moria a Torroella el mestre Pere Rigau. "Els Montgrins" confiaren la seva direcció a Vicenç Bou, el qual deixà el trombó i ocupà la vacant de flabiolaire, que havia deixat aquell malaguanyat mestre.

Al poc temps, Vicenç Bou es donava a conèixer com a compositor de sardanes, la seva brillant carrera artística. La primera sardana que va compondre (el mateix any 1909) portava per títol "Esperança", positiu auguri dels èxits que s'iniciaren sense interrupció amb les famoses creacions: "Cants de maig", "Regalims del cor", "L'anell de prometatge", "El saltiró de la cardina" i que anys després s'hi afegiren "Esclats de joventut", "Angelina", "Continuïtat", "Girona aimada", "Llevantina" i tantes i tantes d'altres com "La mare cantora", "Festamajonera", "Mar de xaloc", etc.

La fama i la popularitat del compositor torroellenc adquireix proporcions extraordinàries, les seves sardanes, el ressó dels seus cants traspasa les fronteres i s'editen en discos de totes les marques nacionals i estrangeres. Són sardanes de senzilla composició tècnica que porten un segell d'originalitat

Centre de documentació de la música Espanyola contemporània

Pròximament la Fundació Juan March obrirà, a la Biblioteca de la seva seu a Madrid, un "Centre de documentació de la Música espanyola contemporània". El fons comprèn la música creada per compositors espanyols a partir de l'any 1939. S'hi troben totes les partitures que hagin estat publicades a Espanya o a l'estranger; també les inèdites, originals, primeres versions, materials de treball del compositor, partitures tècniques, esquemes de sonorització o de sincronització en el cas de les obres electroacústiques: gravacions en discos, cassettes, cintes magnetofòniques, vídeos, etc.; testimonis del propi compositor sobre les seves obres i informació respecte del material catalogat: llibres, articles, crítiques musicals, programes de mà, cartells, textos de presentació, etc.

La finalitat d'aquest "Centre de documentació de la Música contemporània" serà la de facilitar la investigació personal sobre la música espanyola contemporània a musicòlegs, compositors i intèrprets, directors, crítics, professors, promotors i centres de documentació estrangers i nacional.

Equip Dr. Viscarri i Trullàs

Neuropsiquiatria. Psicologia
Tratament malalties nervioses
Quequesa.
Problemes conjugals.
Alcoholisme.
Drogodependències.
Informació: Dilluns, dimecres, divendres de 5 a 2/4 de 8 tarda.
Telèfon: 247 50 97.

Crònica Castellera

Tot ja està a punt...

La veritat sigui dita, en aquests mesos poques han estat les notícies d'interès dintre el nostre món casteller, assemblees, alguna actuació que altra, la trobada a Sant Pere de Ribes de totes les colles castelleres per tal de tractar el tema d'assegurances, que sembla que les subvencions la Generalitat de Catalunya i poca cosa més ha estat l'actualitat castellera. Malgrat tot, en la propera crònica donarem un breu repàs del que han estat els tres primers mesos, castellerament parlant, d'enguany, però sembla que pel proper mes d'abril, ja es comencen a veure unes més bones perspectives, diversos aniversaris, entre altres, els de les colles Bordegassos de Vilanova i Castellers de Ribes, i actuacions, on diverses colles començaran a aixecar els seus castells al cel; en resum, tot això crec que ens assenyala que tot està ja a punt per encetar seriosament la temporada 83.

Assemblees

En la darrera assemblea general de la

Colla dels Minyons de Terrassa varen sortir elegits per a portar la direcció de l'esmentada colla del Vallès, els següents castellers: Antoni Mampel, Bernat Josa, Pepa Martínez, Carles Feines (cap de colla), i Josep Anton Falcato.

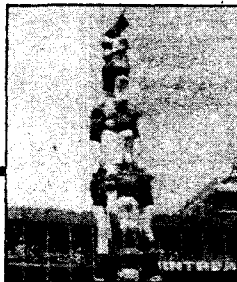
També en l'última assemblea dels Castellers de Vilafranca, s'aprovà tirar endavant les negociacions per tal de comprar un local social per la colla del Penedès.

Actuacions

A Cubelles actuaren amb motiu del II Aniversari de Ràdio Cubelles, la Colla de Mar on varen aixecar aquests castells: tres de sis net, aquest tan sols es carregà quatre de sis, pilar de cinc per sota, pilar de cinc i pilar de quatre.

Properes actuacions: A Reus, els Xiquets de Reus.

Eloi Roca

DEFENSAR ELS DRETS HUMANS I LA LLIBERTAT COSTA MOLT. AJUDA'NS

Per 2.100 pessetes anyals pots ser soci d'Amnistia Internacional, l'organització independent que defensa els drets humans a tot el món.

Fes-te soci de la llibertat

Nom
Direcció
desitja rebre informació per a associar-se a la secció espanyola d'Amnistia Internacional. (Remetre a l'apartat de Barcelona 5571)

AMNESTY INTERNATIONAL

escacs

Per Jaume Mora

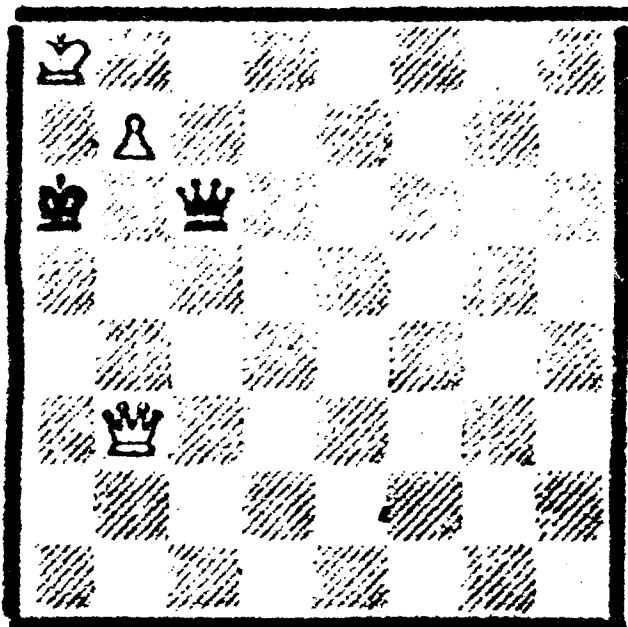

Diagrama 58

Blanques juguen i guanyen

Fa prop de cent anys que el compositor holandès Van Flit demostrà que aquesta posició és guanyadora. Cal trobar la jugada d'espera adequada.

encreuats

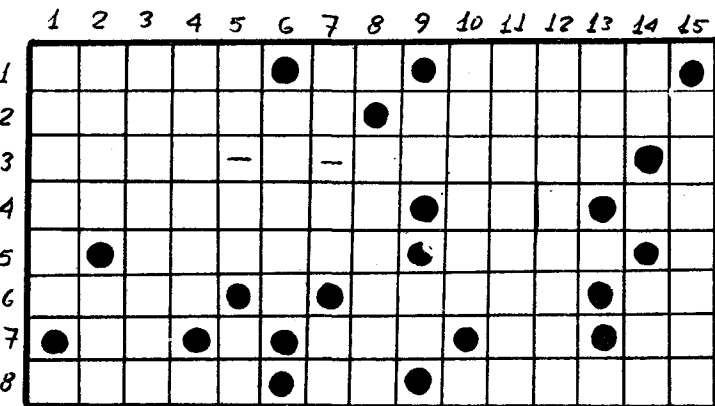
Per Rosa Collell

Horitzontals:

1.- (En cast. treus. Nom d'home. Llibre profètic. 2.- Quari fill de David. Natural d'una nació sudamericana (fem.). 3.- Pastor de l'església protestant convertit al catolicisme i que s'ha introduït la causa de la seva beatificació. Consonant. 4.- Silicat d'alumini hidratat. Una cosa tènue, molt fina. Nom d'home. 5.- Mil. Cognom d'un cèlebre filòsof natural de Vic. (En anglès, només, solament. Vocal. 6.- Lloc on recullen gent necessitada. Vocal. (Al revés, nom de noia. (Al revés, final d'un membre del cos humà. 7.- (En anglès i repetit, música i ball de "moda" actualment. Nota musical. 8.- Branca reformada de l'observança monàstica cistercenca. Vocals consecutives. Ciutat peruana que va sofrir fortament els efectes del terratrèmol de l'any 1970.

Verticals:

1.- Cim volcànic, el més alt de Bolívia. Forma d'embenar. 2.- Déu principal dels ugarites, que

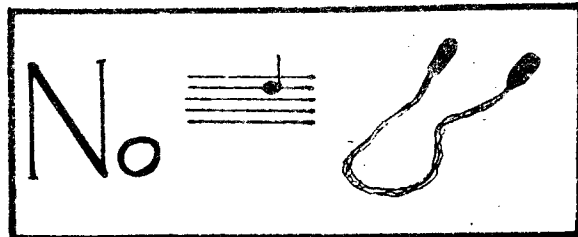

significa Senyor. (En anglès, senyor. 3.- Que fa vida marital amb un home. 4.- Nom d'un desastre militar que succeí al nord del Marroc. Consonant. 5.- Nota musical. Quaranta. Aliment. 6.- Província d'una illa del Japó. 7.- Peça de l'esquelet. Nom de consonant. Afirmació. 8.- Consonant. País, estat. 9.- Nom de lletra. Vocals. 10.- Físic molt famós que va descobrir la llei de la gravetat.

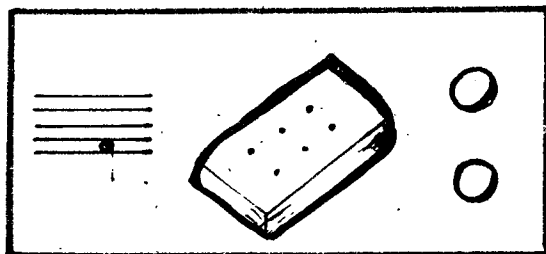
Consonant muda. 11.- Cognom d'un eclesiàstic i escriptor del que s'ha publicat un recull dels seus articles amb el títol de "Escrips de temps incerts" (1965). 12.- Riu important de la Selva peruana que desemboca al Marañón. 13.- (Al revés, barco. Conjunció. Consonant. 14.- Consonants consecutives. Vocal. (En castellà, nansa. 15.- Deessa oriental, verge de la fidelitat.

jeroglífics

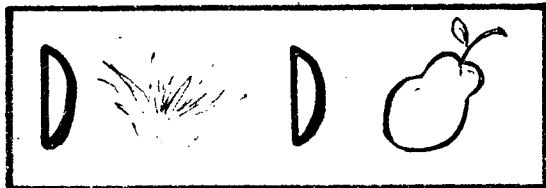
Per Rosa Collell

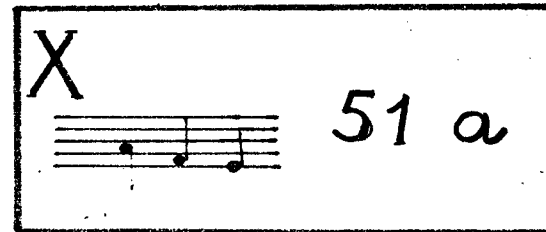
1. On ha deixat la maleta?

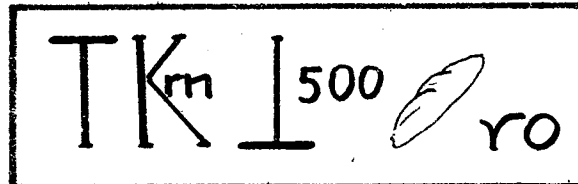
2. Quina feina fa?

3. D'on és?

4. Per qui és el dinar?

5. No treballa?

SOLUCIONS

escacs

Solució al Diagrama 57:

1... d5-d4, 2 Dd3xd4 Da3-a1+. Blanques abandonaren.

jeroglífics

5. Té carnet de "paro".
4. Per la família.
3. De Matadepera.
2. Fa matassos.
1. No recorda.

encreuats

1.- Sajama. 2.- Adon. 3.- Cohabita. 4.- Annual. 5.- Si. 6.- Ehime. 7.- Os. 8.- Te. 9.- Pa. 10.- T. Nació. 11.- Armengou. 12.- Newton. 13.- van N. 14.- MN. 15.- Artemis.

1.- Sacas. 2.- Nahum. 3.- John. 4.- Anaxita. 5.- Tel. 6.- Asil. 7.- It. 8.- Sena. 9.- Huaras. 10.- Hualaga. 11.- It. 12.- Sena. 13.- Huaras. 14.- Hualaga. 15.- Artemis.

Verticals:

Horitzontals:

filatèlia

Per Enric Graupera

El Vaticà commemorà el IV Centenari de la Reforma del Calendari Gregorià amb una sèrie de segells de tres valors: 200, 300 i 700 liras, estampats en calcografia i offset, de l'Institut Poligràfic Zecca de l'Estat. Dentat 13 1/4 x 14, amb plecs de 40 segells. Tiratge: 900.000 exemplars; també s'han fet amb un full de 675.000 exemplars de tiratge.

Els tres segells són tres escultures esculpides sobre l'urna del monument dedicat al Sant Pare Gregori XIII a la Basílica de Sant Pere. Les gravacions dels segells són d'Antonello Ciaburro.

Gregori XIII (Hugo Buoncom-

pagni) nasqué a Bolònia el 7 de febrer del 1502, de noble família, feu una carrera ràpida i ja als 36 anys anà a Roma demanat pel Cardenal Parisio. L'any 1561, fou nomenat bisbe pel Papa Pau IV que l'envià al Concili de Trento. El 12 de març fou nomenat Cardenal-prevere de Sant Sixte. Pius V el nomenà llegat a Espanya.

El 25 de maig rebé les insígnies del Pontificat. Aplicà al calendari la reforma entre l'any solar i l'any civil, ja que des de la reforma del calendari per Juli César s'havia produït un error de 10 dies en el compte oficial. En virtut de l'acord del Concili de

Nicea la Pasqua ha de celebrar-se cada any el diumenge pròxim després de la lluna decimoquarta de l'equinocci de primavera.

Finalment sortí la Bula "Inter gravissimas", que ordenà el salt del 4 al 15 d'octubre del 1582.

El nou calendari, dit gregorià, s'aplicà primerament als països catòlics. Els protestants en principi es negaren, però la reforma s'anà implantant arreu. Gregori XIII morí el 10 d'abril del 1585, als 83 anys d'edat.

* També Alemanya Federal commemorà la Reforma gregoriana amb un segell de 60 pf i policromat.

cadeca

Escolania Tibidabo

DRETS: Joan Riera, Fernando Tous, Antoni Solé, Lluís Porta, Lluís Torrijos, Josep Agustí, Josep M.ª Camats, Jordi Pifarré.

ASSEGUTS: Joan Farran, Ramon Gabernet, Joan Lluís Haro, Sergi Farran, Ramon Ciria, Marc Martí, Jordi Farré.
Els Escolans també practiquen l'esport!

Els "Benjamins" que pertanyen a l'"Agrupació Futbolistes Veterans de Catalunya" i que tenen com a terreny de joc el del Districte XI de la nostra ciutat.

Gasetilles

Va a començar el III Torneig de las Comarques Catalanes i en el proper número esmentarem els equips que hi participin.

deració Catalana d'Atletisme, amb notable participació d'atletes.

Les classificacions definitives de la Lliga de Fútbol recentment acabada en les seves diverses categories les publicarem en el proper número. Ara va a començar el torneig de Copa.

Va tenir lloc el diumenge 13 de març, la IIª Jornada Atlètica de CADECA (Cross) que tingué com a marc el bosc de Can Deu de Sabadell, que fou patrocinat per l'Ajuntament de dita ciutat i amb l'assessorament de la Fe-

CADECA, celebrarà el proper 10 d'abril el XXX aniversari de la seva fundació, que tindrà lloc m.D. a Montserrat i els seus contorns.

Clamar per la Pau on impera la Guerra.

(ECCLESIA)

"Fons de solidaritat"

Subscripció de missioners i missioneres a "Catalunya Cristiana"

Setmana rera setmana, gràcies a la generositat i sentit de comunió dels nostres subscriptors, lectors i amics, avancem vers la meta proposada: aconseguir que tots els missioners i missioneres de les diòcesis catalanes rebin el nostre setmanari.

Aquesta setmana s'han formalitzat cinc noves subscripcions: les dues pendents de la

setmana anterior, una de les tres noves que proposàvem, un mossèn de Barcelona ha volgut subscriure a un missioner del mateix bisbat, i la família Llop Vilà de St. Just Desvern al P. Salvador Galícia S.J. missioner a l'Índia. És un exemple de solidaritat que molts d'altres podrien imitar.

GRÀCIES!

Subscripcions pendents de la setmana anterior:

☐ Antoni Galvera Pi
Comboni Fathers-
P.O. Box 5581
ADDIS ABEBA
ETIOPIA | ☐ Adelina Reus Bonafé
Clear Water Bay Road-Ngnau Chi Wan
KOWLOON
HONG-KONG |
|---|--|

Proposades per aquesta setmana:

☐ Dolors Sureda i Camps
SAINT LAURENT DU MERODI
B.P. 9-973
GUAIANA FRANCESA	☐ Joan Company Gaia
Dep. GRACIAS A DIOS (via Brus Laguna)
Casa Cural-Barra Patuca
Honduras
☐ Teresa Ustrell i Juanicó
Co. S. Pedro-Avda. Universitaria
"Los Chaguaramos"
CARACAS 104
VENEZUELA	

Nom i cognoms

Domicili Tel.

Població Província

Desitja subscriure un missioner/a a "CATALUNYA CRISTIANA".

☐ per correu ordinari (3.000 ptes.) ☐ edició catalana

☐ per avió (4.500 ptes.) ☐ edició castellana

L'import el faré efectiu mitjançant:

☐ taló que adjunto

☐ gir postal

☐ domiciliació segons l'adjunta autorització:

Podem domiciliar el pagament al Banc/Caixa

N.º compte corrent

Şucursal n.º Població

Província

Prego al Banc/Caixa, consideri aquesta butlleta com la meva autorització per aquest pagament.

Població Data Signatura

DIUMENGE 10

PRIMERA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

10.00 PARLEM
10.30 EL DIA DEL SENYOR
11.30 GENT JOVE
12.30 TEMPS I MARCA
14.30 AQUESTA SETMANA
15.00 NOTÍCIES
15.35 BELFY I LILLIBIT
16.00 CICLE BUSTER KEATON: "Las tres edades". (1923)
17.00 MÓN SUBMARI
18.00 BLA, BLA, BLA
18.30 NATACIÓ
19.30 PROXIMAMENT
20.00 NOTÍCIES
20.30 FAMA
21.30 MEMORIA D'ESPANYA
22.30 MASH
23.00 ESTUDI ESTADI
24.00 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

15.30 ELS GRANDS RIOS
16.30 ZARABANDA
17.00 LA VIGILIA DE NUESTRO TIEMPO
18.30 ESTRENOS TV: "Marciano: Vivir para ganar". (1979)
20.15 HISTORIA DE LA FOTOGRAFIA
20.45 RESUM INFORMATIU SETMANAL
21.45 LLARGMETRATGE: "Cuentos de Tokyo". (1953)
00.15 COMIAT

DILLUNS 11

PRIMERA CADENA

15.00 TELEDIARI
15.35 AMB SOLERA

16.05 LAS ESPOSAS DE ENRIQUE VIII
17.05 MIRAR UN QUADRE
17.30 NOMS D'AHIR I D'AVUI
18.00 BARRI SESAMO
18.30 3, 2, 1... CONTACTE
18.55 ELLIBRO GORDO DE PETETE
19.05 LAS DESVENTURES DEL SHERIFF LOBO
20.00 POBLE DE DÉU
20.30 CONSUM
21.00 TELEDIARI

21.35 MARCO POLO
23.05 ESPANYOLS
24.00 TELEDIARI
00.25 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

19.00 TELE-NOVELA
19.15 EVOCACIÓ
20.00 LOS MUMINS
20.10 LA FAMILIA MEZGA
20.30 INFORMATIU
21.00 MURRAY PERAHIA
22.00 AMB "H" DE HUMOR: "El castillo maldito". (1940)
23.30 COMIAT

DIMARTS 12

PRIMERA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELEDIARI
15.35 ESPANYA, SENSE ANAR MÉS LLUNY
16.05 LAS ESPOSAS DE ENRIQUE VIII
17.05 UN MÓN PER A ELLS
18.00 BARRI SESAMO
18.30 3, 2, 1... CONTACTE
18.55 ELLIBRO GORDO DE PETETE
19.00 MICKI I DONALD
19.30 EL PARADÍS DELS ANIMALS
20.00 ENCONTRES EN LLIBERTAT
21.00 TELEDIARI
21.35 EL SEU TORN
22.35 VIURE CADA DIA
23.35 TELEDIARI
23.55 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

19.00 TELE-NOVELA
19.20 FORMULA TV
20.00 ROBINSON
20.30 INFORMATIU
21.00 RETRATOS DEL PODER: "El Sha de l'Iran".
21.30 TOMAS I SARAH
22.20 MUSICA EN EL TEMPS
23.15 EL PETIT MÓN DE DON CAMILO
23.45 COMIAT

DIMECRES 13

PRIMERA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELEDIARI
15.35 VEIENT-LES VENIR
16.05 LAS ESPOSAS DE ENRIQUE VIII
17.05 GOLF
18.00 BARRI SESAMO
18.30 3, 2, 1... CONTACTE
18.55 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.00 NOSALTRES
20.00 AQUESTA ÉS LA MEVA TERRA
21.00 TELEDIARI
21.35 SESSIÓ DE NIT: "Las zapatillas rojas". (1948)
NOTA: 3 OSCAR el 1948.
23.50 TELEDIARI
00.15 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

19.00 TELE-NOVELA
19.20 DIBUIXOS ANIMATS
19.45 EL CARRO DE LA FARSA
20.30 INFORMATIU
21.00 LA ULTIMA FRONTERA
22.00 ESTUDI OBERT
24.00 COMIAT

DIJOUS 14

PRIMERA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELEDIARI
15.35 ESPAI XX
16.05 LAS ESPOSAS DE ENRIQUE VIII
17.05 CANçons EUROVISIÓ 1983
18.00 BARRI SESAMO
18.30 DABADABADA
19.30 L'ART DE VIURE
20.30 LA VIDA SECRETA D'EDGAR BRIGGS
21.00 TELEDIARI
21.35 BONA NIT
22.35 SEQUENCIES DEL MÓN
23.35 TELEDIARI
23.55 COMIAT
18.30 DIBUIXOS ANIMATS

SEGONA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

19.00 TELE-NOVELA
19.30 EUROPA EN JOC
20.00 EL NOSTRE AMIC L'ESPANTA OCELLS
20.30 INFORMATIU
21.00 PRODUCCIÓ ESPAÑOLA
22.00 CINE CLUB: Cicle Douglas Sirk. Programa sobre Douglas Sirk, realitzat per Antonio Drove.
22.20 "Angeles sin brillo". (1957)
24.00 COMIAT

DIVENDRES 15

PRIMERA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELEDIARI
15.35 SESSIÓ DE TARDA: "Mi reputación". (1946)
17.30 L'ALTRA CARA DE L'ESPORT
18.00 BARRI SESAMO
18.30 LAS FABULAS DEL BOSQUE VERDE

19.00 LA ISLA DEL CORAL
19.30 GIMNASIA RÍTMICA
21.00 TELEDIARI
21.35 UN, DOS, TRES
23.00 LAS PICARAS
24.00 TELEDIARI
00.25 TESTIMONI
00.30 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

15.30 BEETHOVEN
17.15 REESTRENA
19.00 INFORMATIU
19.30 LOS RIVALES DE SHERLOCK HOLMES
20.30 LA CLAVE
00.15 COMIAT

DISSABTE 16

PRIMERA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

10.30 PISTA LLIURE
12.30 LA CAJA DE LOS RITMOS
13.00 CONCERT
14.00 REVISTA DE TOROS
14.30 BIBLIOTECA NACIONAL
15.00 NOTÍCIES
15.25 DIBUIXOS ANIMATS
16.00 PRIMERA SESSIÓ: "La venganza del Bergantín". (1948)
18.00 EL FOLL MÓN DELS PALLASSOS
18.30 LA PANTERA ROSA
19.00 VOSTÈ PER EXEMPLE
20.00 NOTÍCIES
20.30 CIUTATS PER VIURE
21.00 INFORME SETMANAL
22.30 DISSABTE CINE...: "El bosque del lobo". (1969)
00.10 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

15.30 MUSICA I MUSICS
16.00 RETRANSMISSIÓ ESPORTIVA
18.00 MUSICAL EXPRESS
19.00 LAS BRIGADAS DEL TIGRE
19.55 ALCORES
20.55 OPERA: "El oro del Rhin", de R. Wagner.
00.45 COMIAT

Tele-crítica

Els dibuixos animats

Mai no he cregut que els dibuixos animats haguessin de convertir-se en un producte de pastisseria, però d'això als actuals dibuixos animats, hi ha un abisme. Si aquests "cartoons" o "curts" van destinats exclusivament al nostre públic infantil, els diré que han errat el camí. Partint de la famosa "Blancaneus" de Disney —dintre del gènere— podem fer menció d'«Heidi», veritable obra mestra, "L'abella Maia" i una sèrie d'obres de Juli Verne, R. L. Stevenson, així com també uns deliciosos contes d'Oscar Wilde, plasmats per al món infantil i juvenil per experts dibuixants, que a base d'aquestes narracions o contes han creat petites obres d'art. Totes aquestes obres que esmento, no tenen ni punt de comparança, per exemple, amb l'actual "Ulisses galàctic". Tampoc no em satisfan tants "curts" com hem anat presenciant aquests últims anys, contaminats molts d'ells de violència i erotisme. I és que crear, costa.

Joan Sans

TRADICIÓ, LLENGUA, CULTURA... SÓN PART DE LA NOSTRA VIDA.

Forma part de Xarxa Cultural.

Durant molt de temps la nostra cultura ha estat una desconeguda per a molts de nosaltres. Ara hem de divulgar-la. Xarxa Cultural ho fa amb la teva ajuda. Adhereix-t'hi. La teva col·laboració farà que a tots els nivells, populars i intel·lectuals, el nostre poble, la nostra llengua, els nostres costums, tota aquesta heretat de segles que no hem de perdre, sigui valorada.

Aquesta és la nostra tasca. Fes-la també teva.

XARXA CULTURAL

----- ✂

XARXA CULTURAL Carrer Ample 35 - Barcelona 2

Vull fer-me adherent de Xarxa Cultural

Vull rebre més informació

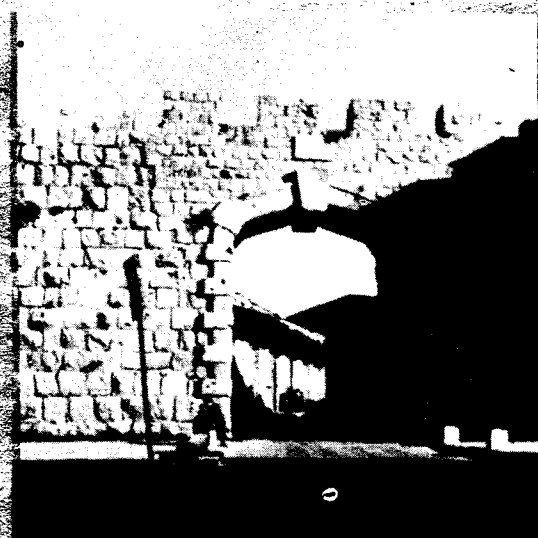
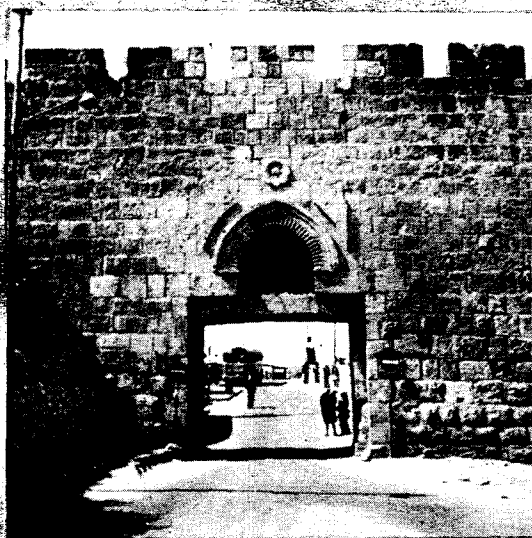
NOM: _____

APELL·L: _____

CURSI: _____

TEL·L: _____

CODI: _____

Catalunya Cristiana

El pelegrinatge a Terra Santa

Dates: Del 30 d'agost al 9 de setembre

Preu: En principi cal comptar unes 110.000 ptes. que comprenen:

Pensió completa de tots els dies

Viatge en avió, anada i tornada

Autocar durant tota la ruta per Terra Santa.

Preu d'entrada a tots els llocs visitats

Itinerari: Les tres regions de la Palestina dels temps de Jesús, Galilea, Samaria i Judea. Visitarem: Cesarea marítima (zona romana i zona croada), santuari del Carmel a Haifa, St. Joan d'Acre, Cafarnaüm, Benaurances, Tabgha, Corozain, Nazaret, Primat de Pere, Tiberíades, Mont Tabor, Riu Jordà, Sebastia, Nablus,

Pou de la Samaritana, Abugoi, Jerusalem.

Des de Jerusalem sortides a: Betlem, Betània, Betfagé, Hebron, Heròdium, Ein Karem, Jericó, Mar Morta, Qumran, Ein Guedi i Massada.

A Jerusalem: Sant Sepulcre i Calvari, sant Cenacle, Hort de Getsemani, Via-crucis, Litóstroto, Església de les Nacions, Mesquites d'Omar i de l'Acsa etc.

Aquesta anada a Terra Santa volem que sigui per a tots els qui hi participin un autèntic pelegrinatge. Per això la pregària comunitària, la celebració de l'Eucaristia, la lectura puntual de l'Evangeli i l'assessorament,

durant tots els dies de la visita del Dr. Jordi Sánchez Bosch, biblista, professor de la Facultat de Teologia de Barcelona, ens hi ajudaran.

Per a informació: "CATALUNYA CRISTIANA". c/. València, 244, 2.º. Barcelona-7. Tels. 215 37 50 - 27 39 - 27 84 - 28 05 (Sr. Castelló). La inscripció és oberta. PLACES LIMITADES. "CATALUNYA CRISTIANA" es reserva el dret d'admissió.

